

& cui sint solvenda, & quæ dicantur? *tr. 4. l. 8. c. 13. tot. à p. 298.*

Quomodo liquidentur expensæ? *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 9. p. 280.*

Sine expensis factum non censetur illud, quod ad existendum expensis eget: *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 90. p. 280.*

Expensæ litis. De materia agitur in *tr. 5. c. 15. n. 6. p. 34*; ad eas tutor, vel curator ex suo non tenetur, nisi temerè litem ageret: *ibi n. 5. p. 34.*

Expensas non persolvunt Procuratores Regii: *tr. 6. l. 5. c. 3. num. 27. 28. p. 288*; si lis ab eis, vel adversus eos directè moveatur: *dict. c. 3. num. 29. p. 288.*

In expensis retardationis condemnandus est recusans, qui in recusatione non obtinuit: *tr. 6. l. 5. c. 2. n. 11. p. 283*; quas expensas repètere non poterit, etiamsi is ex post facto in causa victor evadat: *dict. l. 5. c. 2. n. 12. p. 283.*

Expensas in duplum recipit Notarius, si suspectus non iudicetur, & causam reassumat: *tr. 6. l. 2. c. 11. num. 6. p. 47.*

Factæ à tutore utiliter, solvi debent, etiamsi facultates minoris excedant: *tr. 9. q. 83. n. 8. p. 445.*

Ast mater tutrix virtute diplomatis Regii non repètit expensas factas ultra reddituum vires: *tr. 9. q. 18. num. 19. p. 82.*

Alimentorum expensa necessaria dicitur: *tr. 9. q. 17. n. 17. p. 71.*

Si ampliùs cupis, consule verb. *Sumptus.*

Experientia definitur, & laudatur per suam excellentiam: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 5. in fin. & p. 6. palestr. 2. lect. 18. p. 288. col. 2.*; igitur experientià docti aptiores sunt ad quodlibet exercitium: *ibi dict. lect. 18. p. 289.*

Experti non expertis præferendi sunt: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 81. ad 92. p. 11.*

Expositi, vulgò *Engeitados*, appellatione orphanorum veniunt: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 264. p. 497.*, & vide sis verb. *Fi-*

lius, vers. *Expositi an censeantur*, & verb. *Successio*, vers. *Quò ad expositos.*

Expressum. Quod expressè sancitum non est; inutiliter factum desideramus: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 23. p. 190.* Ast de hoc sermo erit in verb. *Lex*, & *Voluntas.*

Expulsio proprià domini autoritate fieri nequit: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 99. p. 224.* & *tr. 9. q. 13. n. 7. p. 54*; sed multa remedia, & actiones competunt locatoribus ad conductores expellendos, quando, finitâ locatione, non restitunt rem conductam: *tr. 3. l. 7. c. 10. à n. 120. p. 226.*

Inquilini expelli possunt à dominis domuum, si pensionem tempore debito non solvant: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 78. & seqq. p. 223.* Si malè conductâ domo utantur: *ibi n. 108. & seqq. p. 224.*, intelligendo ut in *n. seqq.* Si domus refectione indigeat: *ibi n. 100. & seqq. p. 224.*; quod non procedit in refectione voluntaria, *n. 102.*; nec quando refectione, conductore habitante, fieri potest, *n. 103.*; nec quando refectionis necessitas jam aderat tempore locationis, & postea aucta non fuit, *n. 104.*; neque in locatione ad longum tempus, *n. 105.*; neque aliis in casibus positis à *n. 89. p. 224.* Si locator ex nova causa, & necessitate supervenienti domibus indigeat: *ibi n. 86. & seqq. p. 223.*; quod non procedit in fundo rustico: *ibi num. 88. p. 224.*; nec in conductore privilegiato: *ibi n. 90.*; neque in aliis casibus *ibi in numer. seqq.*

Colonus nequit expelli quando annus jam est cæptus, inchoata cultura, factæquè expensæ: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 149. 150. p. 228.*

Neque conductores, nisi eis priùs solvantur melioramenta in re conducta facta: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 173. p. 230.*

Extensio neque ex maioritate rationis in pœnalibus datur: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 37. p. 294.*; nec contractus de perso-

na ad personam, vel de re ad rem extenditur: *l. 3. c. 11. n. 114. p. 373.*; neque renunciatio extenditur de uno ad aliud: *dict. c. 11. n. 113. p. 373.*

Extensio non admittitur in privilegiis, etiam si detur eadem, vel maior ratio: *tr. 7. c. 5. n. 2. p. 34. c. 6. n. 1. p. 44. c. 25. n. 19. p. 372.*

Efficacia privilegii non est posita in ratione, sed in voluntate concedentis: *tr. 7. c. 25. n. 20. p. 373.*

Extensio datur ubi eadem viget ratio; sicut quoque de casu expresso ad omissum: *tr. 9. q. 50. n. 18. p. 285.*

Specialia ad alios casus, aut personas non extenduntur: *tr. 4. l. 8. c. 2. n. 7. p. 223. tr. 7. c. 5. n. 3. p. 34.*

Exterus ad munera, & officia publica assumendus non est: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 137. 141. & seqq. p. 17. & seqq.*

Extinctio. Extincta persona, ob quam privilegiata erant bona, cessat privilegium: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 29. p. 672.*

F

FAcere. Paria sunt non fieri, vel fieri omisâ legis formâ, & solemnitate: *tr. 1. l. 2. c. 4. n. 17. p. 193. & l. 3. c. 8. n. 83. 90. p. 325.*

Factora Lusitanorum in India invenies in *tr. 8. palest. 2. lect. 5. p. 206. col. 1. & seqq.*

Factor quis sit? *tr. 4. l. 5. c. 8. n. 75. p. 371.*: in quibus ab institore differat? *Ibi n. 74.*: in quibus conveniat? *num. 76. p. 371.*

Factor quando nomine proprio, vel domini se obliget? Jam diximus in verb. *Contractus* vers. *Ad hoc, ut.*

Factum defuncti contravenire quit hæres, cum ex eo nulla obligatio in persona defuncti fuisset formata: *tr. 1. l. 2. c. 11. à n. 116. ad 123. à p. 254.*; sed, si adeat hæreditatem, nequit contra testatoris factum venire: *l. 3. c. 12. n. 9. 10. p. 370.*; neque similiter quit hæres hæredis: *l. 3. c. 12. n. 139. p. 394.*; secus

in hærede beneficiato: *ibid. à n. 140. p. 394.*, & vide verb. *Hæres.*

Factum legitimum non retractatur, licet postmodum casus eveniat, à quo inchoari non posset: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 86. p. 574. l. 7. c. 4. n. 25. p. 706. n. 38. p. 707. & l. 7. c. 7. n. 10 p. 726.* Contra verò factum legitime retractari debet, si eveniat casus, à quo incipere non possit: *l. 7. c. 4. n. 26. 43. p. 707. & tr. 9. q. 42. n. 33. 58. & seqq. & 69. à p. 249.* Concilia: prima regula in factis consummatis; secunda in imperfectis procedit: *dict. c. 4. n. 27. 44. p. 707.*

Factum iudicis, factum partis reputatur: *tr. 2. l. 8. c. 1. n. 4. p. 785.*

An ad factum præstandum obligatus, cum illud præstare nequit, liberetur solvendo interesse? *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 62. p. 697. & tr. 9. q. 99. n. 26. p. 523.*, & videas verb. *Obligatio*: & quid favore dotis? in *tr. 2. l. 7. c. 2. num. 63. p. 697.*

Factum tutoris, factum pupilli nomine censetur: *tr. 3. l. 6. c. 12. n. 2 p. 23.*; nisi expressè nomine proprio gerat: *ibi n. 4. p. 23.*

Et si regulariter nemo ex alterius facto obligetur: *tr. 3. l. 6. c. 15. n. 1. p. 30.*; nec alteri obligatio quærat, *ibi n. 2.*; tamen contrarium est ad minorum favorem: *ibi n. 3. & seqq. p. 30.*

Ex alieno facto nemo prægravari valet: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 12. p. 77. & tr. 9. q. 49. n. 18. p. 279.*; ideò exactor Ecclesiasticorum Collegio præjudicare nequit: *tr. 9. q. 55. n. 29. p. 317.*

Factum proprium, quando ipso jure est nullum, potest impugnari: *tr. 9. q. 11. n. 5. p. 47.*

Facultas. De facultatibus suis plus sperant homines, quàm in ipsis est: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 100. p. 372.*

Falcidia, & Trebellianica, æquiparantur: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 11. p. 290.*; ideò dispositum de unâ, de aliâ æqualiter prædicatur: *ibi n. 29. p. 292.*; intelligendo æquiparationem, ut in *n. 36. p. 293.*

- Falcidia amittitur ab hærede non faciente inventarium: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 5. p. 289.*
- Falsitas. In pœnam falsi incidit Notarius, qui maliciosè instrumento addit, adimit, minuitvè aliquid: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 12. p. 193.*; quia crimen falsi non minùs committitur per appositionem falsi, quàm per subtractionem veri: *ibi n. 13.*; sive hoc fiat in instrumento, sive in subscriptione: *n. 14. 15. p. 193.*
- Falsitas nedùm committitur in dicendo, scribendovè falsum, verùm etiam omittendo scribere verum: *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 39. p. 119.*
- Falsitas, & animus in causis fisci non inspicitur, sed exitus: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 24. p. 355.*
- Falsa scripturâ utens ut puniatur, usque ad sententiam perseverare debet: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 25. p. 355.*
- Instrumentum, seu libri de falso in parte convicti, in omnibus præsumuntur falsi, estò in parte reperiantur veri: *tr. 4. l. 8. c. 1. n. 52. p. 219.*; & exhibito libro mutilato, mancovè falsitatis præsumptio exoritur: *ibi n. 53. p. 219.*
- Falsitas nec favore actûs tegenda est: *tr. 9. q. 28. n. 68. 73. & à n. 53. p. 157. & seqq.*
- Extra causam commissâ non facit cadere à lite: *tr. 9. q. 24. n. 55. p. 124.*
- In civilibus pro falsitate habetur falsitatis præsumptio: *tr. 9. q. 54. num. 54. p. 308.*
- Falx in segetem alienam mittenda non est: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 6. col. 1. & 2. in pr.*
- Fama bona ut servetur incolumis, omnis diligentia facienda: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 256. p. 47.*; & qui famam negligit, crudelis reputatur: *ibi n. 259. p. 47.*
- Fama veluti odorificus flos, plùs olfacit, cùm plùs teritur: *tr. 6. l. 4. c. 14. n. 27. 28. p. 243.*
- Bona fama, thesaurus est preciosior mundi: *tr. 8. palestr. 2. lect. 7. p. 215. col. 2.*; quaproptèr omnia potius perdere, quàm famâ, utiliùs est: *dict. lect. 7. p. 220. in med.*; & quomodò acquiratur? *ibid. p. 216. col. 2.*
- Mala fama regulariter res auget: *tr. 8. palestr. 2. lect. 7. p. 219. col. 2. in fin.*; & tantò magis progreditur, quantò plus figmenti, ac errorum conjungit: *ibid.*
- Sicut uniuscujusque est fama, ita ejus dijudicantur facta: *dict. lect. 7. p. 219. col. 2. ad fin.*
- Adeò inæstimabilis est bona fama, quòd si pecunia, & felicitates transeunt, ipsa perenniter permanet: *tr. 8. palestr. 2. lect. 7. p. 216. in fin.*
- Fames nullis legibus coercetur: *tr. 7. c. 10. n. 23. p. 82.*
- Familiares Sanctæ Inquisitionis habent judices adeò privatos, quòd ceteri sint incompetentes: *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 15. p. 89.*; possunt nihilominùs alii judices contra eos recipere testes, & querellas: *ibi n. 16.*; non autem eos pronunciare, imò potius ad suos judices remittere: *n. 17. p. 90.*
- Familiarium, officialiumquè Sancti Officii origo: *tr. 7. c. 1. n. 1. p. 1.*
- Quis eos creare possit? *tr. 7. c. 1. n. 2. p. 1.*
- Familiares privilegia sua probare non tenentur: *tr. 7. c. 3. n. 39. p. 12.*
- Familiares continui Sancti Officii privilegiis renuntiare non possunt: *tr. 7. c. 4. n. 16. p. 16.*; nec alii familiares: *dict. c. 4. n. 35. & per tot. cap. 18. n. 75. p. 180. c. 19. à n. 49. p. 212. & n. 100. p. 220.*
- Privilegium concessum familiaribus non est concessum ut singulis, sed ut universis: *tr. 7. c. 4. n. 47. p. 29.*
- Privilegia concessa familiaribus non in eorum favorem, sed Religionis fuerunt concessa: *tr. 7. c. 4. n. 37. p. 28. c. 13. n. 36. p. 114.*
- Familiares, ac officiales Sancti Officii possunt tam die, quàm nocte, tam ante sonum campanæ, quàm post, ferre

ferre arma prohibita, & suis in privilegiis contenta: *tr. 7. c. 9. n. 29. 30. 66. 67. p. 62. 63. 68.*; modò sint in actu exercito, & in executione alicujus mandati Inquisitorum: *ibi n. 25. p. 62.*; debent tamen prædicto in casu leges circa mensuram armorum observare: *n. 26.* Portantes verò arma prohibita (de permissis aliud est: *ibi n. 19. p. 61.*) etiam in executione capi, & puniri valent: *n. 34. p. 64.*; & eis credendum non est, etsi asserant se arma portare de licentiâ Inquisitorum: *à n. 37. à p. 64. & n. 47. p. 65.* Et etiam inventi cum armis permissis in locis suspectis sunt capiendi, ac remittendi ad suos judices: *n. 75. p. 69.*; qui quidem Judex, seu Conservator est Judex Fisci: *n. 22. p. 62.* Carcerati tamen ob delationem armorum excarcerandi sunt ex sola Inquisitorum assertionem deponentium illa portare de licentiâ suâ: *tr. 7. c. 9. n. 49. p. 65.*; hujusmodi carcerati an sint remittendi ad suos judices, vel possint puniri à iudicibus ordinariis? *ibi n. 50. 59. p. 65. 67.*, ubi resolvitur affirmativè.

Prædicti in criminibus non exceptis suos habent judices privativos: *tr. 7. c. 9. n. 61. p. 67. c. 12. n. 23. p. 102.*; & privilegio gaudent fori activo, & passivo: *ibi n. 13. p. 101.*; etiamsi de criminibus cognoscatur per delegationem Regiam: *n. 37. p. 102.* (nisi crimina sint excepta: *n. 38.*); quod etiam procedit quò ad delicta antea commissa: *n. 43. p. 103.*; & procedit itidem contra similes privilegiatos: *tr. 7. c. 13. n. 34. p. 113.*; & similiter procedit in crimine monopolii: *dict. c. 13. à n. 37. p. 114.*; & in crimine fraudationis annonæ publicæ: *dict. c. 12. n. 42. p. 103.* An pro tentato delicto de exceptis gaudeant hujus fori privilegium? *ibi c. 17. à n. 1. p. 151.* Gaudent si tanquam artis mechanicæ officiales delinquant in nostro Regno: *ibi c. 12. n. 39. p. 103.*

In casibus, & criminibus in privilegiis exceptis non prodest privilegium: *tr. 7. c. 12. n. 60. p. 106.* Igitur nostri Familiares, Officialesque Sancti Officii non gaudent privilegio fori in crimine lætæ Majestatis: *tr. 7. c. 13. n. 2. 3. p. 107.*; nec in crimine sodomix: *ibi n. 4.*; nec in crimine incendii dolosi: *ibi n. 7. p. 108.*; nec in crimine elevationis: *ibi n. 9.*; nec in crimine fractionum Regiarum securitatum: *ibi n. 11.*; nec in crimine violentiæ, & furti mulieris: *ibid. n. 12.*; nec in crimine inobedienciæ mandatorum Regis: *ibi n. 14.*; nec in crimine ingressus Monasterii: *ibid. n. 15.*; nec in crimine homicidii qualificati: *ibi n. 15. p. 109.*; nec in crimine falsitatis: *ibid. n. 18.*; nec in crimine ictus armorum sulphureorum: *ibi n. 20.*; nec in crimine monetæ falsæ: *ibid. n. 21.*; nec in crimine publici latrocinii: *ibi n. 23.*; gaudent verò in crimine duelli: *ibid. à n. 24.* Non gaudent in crimine resistentiæ qualificatæ: *tr. 7. c. 14. per tot.*, & vide in verb. *Resistentia.* In delictis commissis in publicis officiis etiam non gaudent: *tr. 7. c. 15. à n. 1. p. 134.*; sive delinquant per commissionem, sive per omissionem: *n. 14. p. 138.*

In civilibus gaudent privilegio fori passivo: *tr. 7. c. 18. à n. 2. p. 167.*

Familiares, Officialesque Sanctæ Inquisitionis non tenentur ire ad bellum, sive fiat terrâ, sive mari: *tr. 7. c. 11. n. 3. p. 97.*; nisi bellum sit defensivum, & necessitas extrema urgeat: *n. 4. p. 97.*

Hujusmodi hospitare non tenentur: *tr. 7. c. 10. n. 36. p. 83.*; habentque privilegium hospitalitatis activum: *ibi n. 69. p. 85.*; non tantum ad suam habitationem, sed etiam suorum famulorum: *tr. 7. c. 10. n. 70. p. 85.*

Familiaribus loco stipendii privilegia fuerunt concessa: *tr. 7. c. 12. num. 22. p. 102.*

Familiares, Officialesque Sanctæ Inquisitionis

- fitionis possunt reportare securitatem ad omnia crimina, in quibus Præfides provinciarum solent, & possunt illas concedere: *tr. 7. c. 16. à n. 1. p. 141.*; etiam in casu homicidii non qualificati: *ibi à n. 3.*, & vide in verb. *Securitas.*
- In casu delegationis an possint petere securitatem à suis conservatoribus? *tr. 7. c. 16. n. 14. p. 149.*; similiter petere possunt diploma fideiussionis in sacro venerando, & supremo Inquisitionis Concilio, in omnibus casibus, in quibus Senatus Palatinus illud concedere potest: *dict. c. 16. n. 15. p. 149.*
- Familiares, utentes remedio legis *diffamari*, possunt trahere diffamantes ad suum iudicium: *tr. 7. c. 18. n. 22. p. 171.*
- Familiares, Officialesquæ Sanctæ Inquisitionis, opposcentes se executioni tanquam tertii, declinare possunt: *dict. c. 18. n. 26.*; possunt petere coram suo iudice securitatem damni futuri: *ibi n. 27. p. 172.*
- Spoliati possunt intentare interdictum *Unde vi* coram suo iudice: *dict. tr. 7. c. 18. n. 28. p. 172.*; similiter *novi operis* interdicto agere valent: *ibi n. 31.*; pari modo utentes remedio legis *si contendat*: *n. 32.*; & fimiter interdicto *recuperandæ*, seu *retinendæ*: *n. 33. p. 173.*
- Familiares, Officialesquæ Sanctæ Inquisitionis non possunt conveniri in loco rei sitæ: *tr. 7. c. 18. n. 38. p. 173.*; nec ratione contractûs: *ibi n. 43. p. 174.*
- Senatores non possunt prædictos avellere à suo iudice: *dict. tr. 7. c. 18. n. 44. p. 174. & n. 47. p. 176.*
- Utiliores sunt reipublicæ Familiares, quàm Senatores: *tr. 7. c. 18. num. 48. p. 176.*
- Scholastici non possunt eos à suo iudicio amovère: *dict. tr. 7. c. 18. num. 59. p. 177.*
- Familiares intensivè sunt magis privilegiati, quàm Scholastici: *tr. 7. c. 18. n. 60. p. 177.*
- Familiares milites, officialesquæ à suo foro amovère non possunt: *dict. tr. 7. c. 18. n. 62. p. 178.*
- Monetarii, Familiares, officialesquæ coram suo iudice convenire tenentur: *tr. 7. c. 18. n. 67. p. 179.*; eodem modo viduæ, & Orphani: *ibi n. 68. & 71.*
- Familiares, Officialesquæ Sanctæ Inquisitionis cogi non possunt jurare in animam coram alio iudice, quàm suo: *tr. 7. c. 18. n. 73. p. 179.*
- Citati pro evictione declinare non possunt: *tr. 7. c. 18. n. 78. p. 180.*
- Succedentes in bonis litigiosis in eodem iudicio continuare tenentur: *tr. 7. c. 18. n. 83. p. 181.*; atverò declinare possunt, quando conveniuntur uti hæredes: *ibi n. 85.*; quò ad lites antea captas privilegio fori non utuntur: *ibi n. 90. p. 182.*
- Forum etiam declinare non possunt, quando conveniuntur ex instrumeto, in quo partes originales foro renunciaverunt: *tr. 7. c. 18. n. 93. p. 182.*
- In inventarii, & partitionis materiâ declinare non possunt: *dict. tr. 7. c. 18. n. 96. p. 183.*
- Debitorum Regis forum evitare non possunt: *tr. 7. c. 18. n. 100. p. 183.* Nec in reddenda ratione fori privilegia uti valent: *ibi n. 103. p. 184.* Nec in reconventionem declinare possunt: *n. 105.* Nec in causis pertinentibus ad iudicium Indiæ, & Minæ: *num. 111. p. 185.*; quod procedit quando agitur circa jura regalia: *ibi n. 113.*; non verò si agatur cum privilegiatis ejusdem iudicii: *n. 11. p. 169.* Nec in iudicio Residuorum, & Capellaniarum declinare possunt: *n. 115. p. 185.* Nec in executione: *ibi n. 116.* In liquidatione verò rectè declinant: *n. 120. p. 186.* Non tamen in causis custodia, depositi, & salarii: *ibi n. 121.* Nec mulctarum, vulgò *Coimas*: *n. 122. p. 185.*
- Familiaris Reus etiam conventus ab altero respondere non cogitur, nisi coram suo Conservatore: *tr. 7. c. 18. n. 127. p. 191.*

Familiares actores forum Rei sequi tenentur: *tr. 7. c. 18. n. 138. p. 193.*; idem dicendum est de Officialibus continui Sancti Officii: *tr. 7. c. 18. n. 142. p. 194.*

Familiares, Officialisque Sanctæ Inquisitionis habent privilegium advocandi suas causas, & lites ad suos Conservatores, quod in quibus casibus procedat? Vide verb. *Advocatio.*

An Princeps eorum privilegia revocare possit? Vide in verb. *Revocatio.*

An per abusum privilegia amittant? Vide in verb. *Abusus.*

An per non usum? Vide in verb. *Non usus.*

An ex consuetudine possint acquirere privilegia? Vide in verb. *Privilegium.*

An foro renuntiare valeant? Vide verb. *Renuntiatio.*

Familiares, Officialisque Sanctæ Inquisitionis à collectis sunt immunes: *tr. 7. c. 20. n. 75. p. 264.*; quamvis imponatur nullo excepto, vel quibuscumque privilegiis non obstantibus: *ibi n. 76. p. 265.*; etiam si imponatur per legem generalem: *ibi num. 77. p. 265.*; et si sint ratione subsidii impositæ: *tr. 7. c. 20. num. 123. p. 273.*; etiam si Princeps jubeat omnes collectari nemine excepto: *ibi n. 124.*; non solum quò ad præsens, sed quò ad futurum: *n. 125.*; et si causâ belli imponantur: *n. 127.*; nisi Princeps contrarium jubeat: *n. 128. p. 274.*; non habent tamen privilegia causâ negotii: *n. 131. p. 274.*

Et an teneantur ad collectas Conciliorum? Videas in verb. *Collecta.*

An novam impositionem vinorum solvere teneantur? *tr. 7. c. 20. num. 136. p. 274.*

Sunt etiam immunes ab officiis Conciliorum: *tr. 7. c. 21. n. 1. p. 281.*

Sunt etiam privilegiati à petitis: *tr. 7. c. 21. n. 10. p. 282.*

Non sunt privilegiati ab onere tenendi equam: *tr. 7. c. 21. n. 55. p. 286.*

Cogi non possunt transmutare carcervatos: *tr. 7. c. 21. n. 57.*; nec ad ferendam

pecuniam de loco ad locum: *n. 58. p. 287.*

Cogi non possunt esse tutores, seu curatores, nisi tutela, seu cura sit legitima: *tr. 7. c. 21. n. 62. p. 287.*

Officia Reipublicæ exercere non coguntur: *tr. 7. c. 21. n. 64. p. 287.*; si verò exerceant, & delinquant, privilegio non obstante, à Judicibus Ordinariis puniri possunt: *ibi n. 65.*; si verò officia sint maiora, si verò inferiora: *n. 66.*; neque judices, neque Decuriones, neque Procuratores, neque Ædiles, aut Depositarii orphanorum esse coguntur: *n. 68. p. 288.*

In illis limitatur regula, quod ab officiis honorificis nemo excusatur: *tr. 7. c. 21. n. 69. p. 288.*

Cogi non possunt esse Receptatores, Depositarii, Exactores, nec alia officia quocumque nomine dicta exercere: *tr. 7. c. 21. n. 81. p. 289.*; nec procuratores Curiarum: *ibi n. 82.*; si tamen exercere inciperint, continuare coguntur: *n. 83. p. 290.*

Ad officia, quæ spectant ad cultum Divinum, non excusantur: *tr. 7. c. 21. n. 84. p. 290.*

Decuriones, & judices non possunt cogere familiares, ut panem suum vendant causâ necessitatis: *tr. 7. c. 21. n. 109. p. 293.*; quantumvis Princeps jubeat, & omnes cogantur vendere, quibuscumque privilegiis non obstantibus: *tr. 7. c. 21. n. 116. p. 294.*; dummodò privilegia pro expressis non habeat, & deroget: *ibi n. 117.*

Possunt prohiberi, ne panes suos foras vendant: *tr. 7. c. 21. n. 123. p. 294.*; nec ultrà taxam vendere valent: *ibi n. 125. & 128. p. 295.*

Vendentes ultrà taxam, quomodò ad restitutionem teneantur? *tr. 7. c. 21. n. 126. p. 284.*

Quò ad frumenta, quæ ad revendum emunt, vel negotiationis causâ consequuntur, privilegio non muniuntur: *tr. 7. c. 21. n. 127. p. 295. & c. 20. n. 131. p. 274.*

- Vina sua vendere, vel alio modo alienare necessitatis prætextu cogi non possunt: *tr. 7. c. 21. n. 128. p. 295.*
- Taxam tamen illius observare tenentur: *tr. 7. c. 21. n. 129. p. 295.*; nec etiam res parvi ponderis ab illis auferri possunt: *ibi n. 130. 131. p. 295.*
- Quò ad vestes, quæ privilegia Familiars habeant? Vide in verb. *Vestis.*
- Quandò amittant privilegia ob contraventionem? Vide in verb. *Contraventio.*
- Familiares, Officialesquè Sancti Officii eo ipso, quòd tales esse disierint, privilegia amittunt: *tr. 7. c. 24. n. 103. p. 338.*; similiter cessante causâ privilegii: *ibi n. 106. 107. 108.*; pariter, si suâ culpâ ministerio Sancti Officii deficiunt: *n. 110. p. 339.*
- Familiares extranumerarii nullo fruuntur privilegio: *tr. 7. c. 24. n. 237. p. 354.*; & ita priùs probare debent se esse de numero, quàm admittantur: vide in verb. *Qualitas.*
- Allegare debent suum privilegium: *tr. 7. c. 3. n. 36. p. 12.*
- Qui privilegio gaudet, illud probare debet: *tr. 7. c. 25. n. 30. p. 377.*
- Privilegia spiritualia, quæ competunt Familiaribus, Officialibusquè Sanctæ Inquisitionis? Vide in *c. 26. per tot.*
- Famuli Familiarium, Officialiumquè Sanctæ Inquisitionis non gaudent privilegio dominorum: *tr. 7. c. 8. à n. 1. & 17. p. 53 & 54.*; nec famuli Clericorum: *ibi n. 19. p. 55.*; nec Ecclesiarum: *n. 20.*; nec militum: *n. 21.*; nec cujuscumque personæ, quæ ad id expressum privilegium non habet: *n. 22.*
- Limitatur in servis perpetuis: *n. 23.*; in famulis Scholasticorum: *n. 24.*; in famulis Senatorum: *n. 25.*; in famulis Equitum Militensium: *n. 26.*; vel quando inutile remaneret privilegium: *n. 27. p. 55.*
- Famuli associantes Dominos Judices possunt ferre arma: *tr. 7. c. 8. n. 28. p. 56.*
- Famuli Equitum trium Ordinum Militarium non excusantur à collectis, seu gabellis: *tr. 7. c. 8. n. 28. p. 56.*
- Familiam armatam sicut Episcopi, Inquisitores Apostolici habere possunt: *tr. 7. c. 9. n. 24. p. 62.*
- Cætera, quæ hic spectant, invenies in aliis locis.
- Familiaritas* inter judices, & partes summoperè est nociva: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 169. p. 40.*
- Famuli Dæmoni* æquiparantur, testante Seneca: *tr. 8. palestr. 1. lect. 25. p. 134. col. 1. in fin.*; tot enim sunt famuli, quot inimici: *dict. lect. 25. p. 137. col. 2. in fin.*; meliusquè domino pauci inserviunt: *ibid. p. 138. col. 2. in princ.* E' contra plurimi enumerantur famuli dominis summoperè fideles: *dict. lect. 25. p. 136. col. 1. in princ.*; & in *p. 134. col. 2. & seqq.* exponuntur regulæ à famulis, ut benè reputentur; & in *p. 135. col. 1. in fin. & seqq.* aliæ enumerantur regulæ à dominis, ut benè æstimentur, observandæ.
- Pariliter ancillæ, etsi eis æqualiter opus sit, perniciosiores sunt: *dict. lect. 25. p. 139. col. 2. in fin.*
- Famuli uxorati nequaquam sumendi: *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 149. col. 1. in princ.*
- Consultiùs est famulos non castigare; quod si fiat moderatè fiat: *dict. palestr. 1. lect. 25. p. 139. col. 1. in med.*
- Deniquè admonentur domini, ut postea requiescant, & antea à lecto exeant, quàm famuli: *tr. 8. palestr. 1. lect. 26. p. 149. col. 1.*
- Fatui* qui sint? *tr. 5. c. 3. n. 34. p. 18.*; ubi quod trahunt adversarios ad Curiam.
- Favor.* Quod in favorem alicujus introductum est, non debet in ejus odium retorqueri: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 35. p. 80.*
- Favores introducti ad minorum utilitatem, ad maiores non extenduntur: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 20. p. 656.*
- Favor potius judicis, quàm juris hodiè præstat: *tr. 3. l. 6. c. 20. n. 12. 13. p. 40.*
- Felicitas* dum adest, adsunt amici; dum

- fugit, fugiunt: *tr. 8. palestr. 1. lect. 19. p. 102.*
- Ad finem usque nullus judicetur felix: *tr. 8. palestr. 3. lect. 10. p. 413. col. 2. in fin. & p. 414 & lect. 13. p. 444. in med. & lect. 15. p. 468. & seq.*
- Qui felicitates, vulgò *Acertos*, de se ipso confidit, potius superbus, quàm sapiens est: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 4. col. 1.*
- Feria.* Illarum tempore cognitio suspecti tutoris quit agitari: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 32. p. 305.*
- Diebus feriatis judicia exerceri nequeunt: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 20. p. 98.*
- Terminus continuus continuo currit, tam diebus juridicis, quàm feriatis: *tr. 3. l. 3. c. 16. n. 3. p. 147.*
- Tempore feriarum lites conquiescunt: *tr. 5. c. 20. n. 42. p. 44.*; aliquibus exceptis, de quibus *ibidem*: tempore tamen feriarum possunt tuores, curatoresvè dari, amoveri, & excusari, quia sunt actus voluntariæ jurisdictionis: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 19. 21. p. 98. & tr. 5. c. 20. n. 43. p. 44.*
- Indiebus feriatis, si periculum est in mora, confici possunt omnes actus judiciales: *tr. 6. l. 6. c. 18. n. 11. p. 385.*; ideoquè, urgente necessitate, etiam in diebus feriatis in honorem Dei apponi potest recusatio: *dict. c. 18. n. 10. p. 385.*
- Fictio* non debet plùs operari, quàm veritas: *tr. 2. l. 4. c. 3. n. 22. p. 345.*
- Fingens, se esse, vel non esse aliquid, privilegio concessio illi qualitati, quam finxit, non fruitur: vide verb. *Mendax.*
- Fideicommissarius* universalis de dolo, & latâ culpâ tenetur; particularis verò de levi, & levissimâ tantùm: *tr. 4. l. 7. c. 8. n. 6. p. 172.*; cavere debet pro restituendis pecuniis, & mobilibus, quæ usu consumuntur: *n. 7.*; legalis administrator est: *n. 12. p. 172.*; ejus cura maior esse debet, tutoris, curatorisvè curâ: *n. 13. p. 173.*; cum maius jus habeat usufructuario, &
- verus dicatur dominus: *num. 14. 15. p. 173.*
- Quas expensas fideicommissarius repetat? *tr. 4. l. 7. c. 8. à num. 29. ad 39. p. 174.*
- Fideicommissarius, qui promisit restituere hæreditatem filio spurio, an valeat in conscientia bona retinere? *tr. 2. l. 1. c. 6. à n. 32. p. 52.* Et è contra, an possit spurius rectâ conscientia retinere, quæ illi fideicommissarius tradit? *ibi à n. 36. p. 53.*
- Fideicommissum* vires hæreditatis excedere non debet: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 39. p. 237.*
- Appellatione fideicommissi, tam universale, quàm particulare venit: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 6. p. 289.*
- Hæres gravatus de fideicommissum restituendo, inventarium conficere, & defuncti debita solvere tenetur: *tr. 1. l. 3. c. 2. n. 1. p. 282.*; maximè si est gravatus restituere post mortem: *ibi n. 2.*; &, si non solvat, adstringitur solvere ejus hæres: *n. 3.*; hæres tamen gravatus non tenetur fructus perceptos imputare in debitis solutis: *n. 4.*; potest credita propria, quæ contra defunctum habebat, deducere: *n. 5.*, à fideicommissario cogi valet, ut inventarium conficiat: *n. 6.*; sed si fuerit hæres purè gravatus, & illicò hæreditatem restituat, neque inventarium conficere cogitur, neque debita hæreditaria persolvere: *n. 7.*; si autem penes gravatum Trebelianica remanserit, aliquavè hæreditatis pars, tunc pro illa parte ad hæreditaria debita obstringitur: *n. 8.*; secus si testatoris iudicio remansit apud eum res aliqua certa: *n. 9. p. 283.*; imò fideicommissarius sine inventario hæreditatem recipiens, ultrà vires etiam tenetur: *n. 11.*; secus si factò inventario hæreditatem accipiat: *n. 12.* Hæres purè gravatus, dum hæreditatem non restituit, à creditoribus conveniri potest: *n. 13. p. 284.*; & in isto casu potest bona hæreditatis

tis vendere ad hæreditaria debita persolvenda : *n.* 14. ; & onera perpetua , & realia bonorum solvere tenetur respectu temporis , quo bona apud se habuit : *n.* 15. ; postea verò fideicommissarius : *n.* 16. ; interesse pendens tempore faciendæ restitutionis à quo sit solvendum ? *n.* 17. Hæres sub conditione , vel in diem gravatus , restituendo ante diei , vel conditionis eventum , conveniri valet ab hæreditatis creditoribus : *n.* 18 ; & hæres rogatus restituere post ejus mortem pluribus , vel uni ex pluribus , vel uni , & deinceps alteri , vel personæ incertæ de certis , an restituere possit ? *n.* 19. ; restitutio facta ante tempus quò ad creditorum præjudicium non tenet : *n.* 20. Hæres , gravatus ad solvendum creditoribus , potest alienare bona fideicommissio subjecta : *tr.* 1. l. 3. c. 2. *n.* 21. p. 285. ; & idem asserendum est quò ad solutionem dotis : *n.* 22. ; non autem obligatus est solvere debita de fructibus bonorum fideicommissio suppositorum : *n.* 23. Fideicommissario sat est consultum , si hæreditas talis restituatur , qualis erat tempore mortis defuncti : *n.* 25. ; hæres , verò gravatus in credita sua imputare non cogitur fructus conditione pendente , vel ante restitutionis moram perceptos : *n.* 26. ; & , licet inventarium non conficiat , potest deducere sibi creditum , quod cum testatore habet : *n.* 27. ; æstimationem meliorationum , quas fecit , repetere : *n.* 28. p. 286. ; nec tenetur ad æstimationem rerum , quæ absque ejus dolo , aut latâ culpâ periére : *n.* 29. Inventarium factum ab hærede gravato prodest fideicommissario : *n.* 36 ; aut hæres gravatus nonfaciens inventarium , quando illud de jure facere tenebatur , creditoribus , & legatariis in solidum tenetur : *39.* p. 287.

Fideicommissum , & maioratus , apud nos , & hispanos , iidem currunt re-

gulis : *tr.* 2. l. 2. c. 7. *n.* 1. p. 176.

Fideicommissa , & legata hodiè per omnia exæquata sunt : *tr.* 2. l. 4. c. 11. *n.* 58. p. 408. , & dicemus in verb. *Legatum.*

Nutu fieri valet fideicommissum : *tr.* 2. l. 5. c. 18. *n.* 55. p. 572.

Quando ad divisionem pertineant fideicommissi bona ? *tr.* 2. l. 2. c. 6. *tot. à p.* 164. , & videtis in verb. *Maioratus.*

In codicillis fieri valet fideicommissum : *tr.* 2. l. 5. c. 18. *n.* 68. p. 573.

Fideicommissum delatum , vel deferendum , quando intelligatur renuntiatum ? *tr.* 2. l. 1. c. 10. *à n.* 97. *à p.* 91. , & videtis verb. *Renuntiatio* , vers. *Quò ad ingredientem Religionem.*

Alienari nequeunt (saltem irrevocabiliter) bona restitutioni subjecta ex fideicommissio , vel universali , vel particulari : *tr.* 2. l. 5. c. 13. *n.* 72. p. 545. l. 7. c. 1. *n.* 31. p. 685. ; nisi sit pro satisfaciendis testatoris debitis : *dict. c.* 13. *n.* 73. p. 545. ; modò pro dicta satisfactione alia non extent bona : *ibi n.* 74. ; sicut etiam in iidem terminis pro satisfaciendis hæredis gravati debitis : *n.* 75. ; & etiam pro se liberando à carcere : *n.* 76. ; licet gravatus suâ culpâ in tali constitutus esset necessitate : *n.* 77. , intelligendo ut in *n.* 78. ; & in *numer. seqq.* inveniens quando possint permutari , ac subrogari pro aliis rebus utilioribus , & quando pro aliis necessitatibus alienari ?

Quas res non teneatur hæres gravatus fideicommissario restituere ? *tr.* 2. l. 5. c. 13. *à n.* 142. p. 550.

Hæres gravatus intelligitur sub conditione , *si sine liberis* , ac idèò si liberos susceperit , non cogitur fideicommissario restituere : *tr.* 2. l. 5. c. 13. *n.* 200. p. 553.

Apud ultimum ex vocatis , vel ex eis , qui ex vocatis supersunt , fideicommissi bona libera remanent : *tr.* 2. l. 4. c. 14. *n.* 33. p. 425.

Fideicommissum simplex à maioratu differt : *tr.* 9. q. 40. *n.* 44 p. 234. , ubi

- in n. 45. adinvenies in quo differat? Quibus verbis aut conjecturis constituitur? *ibid. dict. q. 40. à num. 47. à p. 234.* inter vivos constitui potest: *ibid. n. 49.*
- Extraneus de fideicommissio perpetuo nihil capit: *dict. q. 40. n. 37. p. 232.*
- An emphyteusis in fideicommissio veniat? Videas verb. *Emphyteusis, & Maioratus.*
- De fideicommissis denique multa in *tr. 2. l. 5. c. 13. tot. à p. 541.*, & in verb. *Substitutio*, vers. *Fideicommissaria.*
- Fidejussores judiciales qui sint? *tr. 4. l. 8. c. 11. n. 2. p. 287.*
- Fidejussor, succedens debitori principali cum inventario, non ideo liberatur: *tr. 1. l. 2. c. 10. n. 47. 48. p. 238.* fidejussori enim non prodest exceptio beneficii inventarii: *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 17. p. 318.*
- Possidens bona immobilia ad persolvendum debitum idonea, fidejussorem præstare non adstringitur: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 14. p. 458.*
- Quid promittere debeat fidejussor à curatore datus? *tr. 1. l. 4. c. 5. num. 17. p. 858.*
- Quænam bona ad solutionem applicare valeat decoctoris fidejussor? *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 131. p. 625.*
- Per dationem fidejussoris debitum non agnoscitur: *tr. 1. l. 4. c. 11. num. 48. p. 613.*
- Idoneum præstans fidejussorem non est carcerandus, imò, si sit in carcere, excarcerandus: *tr. 1. l. 4. c. 11. n. 49. p. 613.*
- Fidejussor esse nequit mulier, &, si de facto fuerit, juvatur Velleiani beneficio: *tr. 2. l. 7. c. 1. n. 28. p. 685.*
- Fidejussor teneri non potest pro eo, qui nullo modo est obligatus: *tr. 2. l. 8. c. 8. n. 16. p. 826.*
- Fidejussor ad omnia datus, non solum ad sortem, verum etiam ad usuras, & interesse tenetur: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 114. p. 700.* & simpliciter datus tenetur etiam ad usuras in contractibus bonæ fidei: *ibi n. 115.* sed datus pro quantitate certa, ad usuras non obligatur: *n. 116.* & bona Regiæ Coronæ delictiâ Regis obligata pro assecuratione dotis consequenter manent obligata pro usuris: *n. 117.* & *seqq. à p. 700.*
- Cavere non debet victor in casu alimmentorum, salariorum vè de restituendo in casu victoriæ appellantis, seu aggravantis: *tr. 2. l. 8. c. 25. à n. 54. ad 57. p. 870.* nec hæres exequens chartam divisionis: *l. 8. c. 1. n. 11. 12. p. 786.*
- Fidejussores idonei sunt, qui facultatibus polent, & facilitate conveniendi: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 6. p. 75.* idonei non sunt non renunciantes foro, & privilegiis mulier, minor, miles, servus, filius-fam., Clericus, Monachus, furiosus, prodigus, mutus, surdus: *dict. c. 9. à n. 7. ad 17. p. 75.*
- Qui dives est, fidejussores dare non cogitur: *tr. 3. l. 2. c. 9. n. 49. p. 77.*
- Si fidejussor datus moritur, pauper vè efficitur, alius est dandus: *tr. 3. dict. c. 9. n. 23. p. 75.* affirmantes fidejussores esse idoneos tenentur, prout si fidejuberent: *ibi n. 42. p. 77.*
- Fidejussor tanquam principalis obligatus conveniri, & exequi potest antequam principalis; verum de æquitate suis expensis admittitur ad exequenda principalis bona, ad id termino assignato: *tr. 4. l. 8. c. 11. n. 13. p. 289.* Fidejussor verò simplex non convenitur, nisi prius debitore excussor: *tr. 4. l. 4. c. 2. n. 2. p. 239.* & in verb. *Ordo*, vers. *Pluribus tutoribus*. De executandis fidejussoribus tutoris, vel curatoris pro reliquorum solutione: *l. 8. c. 1. n. 85. p. 10.* Ille non tenetur pro institoribus, seu factoribus à tutore, curatore, vel administratore substitutis: *ibi l. 4. c. 1. n. 48. p. 236.*
- Ad rationes reddendas condemnatus fidejussor præstare cogitur, dum eas non reddit: *tr. 4. l. 1. c. 8. n. 22. p. 774.* modo de fuga suspectus sit: *ibi n. 23.*

imò tunc quocumque in loco capi valet: *n. 24. 25. p. 77.*

Nummè fidejussoribus divisionis beneficium competat? Meritò ambigis; de jure namque communi competit: *tr. 4. l. 4. c. 3. n. 2. p. 244.*; de jure Regio non: *ibi n. 42. p. 247. & c. 8. n. 24. 25. 26. p. 270.*; sed, ut melius capias, videfis *tot. dict. c. 3. à p. 244.*, & verb. *Diviso.*, vers. *Divisionis exceptio.*

Si solvendo tutores, curatores, & eorum hæredes non sint, fidejussores, & eorum hæredes conveniuntur: *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 1. 2. p. 268.*; nec non qui à tutoribus nominati præsentés fuerunt: *ibi n. 3.*; & etiam affirmantes tutores esse solvendo: *n. 4.*; non autem exhortantes pro fidejussoribus habentur: *n. 5. p. 268.*; neque qui sine dolo, nec sui lucri causâ aliquem laudant: *n. 6. p. 269.*; sed qui aliquem in tutorem nominârunt, aut postulârunt per se, per aliumvè, pro fidejussoribus habentur: *n. 7.*; in matre procedet idem? *n. 8. 9.*; pater agnoscens tutelam filio fam. datam habetur pro fidejussore: *n. 11.*; sicut & si pro filio intercessit: *n. 12. p. 269.*

Tutorum fidejussores non tenentur de gestis à tutore, vel curatore post finitam tutelam, vel curam, nulla necessitate cogente: *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 18. p. 269.*; nisi quando gestum tutelæ connexum esset: *n. 19.*; contrarium tamen de consuetudine reperies in *n. 20. p. 269.*

Fidejussor anticipatè creditori solvens, nequit à debitore principali exigere usque quo tempus adveniat: *tr. 4. l. 4. c. 4. n. 40. p. 253.*

Omnis Reipublicæ administrator fidejussores præstare cogitur: *tr. 4. l. 7. c. 1. n. 96. p. 124.*

Fidejussio, & ejus obligatio pro administratore plus operari nequit, quam ipsa operatur administratio: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 44. p. 358.*

Fidejussores invicem fidejubere non censentur: *tr. 4. l. 4. c. 4. n. 48. p. 254.*

ideò fidejussor solvens, non fidejussoris, sed suum negotium agit: *ibi n. 49. p. 254.*

Fidejussores, nominatores, & affirmatores ex stipulatu ligantur: *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 14. p. 269.*

Tutoris, vel curatoris capti ab hostibus fidejussor statim ad rationes præstandas adstringitur: *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 36. p. 272.*

Fidejussori indemnitas in eo, quod à principali exigere nequit, beneficium excussionis competit, quamvis ei renuntiasset: *tr. 4. l. 4. c. 8. num. 27. p. 271.*

Fidejussio data ad vitandam injustam carcerationem corrui: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 35. p. 356.*

Omnes exceptiones debitoribus competentes, itidem fidejussoribus competunt: *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 28. p. 271.*; nisi personales sint, vel nisi detur regressus adversus principalem: *ibi n. 29. p. 271.*

Quibus modis fidejussor liberetur? *tr. 4. l. 4. c. 8. n. 30. p. 271.*; pro parte solutionis tantum liberatur: *ibi n. 31.*; si pupillus, vel pubes maior factus, & à fidejussore requisitus rationes negligenter non sumat à tutore, curatorevè, liberatur fidejussor: *n. 32. p. 271.* Quando adversus creditorem agere valeat fidejussor, ut eum liberet? *l. 4. c. 8. n. 33. 37. à p. 271.* Quando fidejussor obstringatur, nec ne, pro prorogatione principalis obligationis? *l. 4. c. 8. n. 34. 35. p. 271.*

Priusquam hinc discedas, dic mihi: an sententia lata contra principalem ritè exequatur adversus fidejussorem? Quidni dicam? Adversus fidejussorem contractus, neutiquam; judicii, utique: *tr. 4. l. 8. c. 11. n. 1. 5. 6. à p. 287.* & *tr. 9. q. 61. n. 8. 11. p. 358.* & *q. 90. n. 12.* & *seqq. p. 471.* Adhuc amplius rogo: quid juris è contra, scilicet, an sententia lata contra fidejussorem rectè exequatur contra principalem? Nequaquam: *tr. 4. l. 8. c. 11. n. 1.*

- n. 1. 5. 6. à p. 287. & tr. 9. q. 61. n. 12. 13. 18. p. 359. Quid in fidejussore pro debitore Fiscii? tr. 9. q. 61. num. 14. p. 359.
- Fidejussor familiaris, officialisque Sancti Officii privilegio fori non gaudet: tr. 7. c. 18. n. 143. p. 194.; nec Clerici fidejussor: *ibi* n. 144.; nisi fidejussor fidejubeat apud Ecclesiasticum judicem: *ibid.* n. 145. p. 194.
- Fidejubens pro familiaribus apud judicem Fiscii, apud eum conveniendus est: tr. 7. c. 18. n. 146. p. 194.; idem dicendum est de fidejubente pro officialibus apud Inquisitores Apostolicos: *ibi in dict.* n. 18. & p. 194.
- Fidejussor simplex, quin principalis excussus sit, conveniri nequit: tr. 9. q. 21. n. 17. & 60. p. 101. & 108. & q. 30. n. 2. p. 183.; quod limitatur in n. 164. p. 108.; & etiam quando debitor notorie non est solvendo: *dict.* q. 30. n. 4. p. 183.; & quis dicatur non esse solvendo? *ibi* n. 5. 6. p. 184.
- Fidejussio contractus stricti juris est: tr. 9. q. 38. n. 1. p. 213. & q. 63. n. 1. & 25. p. 363. & 366.; & licet contractibus bonæ fidei accedat, non est contractus bonæ fidei: q. 63. n. 1. & 25. *dict.* p. 363. & 366.; stipulatio autem est, stipulationeque contrahitur: *ibid.* n. 2. 3. p. 363.; accessorium est principalis obligationis: q. 90. n. 4. p. 469.; forma ejus stipulationis, & promissionis observanda est: q. 38. n. 3. p. 213. & q. 63. n. 5. p. 363. Ideò qualis sit fidejussoris intentio? q. 90. n. 11. p. 470.; & quod solum ad id, quod expressum fuerit, teneatur: q. 63. n. 7. & 39. p. 364. & 369.; quia ejus obligatio ultra conventum non extenditur: q. 38. n. 4. p. 213.; & sicuti ceteræ obligationes omnes stricti juris, strictè interpretanda est, nullamque extensionem recipit, quamvis alias inutilis promissio foret: q. 63. n. 8. & 25. p. 364. & *seq.*; semperque accipitur modo, quo minus obliget: *ibid.* n. 9. p. 364.
- Fidejussoris conditio deterior, quam principalis, fieri nequit: tr. 9. q. 90. n. 8. p. 470.
- Ad quid teneatur fidejussor doti accedens? tr. 9. q. 38. num. 5. 6. 11. 15. à p. 213.
- Ad hæredes fidejussoris transit ejus obligatio: tr. 9. q. 38. n. 27. p. 206.
- In partem pecuniæ, & in partem rei, rectè accipitur fidejussor: tr. 9. q. 63. n. 11. p. 364.
- Fidejussor, qui à principio se obligavit generaliter pro omni pecuniâ à Thesaurario receptâ, & postea se se restrinxit ad pecuniam, quam libri receptionis continerent, an teneatur ad pecuniam, quam ipse Thesaurarius recepit, nulla facta mentione de ejus receptione in libris? tr. 9. q. 63. tot. à p. 362.
- Quibus actionibus fidejussor adstringatur? tr. 9. q. 63. n. 4. p. 363.
- De pignoribus ad fidejussores, ac è contra, valet argumentum: tr. 9. q. 21. n. 16. p. 101.
- Exceptionibus omnibus, principali competentibus, uti potest fidejussor: tr. 9. q. 90. n. 14. p. 471.; & compromissi exceptione: *ibid.* n. 15.
- Fidejussor ad tempus eo elapso liberatur: *dict.* q. 90. n. 16. p. 472.
- Quando cogere queat creditorem ad exigendum, vel eum liberandum? tr. 9. q. 46. à n. 1. p. 267.; & cum creditorem, tum debitorem simul cogere debet ad eum liberandum; & quare? q. 46. n. 6. 9. p. 269.; & *ibid.* n. 7. videlicet tum debitoris, tum creditoris defensiones in hac actione: & quando dicatur debitorem diu esse in sua obligatione? q. 46. n. 2. p. 268.
- Fidejussori solvere parato creditor actionem, ac jura cedere tenetur, pignoraque transferre: tr. 9. q. 46. n. 6. p. 269.
- Fidejussor solvens pro debitore quibus succurratur remediis? tr. 9. q. 61. n. 7. p. 358.
- Fidelitas definitur: tr. 8. *palestr.* 2. lect.

14. p. 266. col. 1. Qui eam deperdit, quod amplius amittat, non habet: *ibid.* p. 270 col. 2. in princ.; & in p. 272. col. 1. in fin. enucleatur solertia, quæcum Constantinus Magnus suorum Ministrorum fidelitatem expertus fuit. Cur in Capitolio Romanorum fidelitatis statua propè Jovis effigiem collocabatur? *dict. lect.* 14 p. 266. col. 2.
- Fidelis nemo præsumitur ad commodum inimici: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 92. p. 120.*
- Fides christiana quænam? *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 3. p. 260. & n. 9. p. 261.* In quo consistat? *tr. 8. palestr. 1. lect. 8. p. 35 & 36.*
- Fides est servanda: *tr. 3. l. 3. c. 12. num. 6. p. 139.*
- Fides bona an emptori proffit, ut suos faciat rei emptæ fructus, pretiumquæ recuperet à delinquente vendente post perpetrationem delicti? Affirmativè quò ad primum, negativè quò ad secundum: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 93. 94. p. 577. & seqq.*
- Fides bona in dubio præsumitur: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 11. p. 9. & tr. 9. q. 71. n. 5. p. 404;* & ex quibus nascatur causis? *tr. 9. q. 9. n. 15. & seqq. à p. 37.*, ubi quod etiam ex injustis causis nascatur; ex opinione unius Doctõris: *q. 12. n. 9. p. 49.*; ex cursu temporis præsumitur: *q. 49. n. 7. p. 277.*; & absque titulo adesse potest: *ibid. n. 5. p. 277.*; & possidens emptionis titulo bonam habere fidem præsumitur, dùm contrarium non probatur: *q. 31. n. 25. p. 189.*; & dùm testamentum non declaratur nullum: *q. 53. n. 32. p. 297.*; quia testatoris voluntas, licet non solemnis, à mala fide excusat: *ibid. n. 31. p. 297.*
- Possessor bonæ fidei quandò faciat fructus suos? *tr. 2. l. 3. c. 7. à n. 73. ad 83. à p. 310.*
- Doctõribus distinguendis potiùs credendum, & adhibenda fides: *tr. 1. l. 2. c. 6. n. 48. p. 205.*
- Delictum est cum mala fide possidere: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 145. p. 125.*
- Quæ fides adhibenda confessioni tempore mortis factæ, quandò revocari queat, aliaquæ id genus? Vide sis verb. *Confessio.*
- Nemini, qui de proprio agit commodò, adhibetur fides: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 45. p. 136.*; nisi verosimilitudine adjuvetur: *ibi n. 46. p. 136.*
- Notario asserenti causam fuisse sibi à iudice commissam, anve parti neganti credatur? *tr. 1. l. 2. c. 5. à n. 51. ad 59. & 61. à p. 196.* Notario non creditur cum aliquid ad suum commodum, aut defensionem autumat: *ibi n. 54.*; creditur verò ei scribenti in actis aliquem esse citatum ex relatione Nuntii: *n. 56. p. 196.*
- Nuntio autumanti de commissione iudicis quempiam citasse, nunquid adhibeatur fides? *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 52. p. 196.*; magis enim creditur parti neganti se fuisse citatam, quàm Nuntio illam citasse asserenti, *n. 53.*; contrarium: *ibi n. 55. p. 196.*
- Officialibus creditur in pertinentibus ad suum officium quando de magno præjudicio non agitur: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 57. 58. p. 196.*; & pariliter Notario bonæ opinionis: *n. 59.*; nec non Secretario Statûs: *ibi n. 60. p. 197.*
- Fides de pretio quandò dicatur haberi? *tr. 2. l. 3. c. 7. à n. 65. ad 68. p. 310.*
- Fides tutorum, & curatorum rara: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 10. p. 322.*
- Fides qualis adhibenda libris prò, & contrà? In verb. *Libri* vide sis.
- Administratori creditur si à domino promissum sit, quòd ejus simplici dicto fidem adhibebit; unico testi, quando ita à partibus conventum est; ipsimet parti, si ita pactum fuerit: *tr. 4. l. 2. c. 8. n. 17. p. 109.*
- Adhuc inimicis servanda fides: *tr. 8. palestr. 2. lect. 14. p. 273. col. 2.*, ubi invenies etiam quòd hodiè regulariter non servatur; non tamen servanda ei, qui eam non servavit: *palestr. 3. lect. 19. p. 499. in princ.*
- Vel plurimum, vel nihil credere, vitium est: *tr. 8. palestr. 3. lect. 17. p. 480.*
- Con-

Confidens perfido, sibi imputet: *tr. 9. q. 28. n. 26. p. 149.*

Nihil noxius, quam fidem fallere, quod Reges, & Principes comprehendit: *tr. 9. q. 41. n. 4. p. 238.*

Mala fides datur, quando injustus titulus adest: *tr. 9. q. 3. n. 17. p. 12.*; & quando de jure possidentis non apparet: *q. 14. n. 11. p. 58.*; & ex conjecturis: *ibid. n. 12.*; & ex quibus probetur? *ibi n. 13.*; ex scientiâ mala fides datur: *q. 31. n. 11. p. 186.*; emens rem minoris ignorantiam probare debet, alias in mala fide est: *ibid. n. 12. p. 186.*; controversia malam fidem inducit: *q. 49. n. 13. p. 278.*; retentio tituli invalidi: *q. 53. n. 14. & seqq. à p. 294.*; & mala fides testatoris an ad hæredes transeat? *q. 31. n. 9. & 23. p. 186. & q. 94. n. 53. p. 500.*; venditoris an emptoribus noceat? *q. 49. n. 10. p. 278. & q. 31. n. 15. p. 187.*; & denique quando mala fides noceat? *q. 52. n. 7. p. 290.*

Malæ fidei possessor fructus restituere tenetur ab indebita occupatione: *tr. 9. q. 3. n. 4. p. 11.* Multa in verb. *Credulitas* invenies.

Fiducia definitur: *tr. 8. palestr. 3. lect. 2. p. 346. col. 1.*

Omnibus in rebus admodum necessaria: *dict. lect. 2. p. 346. & seqq.*; sed taliter, quod non degeneret in temeritatem: *ibi p. 347. col. 2. in med.*; infesta etenim est fiducia nimia: *ibi p. 348. col. 1. in med.*

Non in hominibus, verum & solum in Deo optimo maximo fidendum: *tr. 8. palestr. 3. lect. 2. p. 350. & 352.* Pariter in præterito, quia transivit, nec in præsentis, quia transit, nec in futuro, quia contingens, quis confidat: *tr. 8. palestr. 3. lect. 5. p. 375. in fin.*

Filiatio quomodo probetur? *tr. 2. l. 1. c. 3. à n. 89. ad 122. p. 23. & seqq. & l. 1. c. 7. n. 64. p. 73.*

Filiatio, paternitas, ac maternitas quomodo probetur ad effectum, ut filius fruatur patris privilegio? *tr. 5. c. 4. n. 24. p. 23.*

Filiicidium, si vè mors filii, quâ ab Egyptiis puniretur pœnâ, reperies in *tr. 8. palestr. 1. lect. 10. p. 45. in fin.*

Filius. Filii sunt in multiplici differentia; vel enim sunt legitimi, & naturales: *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 1. p. 8.*; vel naturales tantum, vulgò *Bastardos*: *dict. l. 1. c. 3. à n. 1. p. 15.*; vel nati ex matrimonio putativo, qui dicuntur legitimi, & naturales: *l. 1. c. 2. n. 10. p. 9.*; vel nati ex matrimonio clandestino, qui etiam dicuntur naturales, & legitimi: *dict. c. 2. n. 25. p. 11.*; vel spurii: *l. 1. c. 6. à n. 1. ad 7. p. 50.* Et sub hoc genere *spuriorum* aliquæ sunt species, ut vel qui nascuntur ex conjunctione à lege approbata, reprobata vè: *dict. c. 6. n. 93. 94. p. 59.*; vel sacrilegi: *n. 95.*; vel nefarii: *n. 96. 97.*; vel incestuosi: *à n. 99. ad 102. à p. 59.*; vel adulterini: *à n. 107. p. 60.*; vel manzeres: *n. 124. p. 62.*; vel nothi: *n. 125.*; vel expositi, vulgò *Engeitados*: *l. 1. c. 7. à n. 1. p. 68.*; & isti sunt in duplici differentia, de qua *ibi n. 2.* Expositi an censeantur legitimi, vel spurii? *ibi n. 4. 5.*; reputantur puri sanguinis: *n. 6. p. 69.*; sunt habiles ad dignitates, & officia: *n. 7. 9.*; & ad Ordines Militares: *n. 8.*, intelligendo ut *à n. 10.*; sunt cives illius Civitatis, ubi exponuntur: *n. 13. 14.*; ubi, & à quibus sint alendi? *l. 1. c. 7. à n. 15. p. 69.*; & an is, ad cujus januam puer est expositus, possit alterius in januam exponere: *à n. 25. p. 70.*; & præfati expositi ad septennium tantum nutriendi sunt: *n. 27.*; & solum postea si languidi, & infirmi sint: *n. 28. 29.*; sed nunquam sunt relinquendi, aut ponendi ad artes, & officia mechanina: *n. 36.*; sed quid juris postquam à parentibus recognoscuntur? *n. 37. 38. p. 71.*; & notandum, quod obligatio alendi expositos non ad justitiam, verum ad charitatem spectat: *dict. c. 7. n. 30. p. 70.*; nec mortaliter, nec venialiter peccat pater exponens filios, vel causâ infamiæ vitandæ, vel quia eos alere

re nequit, vel ob aliam justam causam: *n. 50. p. 72.*: si autem sine causâ id faciat, gravissimè peccat, & severissimè punitur: *n. 55.* An filius expositus, patris occisor, teneatur de parricidio? à *n. 75. ad 80. p. 74.* De istorum successione erit nobis sermo in verb. *Successio*, vers. *Quò ad expositos.*

Filii naturales, & legitimi qui? *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 1. p. 8.* Inter existentes in patria potestate, & emancipatos omnis differentia de jure noviori sublata est: *ibi n. 3.*; excepto tamen, quòd filius, quia hæres suus, hæreditatem non aditam transmittit, emancipatus nullatenus: *n. 4. 5. p. 9.*; & quòd emancipatus simul, ac hæreditatem paternam repudiavit, iterum non est audiendus; aliter in filio hærede suo: *n. 6. p. 9.*

Filii naturales tantum qui? *tr. 2. l. 1. c. 3. à n. 1. p. 15.* In dubio potiùs naturales, quàm spurii præsumuntur: *ibi n. 52. p. 20.*; non sunt de agnatione, domo, aut familiâ patrùm: *n. 13. p. 17.*; nec pro filiis habentur: *n. 14.*; nec constituunt lineam: *n. 17.*; sed an gaudeant nobilitate patrùm? Sententia arridet affirmativa: *n. 20. 21.*; ideò de jure nostro possunt patrùm arma portare cum notâ illegitimitatis: *dict. n. 21.*; & quòd de naturalibus patribus nobilibus prædicatum fuerit circa filios naturales, dicendum est de aliis nobilibus erga nepotes naturales: *n. 32. 33. p. 18.*; & habitus ex soluto, & ancilla propria, alienavè, verè naturalis est: *n. 43. p. 20.*; & etiam filius Equitis Militaris: *l. 1. c. 6. n. 105. 106. p. 60.*; & quòd succedant parentibus? Vide verb. *Successio*, vers. *Quò ad naturales tantum.*

Filii ex matrimonio putativo nati, qui? *tr. 2. l. 1. c. 2. n. 10. p. 9. l. 7. c. 8. n. 16. p. 735.*, ubi quòd reputantur verè naturales, & legitimi; & idem dicitur de natis ex matrimonio clandestino valido: *dict. c. 2. n. 25. p. 11.*; idem de genitis

ex parentibus, qui simplicis castitatis votum ex mutuo consensu emiserunt: *n. 27.*; idem de progenitis ex parentibus legitimo matrimonio inter se conjunctis, licet habiti sint postquam vir sacros Ordines suscepit, vel uxor professionem in Religione emisit: à *n. 28. ad 30.*, & in *n. 31.* aliqui DD. contrarium dicunt; & de natis ex uxore post mortem, vel absentiam viri à septimo mense incepto uique ad undecimum inceptum: à *n. 36. ad 43. à p. 12.* Circa eorum successione, videndum verb. *Successio*, vers. *Quò ad natos ex matrimonio putativo, clandestino.*

Filii spurii qui? *tr. 2. l. 1. c. 6. à n. 1. ad 7. p. 50.*; sunt infames: *ibi à n. 62. ad 67. p. 56.*; an, quando pater spurium recognoscit filium, teneatur refundere impensum in ejus creatione, & educatione, & addiscendis officiis, artibusvè? *l. 1. c. 7. à n. 40. ad 55. à p. 75.* De eorum successione nobis agendum erit in verb. *Successio*, vers. *Quò ad spurios.*

Filii adoptivi, seu adrogati qui? *tr. 2. l. 1. c. 8. à n. 1. ad 4. p. 74.* Non dicuntur verè filii, sed abusivè tantum: *ibi n. 55. p. 78.*; nec continentur sub filiorum appellatione: *n. 56.*; nec comprehenduntur in dispositione, seu institutione maioratus: *n. 65. p. 79.*; ali verumtamen debent à patre adoptante, seu adrogante: *n. 46. p. 78.*; & sine venia nequeunt vocare patrem in judicium: *n. 47.*; pater potest eos corrigere, & castigare: *n. 48.*; quòmodò succedant parentibus adoptantibus, seu adrogantibus? Dicet tibi verb. *Successio*, vers. *Quò ad adoptatos, & adrogatos.*

Filii spirituales, vulgò *Affilbados*, qui? *tr. 2. l. 1. c. 9. n. 1. 2. 3. p. 81.* Non veniunt regulariter filiorum appellatione: *ibi n. 7.*; an elevatio à sacro lavaminis fonte per procuratorem facta reddat filios spirituales? Discutitur pro utraque parte, sed negativa verior:

- l. i. c. 9. n. 18. 19. p. 82.* Quæ ad istorum successionem attinent, invenies in verb. *Successio*, vers. *Quò ad filios spirituales.*
- Filii debent præstare parentibus omnia servitia, & obsequia, quæ excogitari possunt: *tr. 2. l. 2. c. 12. n. 50. p. 228.*
- Liberorum appellatione masculi, & fœminæ continentur: *tr. 3. l. 1. c. 4. n. 7. p. 6.*; ast filiarum appellatione non continentur filii: *l. i. c. 6. n. 7. p. 14.*; aliquando verò ex testatoris mente continentur: *ibi n. 5. p. 74.*
- Liberorum appellatione nepotes pronepotes, cæterosquè descendentes comprehenduntur: *tr. 3. l. 1. c. 6. n. 22. p. 15.*
- Filii æternam faciunt parentùm memoriam: *tr. 6. l. 6. c. 21. n. 7. p. 399.*; sicut & filiis honor est parentùm honor: *ibi n. 8. 9. p. 399.*
- Filius familias familiaris an in nostro Regno privilegio patris gaudeat: *tr. 7. c. 18. n. 5. & 6. p. 168.*
- Filius, filiavè patris nobilitate gaudet: *tr. 7. c. 5. n. 36. p. 37. & c. 7. n. 1. p. 50.*
- Ignominiosum est matris, & non patris prænomena, & arma sequi: *tr. 7. c. 5. n. 37. p. 37.*
- Filius, filiavè quò ad statum matris conditionem sequitur: *tr. 7. c. 5. n. 38. p. 37.*
- Apud nos possunt filii armis maternis uti: *tr. 7. c. 5. n. 43. p. 38.*
- Filii sunt corporis patrùm veræ partes: *tr. 7. c. 7. n. 2. p. 50.*
- Filii Equitum trium Ordinum Militarium patrùm privilegiis fruuntur: *tr. 7. c. 7. n. 3. p. 50.*; similiter filii Clericorum conjugatorum: *ibi n. 4.*; & Senatorum: *ibi n. 5. p. 50.*
- Incluso patre includitur filius, & è contra: *tr. 7. c. 7. n. 6. p. 50.*
- Nobilitas patrùm ad filios dirivatur: *tr. 7. c. 7. n. 7. p. 51.*
- Patrùm privilegiis non potiuntur filii emancipati: *tr. 7. c. 7. n. 8. p. 51.*
- Privilegium concessum filiis, & descendentibus ad natos ex fœminis non extenditur: *tr. 7. c. 7. n. 9. p. 51.*; nisi fœminis sit concessum: *ibi n. 10. p. 51.*
- Mortuis patribus, filii, filiavè familiarium Sanctæ Inquisitionis eorum privilegiis non gaudent: *tr. 7. c. 7. n. 11. p. 51.*
- Filii illegitimi patrùm privilegiis non gaudent: *tr. 7. c. 7. n. 12. p. 51.*
- Nepotes etiam privilegiis non fruuntur: *tr. 7. c. 7. n. 13. p. 51.*
- Jure communi attento aliquando potiuntur: *tr. 7. c. 7. n. 14. p. 51.*
- Filii, filiavè, quæ in domo patrùm non degunt, nec eorum expensis aluntur, eorum privilegiis non gaudent: *tr. 7. c. 7. n. 15. p. 51.*
- Filii naturales plebèorum in nostro Regno eisdem utuntur privilegiis, quibus legitimi potiuntur: *tr. 7. c. 7. n. 17. p. 52.*
- Quà curâ educandi sint filii? *tr. 8. palestr. 1. lect. 12. p. 53.* Cur secundo geniti melius educati, quàm primo geniti, unigenitivè sint? *ibid. lect. 13. p. 62. col. 1.*
- Qualis fuerit filius, talis censetur pater: *ibid.*; & pariliter quales fuerint filii erga patres, tales erunt eorum filii erga illos: *palestr. 1. lect. 14. p. 69. col. 2.*
- Sicut filii diligere patres bonos, ita e quidem pati malos adstringuntur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 14. p. 67. col. 1.*; nec non tenentur eis succurrere, cum in infirmitatibus, tum in senectute: *ibidem.*
- Sanum est consilium, quòd nullus pater, dum in vivis est, filium instituat hæredem, vel patefaciat cui eorum donaturus est tempore mortis: *tr. 8. palestr. 1. lect. 13. p. 62. col. 2. & p. 63. col. 1.*
- Filius ubi est, ibi pater adest: *tr. 9. q. 43. n. 29. p. 172.*; quia pars corporis patris est: *ibi n. 43. p. 172.*; & eandem carnem habere judicatur: *ibi n. 44.*; una, eademquè persona reputatur: *q. 20. n. 40. & 67. à p. 91.*, ubi multa de hac identitate.

- Filii administratores capellæ Coronæ an succedere debeant, & an cæteris præferendi sint? *tr. 9. q. 20. tot. à p. 85.*; & an in Commendis? *ibid. n. 5. p. 87.*, & videas verb. *Capella*.
- Filii ex meritis paternis præmiandi sunt: *tr. 9. q. 20. n. 8. 39. 47. 48. à p. 88.*; & cum pater pro filiorum commodo potius, quàm pro suo labore: *ibid. n. 10. 12. à p. 88.*; ideò quæ patris fuerunt, in filio continuari debent: *ibi n. 11. 12. p. 88.*
- Patris, ac filii honor, & infamia communis est: *tr. 9. q. 20. n. 41. p. 92.*; in filiis parentum memoria conservatur: *ibid. n. 42. p. 92.*; & filii excelsis parentum factis, & exemplo incitantur ad similia peragenda: *ibi n. 49. p. 92.*; gloria, & dignitas filiorum charior parentibus est: *ibi n. 50. p. 92.*; & pater filios relinquens, mortuus non intelligitur: *ibi num. 59. 70. p. 94. & seqq.*
- Filii, & hæredes in omne jus succedunt: *tr. 9. q. 86. n. 2. & 23. p. 458. & 461.*, ubi declaratur; & quomodo filius in vita patris dominus dicatur? *q. 37. n. 14. p. 210.*
- Patrem à carcere eximere, pro eoque fidejubere, quando filius teneatur, & quando ob id dicatur læsus? *tr. 9. q. 60. n. 6. p. 352.*
- Ex contractu filii quando teneatur pater? *tr. 9. q. 37. n. 16. 19. à p. 210.*; & quando implet filius-fam.? *dict. n. 19. p. 211.*; siquidem filius-fam. ex omni contractu, mutuo excepto, obligatur: *q. 61. n. 2. p. 357.*; sed si finxerit se esse patrem-fam., etiam ex mutuo tenetur: *q. 79. n. 7. p. 429.*; & bonis cedere quit: *ibid. n. 3.*; & pro debito conveniri: *ibi n. 4.*; esse in iudicio absque patris assistentiâ? *ibi n. 5. p. 357.*; & quid in filio-fam. mercatore? *ibi n. 6. p. 358.*
- Filii spurii an succedant patri, avo, cæterisque consanguineis? Videas verb. *Indignus*.
- Verbum *Liberi* quos comprehendat? *tr. 9. q. 40. n. 17. p. 227.*; & quos verbum *Proles*? *ibi n. 18. p. 228.*
- Finis*, cui diriguntur actiones, primum assequendi mobile est: *tr. 8. palestr. 2. lect. 25. p. 327. col. 1. in fin.*
- Finis* est, qui approbat, vel reprobat principia: *tr. 8. palestr. 1. lect. 2. p. 7. in med.*
- Firmitas* in quo discriminetur à constantia? *tr. 8. palestr. 3. lect. 21. p. 503. col. 2.*
- Bonæ rationis argumentum est in eo, quod aggreditur, firmitatem habere: *tr. 8. palestr. 1. lect. 15. p. 73. col. 1. in fin.*
- Fiscus* est successor, & quasi hæres eorum, quorum bona confiscantur: *tr. 4. l. 2. c. 3. n. 15. p. 91.*
- Fiscus* Sanctæ Inquisitionis spectat hodiè ad nostrum Fidelissimum æquè, ac Piissimum Regem: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 155. 159. p. 127.*
- An, & quando præscribatur adversus fiscum? Sermo nobis erit in verb. *Præscriptio*.
- Fiscus* succedens ut hæres, & inventarium non conficiens, nonnè obligatur ultra hæreditatis vires? *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 56. 59. 60. p. 248.*, & dicemus in verb. *Inventarium*: restituitur tamen adversus aditionem. Ast, ut clariùs evadat res, sciendum, quòd fiscus, vel succedit ut hæres, vel ut successor: *l. 4. c. 9. n. 1. p. 562.* Succedens tanquam successor, inventarium conficere non tenetur, nec ultra vires obligatur: *dict. c. 9. n. 2.*; ut successor succedit in bonis vacantibus: *n. 3.*; in eum non transit instantia: *n. 4.*; neque in bonis vacantibus succedit, nisi ullo haud existente hærede: *n. 5.*; damnatus hæredi dare, fisco dando conditionem non implet: *n. 6.*; neque fiscus succedit præterquam in bonis fitis sub dominio Principis: *n. 7.*; inter duos fiscos juri accrescendi est locus: *n. 9. p. 563.*; habet iudices privativos activè, & passivè: *n. 10.*; magis pro possessore, quàm pro

in hærede habetur: *n. 11.*; in bonis vacantibus succedens inventarium (aiunt aliqui) conficere obstringitur: *n. 12.*; non tenetur ad legata, ad quæ tenebatur hæres, qui hæreditatem adire noluit: *n. 13.*; secus tamen ad legata relicta eo in casu, quo bona vacaverint: *n. 15.*; in bonis maioratus succedens, non illa retinere potest, sed administratorem nominare debet cum iisdem qualitatibus in institutione requisitis: *n. 16. 17. p. 564.*; quocumque autem modo succedat, semper pro mensura bonorum creditores indemnes servare cogitur: *n. 21.*; illisque solvere tenetur, sine strepitu, & figurâ iudicii: *n. 22. p. 565.*; ita ut in dubio pro creditoribus, & contra fiscum iudicandum sit: *n. 23.*; dummodo de lucro captando agat: *n. 24.*; & non solum tenetur persolvere sortem, verum & usuras, si fors illas producat: *n. 25.*; & an idem sit circa usuras dotis? *n. 26.*; tenetur solvere dotem uxori condemnati: *n. 27. p. 566.*; nisi cum hæretico sciens contraxerit: *n. 28.*; & etiam medietatem lucrorum constante matrimonio acquisite: *n. 29.*; funeris, & infirmitatis expensas: *n. 30.*; ex bonis confiscatis, & non ex confiscandis, solvere cogitur: *n. 31. p. 566.*

Creditoribus præferuntur fisco expendenti in condemnatione delinquentis, quando bona non sufficiunt: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 35. p. 567.*; & delictum postea patratum creditoribus anterioribus nocere nequit: *ibi n. 36.*; fiscus negotium creditorum non agit: *n. 37.*; punitio delinquentis ad creditores non spectat: *dict. n. 37. p. 567.*

Fiscus creditoribus delinquentis prius satisfacere obstringitur, quam fideiussori: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 38. p. 567.*; sicut etiam obstringitur satisfacere creditoribus unius territorii ex bonis ibi confiscatis, & non ex bonis alterius territorii: *ibi n. 45. p. 568.*; non tamen tenetur fiscus unius status sol-

vere pro fisco alterius status: *n. 46.*; nec quibuslibet creditoribus, si bona non sufficiunt: *n. 47. p. 569.*; & in *n. 48.* pro contraria parte DD. afferuntur.

Fiscus in vita confiscati fructus maioratus facit suos: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 49. p. 569.*; nisi instituens fiscum excludat: *n. 50. ibidem.*

Non solum adstringitur fiscus solvere creditoribus anterioribus debita necessario contracta, sed & posterioribus: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 53. p. 570.*; non tamen revocat ad præfatam solutionem alienationem factam post delictum: *ibi n. 54.*; neque factam pro defendendis, reparandis, atque conservandis bonis: *n. 55.*; neque factam pro aliis, de quibus in *n. 56. p. 571.*; neque factam pro redemptione à captivitate, aut liberatione à carcere: *n. 57.*; neque factam pro se, & familia sua alenda: *n. 58.*; vel pro sui, suorumque valetudine, aut (seclusâ fraude in omnibus casibus) funere: *n. 59.*; vel pro dotantis filiabus: *n. 60.*; sed hoc non est verum, quia:

Fiscus non tenetur hæreticorum filias dotare: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 61. p. 571.*; nec eis alimenta præstare: *ibi n. 62.*; nec eis legitima debetur: *n. 63.*; imò dotæ à filiabus receptæ post commissam hæresim sunt restituendæ: *n. 64. 65. p. 571.*

Neque etiam fiscus adstringitur solvere usuras, ad quas confiscatus tenebatur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 66. p. 572.*; verum si cum mora retineat, adstringitur ad damnum emergens, & lucrum cessans: *ibid. n. 67. p. 572.*

Rem communem vendens, & partem pretii non solvens, tenetur pro rata ad interesse damni emergentis, & lucri cessantis: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 68. p. 572.* Vendicans rem cum fructibus, pretium cum usuris restituere cogitur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 69. p. 572.*

Emittens proclama, ut intra certum tempus credita creditores petant, non

- non venientibus intrà illud solvere non tenetur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 72. p. 573.*
- Debita post commissum delictum contracta (aliquibus exceptis casibus) non tenetur solvere: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 76. p. 573.*; sicut pariliter non tenetur pecuniam hæretico creditam persolvere, nisi creditor probet conversam fuisse in bonorum illius utilitatem: *l. 4. c. 4. n. 30. p. 453.*; an teneatur restituere pretium alienatorum post delictum commissum, quæ ab eo vendicantur? Latè jam dedimus in verb. *Alienatio*, vers. *Qui tenent.*
- Ad fiscum, & ad quoscumque bonorum hæreditariorum possessores, si cuti ad hæredem, transit onus alendi confiscatum, hæreticum, eorumque familiam: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 31. 32. p. 382.*, & videlis in verb. *Alimenta.*
- Præfertur creditoribus fiscus in bonis, quæ cæciderunt in commissum: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 128. & 132. p. 584. & seq.*, declarando ut in *n. 133.*; & quoties per legem, seu bannum prohibitio asportationis dirigitur in res ipsas, prælationi creditorum non est locus: *n. 134. p. 585.*
- Cætera in verb. *Prælatio.*
- Apud nos inventarium conficit fiscus illorum, qui cum sequestro à Sancto Officio carcerari jubentur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 126. p. 584.*; ne bona pereant, vel celentur: *ibi n. 127.*; vidimus etenim, quòd ad fiscum fraudandum omnia machinantur, ac moliuntur rei criminis pœnâ confiscationis puniendi: *dict. c. 9. n. 102. p. 579.*
- Fiscus in omnibus casibus, in quibus succumbit, potest res obligatas vendere, &, solutis creditoribus potiora jura habentibus, residuum sibi applicare: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 115. p. 645.*
- Viâ executivâ an possit convenire, ac conveniri fiscus? Ordinariè agere debet contra tertios possessores: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 71. p. 545.*; executivè verò convenitur fiscus, si sic contrâ confiscatum procedi poterat: *l. 4. c. 9. n. 32. p. 566.*; non poterit tamen conveniri coram iudice confiscati, sed coram iudice proprio: *dict. c. 9. n. 34. p. 567.*
- Privilegiatus ne utiquam est fiscus, præterquam in casibus à jure expressis: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 58. p. 248.*
- Delinquens nunquidnam tenebitur manifestare, restituere, & non occultare fisco bona sua? In verb. *Occultatio* invenies.
- Fiscus, sive conveniatur, sive agat, solum convenit, & convenitur coram suo iudice: *tr. 2. l. 3. c. 4. n. 27. p. 280.*
- Tenetur solvere debita ejus, cui succedit: *tr. 2. l. 4. c. 14. n. 23. p. 424.*
- Quandò succedat, & auferat bona ab incapacibus, indignis, occisoribus, confiscatis, præsentatis in Sancto Officio, & aliis ejusdem farinae? Consule verb. *Incapax, Indignus, Occisor, Exclusio, Successio*, vers. *Quòd ad fiscum.*
- In causis fisci non inspicitur animus, & falsitas, sed tantum exitus: *tr. 4. l. 5. c. 6. n. 24. p. 355.*
- Fiscus inimicus communis dicitur, eo, quòd ejus sit muneris delicta inquirere, inquisita prosequi, & probata fatagere pœnâ condigna affici: *tr. 6. l. 2. c. 13. sub n. 1. p. 50.* Ab Alexandro Severo primo creatum fuit hoc officium: *dict. n. 1. p. 50.*
- Fiscus hoc speciale habet, ut pensiones, & alimenta petere valeat à quocumque possessore: *tr. 9. q. 21. n. 18. 19. 65. p. 101. & 109.*
- Flumina magna aliqua enumerantur in *tr. 8. palestr. 3. lect. 10. p. 415.*
- Flumen, tum ad proprietatem, cum ad usum, ad quem pertineat? *tr. 9. q. 39. n. 26. p. 224.*
- Fœmina subjicitur viro; secus è contrâ: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 47. p. 245.*
- Fœmina: videlis verb. *Gradus, ac linea.*
- Fœtus quot præsumantur parere singula animalia? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 44. p. 130.*; quos debeat restituere administrator condemnatus ad restituendum certas oves,

- oves, quas in administratione suscepit? *n. 45. & seqq. n. 131. videndus à n. 42 à p. 130.*
- Fœdum** est triplex, hæreditarium, de pacto & providentiâ, & mixtum: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 45. p. 179.* In primo succedunt hæredes, licet extranei: *à n. 45. ad 49.* In secundo succedunt filii, & cæteri jure sanguinis, non jure hæreditario: *n. 50. 51. p. 180.* In tertio succedunt, qui copulativè potiuntur filiorum, & hæredum qualitate: *n. 52. ad 55.* Primi generis est transmissibile, & divisibile: *n. 56.* Secundi, & tertii generis est transmissibile, & inalienabile: *à n. 57. ad 63. p. 181.*
- An filii exhæredati in fœudo succedant?** *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 64. 65. p. 181.*; **an filii fratrum per repræsentationem succedant in stirpem, vel in capita?** *n. 66. 67. p. 181.*
- Quò ad fœudorum divisionem, & alia quamplurima:** *tr. 2. l. 2. c. 7. tot. à p. 176., & verb. Bona, verf. Regiæ Coronæ bona, & fœudalia.*
- Fœdum quaternatum quid sit?** *tr. 5. c. 6 n. 30. p. 30.*
- Folium album quando traditur, quid postea scriptura in eo facta probet?** *tr. 4. l. 8 c. 15 n. 71. p. 323.*
- De folio albo aliqua jam tetigi in verb. Charta.**
- Forensis ingrediens provinciam tenetur indagare de statutis illius:** *tr. 7. c. 9. n. 14. p. 60.*
- Forenses comprehenduntur sub lege circa arma:** *tr. 7. c. 9. n. 23. p. 62.*; sunt tamen puniendi: *ibi n. 15. p. 60.*
- Forensis ad collectas impositas pro construendis, reparandis, aut ornandis Ecclesiis, licet ibi bona possideat, non tenetur:** *tr. 7. c. 21. n. 40. p. 284.*
- Habens duas Parochias, quò ad Parochiam, quam magis frequentat, collectari potest:** *tr. 7. c. 21. n. 41. p. 284.*
- Forma legis per æquipollens adimpleri nequit:** *tr. 1. l. 1. c. 8. n. 11. p. 106. tr. 9. q. 28. n. 9. 10. p. 145. & seqq.*
- Si omittantur quæ pro forma requiruntur, actus corrumpitur:** *tr. 1. l. 1. c. 7. n. 3. p. 102. & c. 8. n. 10. p. 106.; & in dict. c. 7. n. 4. limitationes, & hujus regulæ ampliationes traduntur.*
- Promissionis, & stipulationis servanda est forma:** *tr. 9. q. 38. n. 2. p. 213.*
- Institutionis forma: videlicet verb. Institutio.**
- Fortitudo definitur:** *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 334. col. 1.*
- Parvitas cordis animi fortitudinem denotat:** *dict. lect. 1. p. 334. col. 2. in fin.*
- Fortis ut Nessus metuere nec debet mortem, nec eam quærere ut Hercules:** *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 340. col. 1. in princ.*
- Fortius fortitudinis signum est in eo, quòd quis se ipsum vincere sapiat:** *dict. lect. 1. p. 341. & 342.*
- Summoperè necessaria est fortitudo, tum in pace, tum in bello gubernantibus:** *dict. lect. 1. p. 342. col. 2. in princ.*
- Temeritas, & ignavia duo sunt vitiosa fortitudinis extrema:** *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 343. col. 1. in med.; & hinc fluit, quòd quarta fortium generatio in furiosos degenerat: dict. lect. 1. p. 335. col. 1.*
- Quà fortitudine se se exhibere soleant Lusitani in India:** *tr. 8. palestr. 2. lect. 5. p. 206. col. 1. & seqq.*
- Fortuna definitur:** *tr. 8. palestr. 3. lect. 4. p. 361. col. 1. in princ. & per tot. lect. Vitrea est, & cum splendet, frangitur: tr. 1. in rubr. part. 1. n. 24. p. 4. tr. 8. palestr. 3. lect. 4. tot. & maxime p. 367. col. 2. ad fin.; breves mutatur in horas: dict. rubr. part. 1. n. 25. p. 4.; quod superius aliquem elevat, eò ad exitum properat: ibid. n. 26.; & magna fortuna, magna est servitus: ibid. n. 29.; eò, quòd nihil occultum patitur: tr. 1. rubr. part. 2. n. 136. p. 37.; & tantò maior quis est, quantò graviora ejus videntur crimina: dict. part. 2. à n. 139. ad 141. p. 37.*
- Fortuna audaces juvat:** *tr. 8. palestr. 3. lect. 1. p. 345. in fin. & lect. 6. p. 381.; sed si semel aufugit, iterum non redit: ibi*

ibi palestr. 1. *lect.* 28. p. 163. col. 2. in princ.

Mores cum fortuna mutari non debent: *tr.* 1. in rubr. part. 2. n. 225. p. 44.; sola enim virtus, non verò fortuna, homines felices reddit: *tr.* 8. *palestr.* 3. *lect.* 4. p. 363. in princ.

Enumerantur plures, quos ex magnis dignitatibus, ad infaustos fines fortuna reduxit: *tr.* 8. *palestr.* 3. *lect.* 4. p. 367. in fin. & 358.

Regulariter fatuos elevat, sicut & sapientes persequitur; quod quidem accidit ob rationem duplicem; vel quia cæca est, & cum fatui sint plures, pluries eos tangit; vel quia, cum nata non esset Commitissa, virtutem ducem non habuit: *tr.* 8. *palestr.* 3. *lect.* 4. p. 371. col. 2. in princ.

Forum rei sequitur actor: *tr.* 1. l. 4. c. 14. n. 55. p. 676 *tr.* 3. l. 7. c. 9. n. 147. p. 210. *tr.* 4. l. 2. c. 7. n. 1. p. 102. *tr.* 7. c. 18. n. 69. p. 179. *tr.* 9. q. 34. n. 6. p. 198.; quod in *tr.* 3. l. 7. c. 9. n. 148. p. 210. limitatur favore miserabilium personarum; & *ibi in num.* 149. sublimitatur, quando reus æquè miserabilis est.

Quando reus multis fruitur foris, ad actorem electio spectat: *tr.* 1. l. 2. c. 12. n. 69. p. 266.

Senator non mutat forum ubi senatoriã gaudet dignitate: *tr.* 1. l. 1. c. 3. n. 4. p. 85.; præterquàm quod si habitet in dignitatis loco, atque ex illius redditu vivat: *ibi n.* 5. Pariliter provinciarum Præfides, Provisores, Auditores, Judicesquè forenses non constituunt domicilium in locis, ubi ad tempus jurisdictionem exercent: n. 6. Similiter Scholastici in locis, ubi literis operam præstant: n. 7.; quare *ibi regulariter conveniri nequeunt: n.* 8 p. 85.

Mulier est de foro Civitatis, & domicilii mariti: *tr.* 1. l. 1. c. 3. n. 20. 21. p. 85.; ita ut comprehendatur in statutis de Civibus loquentibus, non verò in agentibus de exteris: *ibi n.* 22. p. 86.; & tum uxor, tum sponsa sortitur fo-

rum mariti, & sponsi: *tr.* 3. l. 3. c. 6. n. 24. p. 112.

Hæredes diversi fori sunt conveniendi in foro domicilii: *tr.* 1. l. 2. c. 12. n. 64. p. 266.; nisi debitum sit individuum, quoniam tunc coram digniori iudice omnes conveniri queunt: *ibi n.* 65.; & an renuntiatio fori à defuncto facta hæredes lædat? n. 67.; potest tamen hæres non solum conveniri in loco, ubi maior est hæreditatis pars, si *ibi inveniatur: n.* 68.; sed etiam coram iudice, cui testator se submitit: n. 70. p. 266.

An Clericus tutor laici ad sæculare forum trahi queat? *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 19. p. 8.

Utrum iudex Ecclesiasticus vim faciat contra fodalitates laicorum pro rationibus reddendis procedens? *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 20. p. 8.

In reddendis rationibus, & reliquorum solutione, an electionis fori beneficium competat? *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 52. p. 10.; & an competat miserabilibus personis conventis ex administratione tutelæ? *ibi n.* 97. p. 11.

Quò ad rationes præstandas, an quis gaudeat privilegio fori? Vide verb. *Rationes*, vers. *Quonam in loco rationes sint præstandæ?*

In Curia introduci potest causa contra plures ad rationes tutelæ obstrictos: *tr.* 4. l. 1. c. 1. n. 95. 98. p. 11. Tutor, Curator, procurator, institor, qui Curia negotia aliena gesserunt, citari, & conveniri valent in Curia, quantumvis *ibi reperti non sint: l.* 2. c. 7. n. 12. p. 103.

Coram uno iudice omnes tutores conveniendi sunt, licet sint diversi fori: *tr.* 4. l. 3. c. 2. n. 2. p. 167.

Forum orphanorum quodnam sit? Aspicias in verb. *Orphanus*.

Inter orphanorum, & Britanorum forum quodnam potentius? *tr.* 5. c. 1. n. 8. p. 3.

Maiores, dum emancipati non sunt, nec uxorati, fori privilegium habent: *tr.* 5. c. 1. n. 20. p. 4.

- In foro contractus potest conveniri orphanus ibi inventus, prout in aliis privilegiatis observatur: *tr. 5. c. 2. n. 1. p. 10. & tr. 7. c. 18. à num. 42. p. 174.*
- Idem in foro rei sitæ: *dict. c. 2. n. 2. p. 10. & dict. c. 18. n. 33. p. 173.* Pariter etiam in foro domicilii, si tanquam hæres conveniatur: *n. 3.* Foro suo non fruitur orphanus de spolio conventus: *c. 2. n. 21. p. 12.*; nec quando est citatus ad iudicem Portuum siccorum, vulgò *dos Portos secos*: *n. 22.*; nec vocatus ad iudicem Indiæ, & Minæ: *num. 23.*; nec in causis bonorum Coronæ, Ordinumvè: *n. 24.*; nec in causis capellarum: *n. 25.*; nec in fiscalibus causis: *n. 26.*; nec Residuum, Misericordiævè: *n. 27.*; nec concursus præferentiæ, aut compromissi: *n. 28. p. 12.*; nec in feudilibus causis: *n. 29.*; nec quando de sequestro, vel deposito restituendo deagitur: *n. 30.*; nec quando minor, seu orphanus adversus alium minorem, seu orphanum agit: *n. 31.*; nec gaudet privilegio fori, cum agit contra idem privilegium habentes: *n. 32. p. 12.*
- Fori privilegium ad consortes litis extenditur super re individua: *tr. 5. c. 4. n. 15. p. 22.*; & itidem ad causas connexas: *ibi n. 17. p. 22.*
- Electio, seu variatio fori an, & quando concedatur? *tr. 5. c. 4. à num. 6. p. 22.*
- Forum delicti præstantius est cæteris foris: *tr. 7. c. 12. n. 10. p. 100.*
- Ratione delicti sortitur quis forum in loco illius: *tr. 7. c. 12. n. 1. p. 100.*
- Tam in foro domicilii, quam originis procedi potest contra delinquentem: *tr. 7. c. 12. n. 9. p. 100.*
- Fori exceptione uteturnè citatus ad animam? *tr. 9. q. 23. n. 6. 9. p. 114.*
- In executione non datur: *tr. 9. q. 82. n. 13. p. 443.*
- Clericus in novi operis nuntiatione coram sæculari iudice tenebiturnè respondere? *tr. 9. q. 34. tot. à p. 197.*
- Judicis incompetencia nullitas qualificata est, & contra tres sententias allegari potest: *tr. 9. q. 63. n. 18. 20. p. 365.*
- De iuribus Regalibus cognoscere quis possit? *tr. 9. q. 63. n. 17. 19. 21. & seqq. p. 365. & seqq.*
- Frater. Fratres inter se secundum jus civile sunt in secundo gradu: *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 3. p. 332.*
- Maior versatur affectio erga fratres utrinque conjunctos, quam circa conjunctos ex uno tantum latere: *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 16. p. 333.*; intelligendo ut in *n. 17. & seqq. p. 334.*
- An, tutâ conscientiâ, possit frater, fratre relicto, instituere extraneum? *tr. 2. l. 4. c. 4. à n. 28. p. 349.*
- Fratres utrinde conjuncti an, & quando æquè cum uno tantum latere conjunctis concurrant, vel illi istos, aut isti illos excludant? *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 68. ad 74. p. 518. & c. 11. num. 53. p. 527.*
- Frater administrans quando teneatur aliis fratribus rationem reddere? *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 23. 33. p. 8.*
- Fraternitas quomodo probetur ad hoc, ut frater fratris privilegio gaudeat? *tr. 5. c. 4. n. 26. p. 22.*
- In dubio pro fratre, ejusquè filiâ, & contra hæredem extraneum institutum, respondendum erit: *tr. 9. q. 28. n. 62. p. 155.*
- Fratres, fratrumquè filii utroque latere conjuncti, cæteris ex uno tantum latere præferuntur in successione: *tr. 9. q. 84. n. 3. 13. & 23. à p. 447.*; ita etiam in administrandis absentium bonis: *ibid. n. 4. p. 447.*; in cæteris verò consanguineis etiam duplex vinculum attenditur? *ibid. n. 5. & seqq. p. 447.*, & vide sis verb. *Representatio, & Vinculum.*
- De eorum successione: dicemus in verb. *Successio*, vers. *Quò ad fratres, & cæteros collaterales.*
- Fraus in dubio non præsumitur: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 36. p. 540.*; maximè in faciente actum licitum, indifferentemvè: *ibi n. 66. p. 544.*; sed, cum difficilis probatio-

- bationis sit, conjecturis probatur: *ibi n. 37. p. 540.*; & quænam ad hoc sufficiant conjecturæ? *n. 38. & seqq. à p. 240.* Siquidem fraudis probatio fieri sufficit secundum legum præsumptiones, & communiter accidentia: *l. 4. c. 9. n. 107. p. 580.*; & delictum per se solum non est sufficiens fraudis suspicio, aut probatio: *ibid. n. 108. p. 580.*
- Sponsus sponsæ in creditorum fraudem jocalia magni valoris dare nequit: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 111. p. 145.*; benè tamen potest, si, cum dat, adhuc creditores non habet: *n. 112. p. 145.*
- In fraudem alienasse præsumitur alienans tempore, quo est morti proximus, etsi alienandi facultatem habeat: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 7. p. 441.* Idem dicimus de legitimatione facta tempore mortis: *ibi n. 8.* Idem de permutatione beneficii pinguis cum tenui: *n. 11. p. 441.*
- Quomodo probetur alienationes esse in fraudem creditorum factas? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 8. p. 632.*
- Quando emptorem fuisse fraudis participem judicetur? *tr. 1. l. 4. c. 8. num. 45. p. 541.*
- Creditores, rem in eorum fraudem alienatam revocantes, révocant quoque fructus pendentes: *tr. 1. l. 4. c. 8. n. 50. p. 542.*
- Ad fiscum fraudandum omnia moliuntur christiani novi rei criminis læsæ Majestatis Divinæ: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 102. p. 579.*; & adversus homines de consuetudine fraudulentos (proût sunt regulariter Hæbrei) in materia fraudis minor probatio concludit: *ibi n. 104.*; potissimè si debita, & contractus inveniantur facti inter ejusdem nationis personas: *n. 105. p. 579.*
- Fraus, atque dolus nemini patrocinari debent: *tr. 5. c. 5. n. 10. p. 26.*
- Qui de facili credit, de facili decipitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 24. p. 132. in med.*
- Omnibus modis obviandum est fraudibus: *tr. 9. q. 28. num. 56. p. 154.*
- Reliqua in verb. *Dolus.*
- Fructus, qui naturales, qui industriales, qui civiles sint? *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 3. 4. 5. p. 304.*
- Fructus pendentes, & futuri quinam sint? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 9. p. 127. & tr. 9. q. 1. n. 26. p. 7.*
- Quinam extantes? *tr. 4. l. 2. c. 10. num. 9. p. 127.*
- Quales percepti? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 6. p. 127.*; quomodo probentur esse percepti? *ibi n. 7.*; eorum quantitas, ac valor quomodo? *n. 8. p. 127.*
- Terræ fructus quales sint, sive quid sub horum nomine veniat? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 50. p. 131.*
- Arborum qui sint? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 61. p. 133.*
- Domorum qui? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 62. p. 133.*
- Maris qui? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 75. p. 134.*
- Rerum mobilium quales? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 76. p. 134.*
- Juris fructus quales sint? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 80. p. 135.*; juris patronatus quinam? *n. 81. p. 135.*
- Pecuniæ quales? *tr. 4. l. 2. c. 10. num. 83. p. 135.*
- Fructus Ecclesiastici quales? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 84. p. 135.*
- Collecti ulque ad triennium durare præsumuntur: *tr. 4. l. 2. c. 10. num. 10. p. 127.*
- Consumpti quando censeantur? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 11. 12. p. 127.*; & fructibus consumptis, obligatio ad æstimationem succedit: *ibi n. 13.*; quomodo valor consumptorum probetur? *n. 14. 15. 16. p. 128.*; & cujus temporis æstimatio inspiciatur? *à n. 17. ad 21. p. 128.*
- Quantitas fructuum percipiendorum, quomodo articulari, & probari debeat? *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 28. p. 129.*
- Rerum minorum fructus in quo loco vendendi sint, & ad quodnam tempus servari debeant? *tr. 4. l. 4. c. 13. n. 40. p. 297.*
- Fructus nomine an veniat gregis fœtus,

- tus, & ancillæ partus? Affirmativè in *tr. 2. l. 7. c. 8. n. 36. p. 737.*; negativè in *n. 40. ibi.*
- Fructus non intelliguntur, nisi deductis expensis: *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 91. p. 136.*
- Fructus viginti annorum, deductis expensis, justum rei valorem conficiunt: *tr. 1. l. 1. c. 11. n. 43. 44. à p. 155. & tr. 4. l. 8. c. 9. n. 65. & seqq. à p. 275.*, ubi amplius declaratur.
- Rei legatæ fructus ad legatarium spectant à die mortis testatoris: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 125. p. 232. & l. 4. c. 8. à n. 162. ad 181. à p. 331.*
- Hæreditatis verò non sunt fructus percepti post aditam hæreditatem, sed hæredis: *tr. 1. l. 3. c. 2. n. 24. p. 285.*
- Pignoris fructus an computentur in dotem? Inficientes amplectimur: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 12. 13. p. 308.*; & haud cedunt lucro creditoris, sed computantur in sortem: *tr. 2. l. 7. c. 2. n. 7. 8. 9. p. 693.*; quod quidem fallit favore dotis: *ibid. n. 10. p. 693.*
- Nam hæres in Trebellianicam, & in Falcidiam, teneatur imputare fructus? Videtis verb. *Trebellianica.*
- Episcopatus fructus quomodo dividendi sint inter Episcopum renuntiantem, ejusque successorem? *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 59. p. 448.*
- In familiæ erciscundæ judicio dividendi veniunt inter cohæredes fructus bonorum defuncti, de cujus partitione agitur, usque ad illam percepti, collecti, seu extantes: *tr. 2. l. 3. c. 7. à n. 2. p. 304.*; vel sint naturales, vel industriales, vel civiles: *ibi n. 3. 4. 5.*; vel sint maioratus à possessore in vita percepti, licet per integrum annum maioratum non possederit: *n. 6.*; & nondum percepti, pro rata temporis: *n. 7. 8. 9. 23. 27. & seqq. p. 305.*; maximè si sint civiles: *n. 10. 11.*; fructus Commendæ: *n. 14. 15.*; emphyteusis: *n. 18. & seqq.*, ubi necessariò videtò; beneficiorum, & capellaniarum: *n. 30. 31. p. 306.*; fructus usufructuarii: *à n. 34. ad 42. à p. 307.*; fructus bonorum Regiæ Coronæ: *à n. 48. p. 308.*; rerum fœdaliū: *n. 50. p. 309.*; rei emptæ à defuncto: *à n. 51. ad 72. à p. 309.*; rei alienæ fructus bona fide percepti: *à n. 73. p. 310.*
- Emphyteusis fructus collecti, & extantes tempore mortis emphyteutæ dividuntur etiam inter hæredes, sicut cætera bona: *tr. 2. l. 2. c. 8. n. 116. p. 193. & l. 3. c. 7. à n. 18. à p. 305.*
- Fructus percepti medio tempore, quo proceditur ad novam divisionem post primam nulliter factam, non conferunt cohæredes: *tr. 2. l. 8. c. 17. n. 5. p. 849.*
- Fructus pendentes tempore mortis testatoris, vel hæreditatis jacentis, & post aditam hæreditatem percepti, an veniant restituendi ex fideicommissio universalis? *tr. 2. l. 5. c. 13. n. 195. p. 552.*
- De bonorum paraphernalium fructibus: *tr. 2. l. 7. c. 13. à n. 17. p. 763.*
- De divisione fructuum pro rata temporis inter aliquos, an, quando, & quomodo fiat? *tr. 2. l. 7. c. 12. tot. à p. 758.*
- Fructus capit vir pro oneribus matrimonii: *tr. 2. l. 6. c. 4. n. 18. p. 621.*; ante matrimonium dotem augment: *ibi l. 7. c. 10. n. 1. p. 751.*; & eo finito, sunt restituendi: *ibi n. 2.*, quod ampliatur *à n. 3. ad 5.*, & limitatur *à n. 6.*; matrimonio constante ad virum spectant: *l. 7. c. 11. n. 1. p. 753.*; etsi excedant onera matrimonii: *n. 2.*, & usque *ad 31.* mirabiliter ampliatur, & *à n. 32. p. 755.* multipliciter limitatur; matrimonio cessante, cum ipsa dote restituuntur mulieri, ejusve hæredibus, & pro rata temporis, quo matrimonii onera maritus sustinuit, sunt dividendi: *dict. c. 11. n. 3. & num. seqq.* ampliatur; & an creditoribus mariti consultum sit super dotis fructibus in eo, quo onera matrimonii excedunt: *ibi à n. 43. à p. 756.*
- Utrum resignans simpliciter, vel sub conditione beneficium possit post resigna-

- signationem percipere beneficii resignati fructus? Cum distinctionis esse solvitur nodus iste in *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 32. p. 307.*
- Ad partitiones veniunt fructus, ut legitimam augeant: *tr. 2. l. 2. c. 7. n. 94. p. 184.*
- Unum memoriabile teneas, videlicet, quod in casibus, in quibus hæredes, possessores maioratus, emphyteutæ, usufructuarii, beneficiati, & similes non habent pro rata temporis divisionem, expensas fructuum gratiâ factas ita repetere debent, ut, quousque eis solvantur, retinere queant bona, quorum virtute defunctus expendit: *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 43. p. 308.*
- Fructus quotidie nascuntur: *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 8. p. 305.*
- Fructuum materia, cum sit vastissima, famosa, ac fumosa, qui de eâ egerunt, commemorantur in *tr. 2. l. 3. c. 7. n. 1. p. 304.*; & quoniam non omnia hic exarare possumus, cætera exposce à verb. *Retentio, Melioramenta, & Confiscatio.*
- Fructus pendentes inter immobilia numerantur: *tr. 3. l. 7. c. 2. n. 30. p. 143.*
- Fructuum nasciturorum alienatio, an sit venditio, locatiove? *tr. 3. l. 7. c. 11. à n. 12. p. 236.*
- Fructuum valor consideratur juxta mensem Augusti cujusque anni: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 30. p. 238.*
- Liquidantur in dubio fructus juxta quantitatem præcedentium annorum: *tr. 4. l. 8. c. 1. n. 22. p. 215.*, & usque *ad n. 26.* alii enucleantur modi hujusmodi liquidationis.
- In condemnatione fructuum veniunt etiam percepti post sententiam: *tr. 4. l. 8. c. 9. n. 30. p. 272.*; & victor non obstringitur æstimationem recipere, si fructus extent: *ibi n. 33.*; potest tamen excipere, quod tantos, vel nullos percepisset: *num. 40. p. 273.*; vel quod perceptos in utilitatem domini administrationis convertisset: *n. 41.*; & potest exposcere expensas in illis factas: *n. 42.*; nec non meliorationes: *n. 43.*; & si sententia non declaret, à quo tempore non debeantur fructus, à lite contestata debentur: *n. 45. p. 274.*
- Fructus dominum sequuntur: *tr. 4. l. 6. c. 5. n. 12. p. 54.*; sortem principalem minunt: *ibi n. 12.*; & si debitum licite usuras parit, cum iis fructus prius compensantur usque ad concurrentem quantitatem: *n. 13.*; an usuræ fructus excedere nequeant? *n. 14.*; & si fructus consumpti sint, ipso jure cum sorte compensantur: *n. 15.*; pactum de fructibus non imputandis nequiquam valet, neque ut donati sint: *n. 16.*; quid in domino directo, si vè proprietario respectu domini utilis? *n. 17.*; singulis annis cum interesse computatio fit, ut accrescens minuat sortem: *n. 18.*; & fructibus non sufficientibus pro usuris fors non augetur, & si debitum sterile sit, ipsum singulis annis diminuitur: *n. 19.* Prædicta de pignore voluntario, procedunt in pignore prætorio speciali, non obstante statuto, consuetudineve: *n. 20.*; nisi debitum usuras producat, aut sterile sit, si detur mora per contestationem litis: *n. 21. p. 55.*; procedunt etiam in creditore misso ex causa contumaciæ debitoris: *n. 22.*; & in immisso, ut adveniente die, vel conditione sibi solvantur: *n. 23.*; & in legatario immisso ob hæredis contumaciam nolentis cavere de restituendo legato tempore debito: *n. 24.*; & in vicino ob contumaciam vicini nolentis cavere de damno infecto, propter quod ex primo decreto in possessionem domus vicinus mittitur: *n. 25. p. 55.*
- In Italia tutor pupilli nobilis fructus rerum pupilli acquirit: *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 87. p. 135.*; in Anglia fructus bonorum minorum sunt in dominio Regis: *ibi n. 88. p. 136.*; in Hispania tutor habet decimam fructuum bonorum pupilli: *n. 89.*; in nostra Lusitania

tania vigessimam : *num. 90 p. 136.*
 Tutor rationem de fructibus perceptis, nec non de iis, qui percipi poterant, reddere tenetur : *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 1. p. 126.* ; quod similiter procedit in quocumque administratore : *ibi n. 2. 5.* ; nec non in procuratore aliena negotia gerente : *n. 3.* ; & in negotiorum gestore : *n. 3* (procurator tamen, & negotiorum gestor de fructibus percipiendis non onerantur : *n. 4.*) ; regula enim est omnes administratores teneri de fructibus perceptis rationem domino reddere : *n. 5. p. 127* ; de extantibus : *n. 9 p. 128.* ; de consumptis : *n. 11. 12.* ; de percipiendis : *n. 22. p. 129.* ; & ad istos ultimo loco positos possessor malæ fidei obstringitur : *n. 23* ; nec non possessor sine titulo : *n. 24.* ; tutor, & curator, si finitâ tutelâ, vel curâ bona detinent, rationesve non præstant : *n. 25. 26.* ; administrator rerum pupilli vivens in communione, spoliator, creditor ex pacto pignus possidens, & demum alii, de quibus *in n. 27.* Fructus etiam hominis in rationibus veniunt, & quales hi sint ? *n. 29. p. 129. & n. 30.* ; quomodo solvenda sit æstimatio ab occisore patris pupilli, vel eum vulnerante. Omne quæsitum occasione homicidii in persona conjuncti, & acquisitum ratione ludi pupilli in rationem venit : *n. 32.* ; opera servorum, & salaria ratione eorum obventa : *n. 33. p. 130.* ; & pariliter omnia per servos acquisita : *n. 34. 35.* ; ancillarum partus : *n. 36.* ; animalium fructus, lac, lana, Caseus, stercora : *à n. 37. ad 40.* ; apes, & alvearia : *n. 41.* ; animalium fœtus, & fœtus fœtus : *n. 42. 43. 44. p. 130* ; fructus omnes producti à terra pupilli, vel minoris : *n. 49. 50. p. 131.* ; arborum fructus : *n. 61. p. 133.* ; domuum : *n. 62.* ; pensiones balnei, apothecæ, stationis, molendini, & similium : *n. 63.* ; sed tutor, habitans pupilli domum cum ipso, de pensionibus non oneratur,

neque adhuc pro rata, præterquam si sit pauper pupillus : *n. 64.* ; aquæ fructus : *n. 67.* ; augmentum per alluvionem : *n. 72. p. 134.* ; pisces in stagnis, & lacis habiti : *n. 73.* ; maris fructus ad pupillum spectantis : *n. 75.* ; rerum mobilium fructus : *n. 76.* ; lucrum ex mercatura : *n. 77.* ; naula : *n. 79.* ; jurium fructus, ceu servitutes, & similia : *n. 80. p. 135.* ; præsentationes juris patronatûs : *n. 81.* ; homagium, fidelitas, & laudemium : *n. 82.* ; pecuniæ fructus : *n. 83.* ; ecclesiastici fructus : *n. 84.* ; & denique, ne multi videamur, omnes res, quæ fructuum appellatione veniunt : *n. 85.* Onerandi etiam sunt tutores si tempore congruo fructus non vendant : *n. 86.* An teneantur de fructibus præteritis ante tutelam ? Nugaciter loquuntur autumantes : *n. 92.* An de his, quæ ad eorum manus non pervenere ? *n. 93. p. 135.* Obstringuntur verò fructus debitos solvere juxtâ valorem fori publici : *l. 2. c. 10. à n. 94. p. 136.*

Futuri, seu de futuro nascituri, vendi, legari, & in contractum deduci queunt : *tr. 9. q. 1. n. 6. p. 3.*

Pendentes censentur fundi partes ; dominium ejus, & conditionem sequuntur : *tr. 9. q. 1. n. 8. 10. 16. 24. à p. 8.* ; immobilium appellatione veniunt : *ibid. n. 25 p. 7.* ; ideò rei minoris fructus pendentes absque decreto alienari non possunt : *ibid. n. 20. p. 5.*

Consumpti præsumuntur triennio elapso : *tr. 9. q. 15. n. 1. p. 61.* ; & tunc succedit obligatio ad æstimationem : *ibi n. 2. p. 62.* ; & in verb. *Valor* videtur ad quam æstimationem, recurrendum. De consumptis possessor malæ fidei, non autem bonæ fidei tenentur, nisi quatenus locupletior : *q. 14. n. 33. 34. p. 60.*

Donatio fructum in singulos annos an unica reputetur ? *tr. 9. q. 10. n. 6. p. 45.* Fructus ad divisionem, seu partitiones pertinent : *tr. 9. q. 54. n. 40. & seqq. & n. 56. p. 306. & seqq.*

Quò

Quò ad acquisitionem.

Dotis fructus, jam percepti, cedunt lucro mariti constante matrimonio: *tr. 9. q. 1. n. 1. p. 2. & n. 7. p. 3.*; pendentes verò spectant ad mulierem: *ibid. n. 8. 9. p. 3.*; ideò de illis, utcumque voluerit, poterit disponere: *dict. n. 1.*, intelligendò ut in *n. 23. 27. p. 6.*

Ad fructuum acquisitionem quicumque titulus, quælibetvè credulitas, aut injusta causa sufficit: *tr. 9. q. 3. n. 1. p. 10.*; est tamen necessaria bona fides: *q. 3. n. 3. p. 11.*; & hæc sola sufficit: *q. 9. n. 13. p. 37.*, & in *n. 14.* ubi, quod sufficit, ut mala fides absit. Aft non sufficit juris error: *q. 3. n. 10. 12. p. 11.*; quid autem in fructibus naturalibus? *ibi n. 29. p. 14.*, quid in civilibus? *ibi n. 30. p. 14.*, quid in fructibus percipiendis: *ibi n. 21 p. 13.*

Revocatâ donatione per supervenientiam liberorum ad quem rei dotatæ fructus spectent? Usque ad filiorum nativitatem ad donatarium, postea ad donantem: *tr. 9. q. 4. n. 1. p. 15.* Et, resciso quolibet alio contractu, ad quem? Usque ad rescisionem pertinent ei, qui percepit; postmodum ad eum, qui rescisione usus fuit: *q. 9. n. 6. 19. p. 36. 37.* Et, rescisâ donatione, ad quem? Interim ad donatarium, ex postfacto ad donatorem: *ibid. n. 7. p. 36.* Et ad quem indonatione inter vivos postea revocata? Etiam ut proximè: *ibi n. 9. p. 36.* Et ad quem in donatione ad usum in determinatum? Ad donatarium usque ad revocationem: *ibi n. 11. p. 37.* Et, pendente conditione fideicommissi, ad quem? ad hæredem: *ibi n. 8. p. 36.* Et ad quem in contractu revocabili postea revocato? Ad illum, qui voluntate domini percepit: *ibi n. 10. p. 36.* Ad quem quando fructus percipiens contravenit? Ad ipsummet contravenientem: *ibidem n. 12. p. 37.* Ad quem fructus bonorum antea renuntiatorum, an-

nullatâ postmodum professione? Ad possidentem usque ad annullatæ professionis diem, quousque illos restituere non tenetur: *q. 9. n. 20. 21. p. 37.* Adquem in donatione, quæ inlinuatione indiget? Usque ad inlinuationem ad donantem postea ad donatarium: *q. 10. n. 5. p. 44.*

Legitimæ fructus à die mortis parentum debentur: *tr. 9. q. 16. n. 13. p. 65.*; sed non interesse fructuum: *ibi n. 14.*; nisi interpellatio interveniat à solito negotiari: *ibi n. 15. p. 65.*

Quò ad alienationem.

Numnè prohibitio alienandi fructus extendatur ad pendentes? Nullatenus per viam regulæ: *tr. 9. q. 1. n. 2. p. 2.*; secus tamen in fructibus pendentibus rei dotalis: *ibid. n. 24. p. 6.*

Prohibitâ rei alienatione, prohibita non censetur fructuum alienatio: *tr. 9. q. 1. n. 5. p. 3.*

Quò ad restitutionem.

Ut in condemnatione veniant fructus, nec protestatione, nec intimatione est opus: *tr. 9. q. 9. n. 63. 64. p. 43.*

Ad restitutionem fructuum excusat quicumque titulus, quælibet credulitas, quævisvè injusta causa, cum bona tamen fide: *tr. 9. q. 3. n. 2. p. 10. & n. 24. 25. 27. p. 13. & q. 9. n. 16. 17. p. 37.*

Bonæ fidei possessor fructus restituit à litis contestatione: *tr. 9. q. 3. num. 3. p. 11.*

Malæ verò fidei ab indebitâ occupatione: *tr. 9. q. 3. n. 4. p. 11.*; & quandò tenetur de fructibus percipiendis? *q. 14. n. 14. p. 59.*, ubi exemplificatur in emente à venditore metum patiente: *n. 15.*; in emente in fraudem creditorum: *n. 16.*; in emente servos adscriptitios absque glebâ: *n. 17.*; in emente rem fisci absque solemnitatibus: *n. 18.*; in emente rem decurionis absque decreto: *n. 19.*; in emente rem

mitioris sine solemnitatibus : *n. 20.* ; in emente rem Ecclesiæ, vel Universitatis : *n. 21. p. 60.* ; in emente contra legem : *n. 22.* ; in metum inferente : *n. 23.* ; & idem quando titulus pro non titulo habetur : *n. 24.* ; & quid de in jure errante ? *n. 25.* ; & quid quando jus non resistit ? *n. 30. p. 60.*

Dùm per viam rescissionis contractus agitur, à litis contestatione; dùm verò per viam nullitatis, ab indebita occupatione restituuntur fructus : *tr. 9. q. 3. n. 5. p. 11.*

Dotis fructus, etiam bona fide consumpti restituuntur : *tr. 9. q. 3. n. 28. p. 14.*

Lædens enormissimè ab indebita occupatione restituit perceptos, & percipiendos : *tr. 9. q. 7. n. 12. p. 21. & q. 9. n. 55. 56. p. 42.*

Fructus percepti virtute contractus ipso jure nulli, restituuntur, quia ad rei dominium spectant : *tr. 9. q. 9. n. 33. 35. 37. 48. à p. 38.* ; ita in transactione nulla : *q. 9. n. 36. p. 39.* ; ita in judicio redhibitorio : *ibi n. 39. p. 39.* ; ita quando titulus ad non titulum reducitur : *ibi n. 40. 42. p. 39. 40.* ; ita quando sententia revocatur : *ibi n. 41. p. 39.* ; ita in donatione ad diem, si revocatur : *ibi n. 43. p. 40.* ; ita cum titulus naturâ suâ resolubilis est : *ibi n. 44.* ; ita in venditione resoluta : *ibi n. 45.* ; ita fructus percepti primam inter, & secundam licitationem : *ibi n. 46.* ; ita cum donatio causâ mortis revocatur : *ibi n. 47.* ; ita in contractu metu facti, & postea resoluti : *ibi n. 48. 49. p. 40.* , intelligendo ut in *n. 50. p. 41.* ; & quid denique in donatione remuneratoria, vel metu facta ? *ibi n. 51. 52. p. 41.* ; & quando quis teneatur fructus ex ignaviâ, culpavè suâ non perceptos restituere ? *q. 14. n. 10. p. 58.* ; quid in emente res dotales ? *q. 98. à n. 27. p. 516.* ; quid quando subhastatio nulla redditur ? *ibi n. 30. 34. & seqq. p. 516.* ; quid quando gabelia soluta non fuit ? *ibi n. 31. p. 516.*

Si fructus ex naturâ suâ fructiferi sint, fructus ex fructibus debentur : *tr. 9. q. 16. n. 17. 18. p. 65.* Ideò disquirendum venit :

Quando in judiciis universalibus fructus ex fructibus veniant ? *tr. 9. q. 16. à n. 23. p. 66.*

Causâ cessante, fructus ex eâ percepti restituuntur : *tr. 9. q. 9. n. 34. p. 38.*

Frumentum. Videtis in verb. *Triticum.*

Fuga. Negabit aliquis debitorem fugientem sui ipsius furtum committere ? Quipotè ? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 29. p. 635.*

Creditoribus debitorem fugientem propriâ capere possunt autoritate : *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 28. p. 635.* ; & itidem quando debitor de fuga suspectus est : *ibi n. 36.* ; nisi tempore contractus jam debitor sit fallitus : *n. 37.* ; ita ut ubique conveniri valeat debitor fugitivus : *n. 30.* ; estò sit persona exempta : *n. 31. p. 635.*

Maritus fugitivam uxorem detinere valet : *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 32. p. 635.*

Dominus vassallum : *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 33. p. 635.*

Hæreticum fugientem, vel militem quisnam capere queat ? *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 34. 35. p. 635.*

Quid quando orphani servientes, vel addiscentes officium fugiunt ? *tr. 3. l. 5. c. 12. à n. 52. p. 371. & c. 13. à n. 18. p. 381.*

Fundamentum. Parum interest aliquid dicere, si fundamenta contraria non diluuntur : *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 24. p. 365.*

Funus. Hæres, & non usufructuarius, tenetur funeris expensasolvere : *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 33. p. 428.*

Funeris expensæ ante omnia credita sunt deducendæ : *tr. 2. l. 6. c. 6. n. 13. 14. 58. p. 633. & 637. & l. 7. c. 16. n. 63. 64. p. 783.*

An sint deducendæ ex acervo hæreditatis, ex acervovè bonorum, id est, ex parte bonorum defuncti ? Ex acervo bonorum hæreditatis, seu de communi solvendæ sunt : *tr. 2. l. 6. c. 6. à n. 1. ad 47. à p. 632. ad 636. ; ast à n. 48. p. 636.*

p. 636. nova proponitur resolutio, & in occurrenti casu per tot. cap. videtis.

Factæ in funere socii omnium bonorum, de communi quoque acervo bonorum societatis solvuntur: *tr. 2. l. 6. c. 6. n. 7. p. 633.*; prout etiam expensæ funeris filii unius ex sociis: *ibi n. 8.*

Sub nomine expensarum funeris venit omne, quod ante humatum corpus expenditur, quod quidem specificè describitur in *tr. 2. l. 6. c. 6. à n. 68. ad 81. à p. 638.*

Nùm iudex possit cogere hæredes ab intestato ad funeris expensas, missas, aliaque opera pia pro defuncti animâ faciendâ secundum qualitatem personæ? Negativè; nisi contraria adsit consuetudo: *tr. 2. l. 6. c. 6. à n. 83. p. 639.*

Et tandem de materia expensarum funeris, videtis verb. *Expensæ.*

Furiosus quis sit? *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 8. p. 160.*; & furor in varias species dividitur: *ibi n. 16.*; & quomodo furor probetur? *n. 23. p. 161.*; & quod nemo furiosus præsumatur: *ibi n. 21. p. 160.*; sed ex quibus præsumatur? *ibi n. 22.*

Furiosus, cum non habeat intellectum, nequit testari, contrahere, obligari, pro delicto puniri, matrimonium celebrare, nec quidpiam agere: *tr. 3. l. 4. c. 3. à n. 9. ad 14. p. 160.*

Actus factus à patiente dillucida intervalla, factus præsumitur furoris, non sanæ mentis tempore: *tr. 3. l. 4. c. 3. n. 33. p. 161.*; nisi actus gesti qualitas aliter suadeat: *ibi n. 34. p. 162.*

Furiosus curatorem habens quid in iudicio, & in contractibus agere queat? *tr. 3. l. 5. c. 10. tot. à p. 315.*

Filii furiosi est pater legitimus administrator: *tr. 3. l. 4. c. 3. num. 24. p. 161.*; etiam si in sua potestate furiosus filius non sit: *ibi n. 25.*; nisi sit uxoratus, & ejus uxor velit illius curam subire: *ibi n. 28.* An è contra maritus possit esse curator uxoris furiosæ?

Vide *l. 4. c. 3. n. 29. 30. p. 161.*

Furor. Signa furoris quænam sint? *tr. 2. l. 3. c. 5. n. 37. p. 284. & tr. 3. l. 4. c. 3. n. 23. p. 161.*

Furor in dubio non præsumitur: *tr. 2. l. 3. c. 5. n. 34. p. 284.*; igitur testibus de furore deponentibus non creditur, quin sui dicti rationem reddant: *ibi n. 35.*; & plus creditur paucis de sana mente, quam multis de furore dejurantibus: *n. 36. p. 284.*

Furtum verè committit, qui ad suum commodum aliquid occultat: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 8. p. 192.*

Contrectare videtur, qui pecuniam alienam ad certum usum destinatam, ad alium applicat: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 16. p. 590.*; & furtum committit: *n. 19.*; & videtis latius, atque circa alios casus, in verb. *Administrator*, vers. *Administrator, qui pecuniam.*

Si hæres subtrahat ab hæreditate aliquam rem, eam cogitur restituere secundum valorem, quem habebat tempore mortis defuncti: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 86. p. 141.*

Supponere unam pro alia re, est furtum qualificatum cum falsitate: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 18. p. 193.*

Incorporalia contrectari nequeunt: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 40. p. 294.*

Executores testamentorum, qui rei legata usum in alium diversum mutant, furtum propriè committunt: *tr. 1. l. 4. c. 6. num. 159. p. 487.*; & ita equidem depositarius, creditor, commodatarius, sarcinator, fullo: *ibid.*; & crimen peculatus incurrunt: *n. 160.*; & quidquid in alios usus consumunt, contrectare censentur: *num. 161. p. 487.*

Furtum si fiat materiæ datæ alicui artificii, de furto tenetur artifex: *tr. 3. l. 7. c. 11. n. 44. p. 240.*

Furtum quando committat administrator administrationis pecunias in proprios usus convertens? *tr. 4. l. 7. c. 1. à n. 41. p. 119.*; tutor etenim, seu curator pupilli bona furantes, vel inter-

tervertentes corporaliter puniuntur: *l. 4. c. 6. n. 14. p. 259.*; & quoties probatur furandi animus, & dolus, actio furti contra tutorem, & curatorem competit: *ibi n. 29. p. 261.*

Futurum. Futuri juris, seu quærendi, amissio læsionem non continet: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 32. p. 79.*

Quæ de futuro sunt, esse non dicuntur: *tr. 6. l. 3. c. 4. n. 26. 27. 28. p. 78.*

An à futuris ad præterita, vel è contra, argumentum valeat? *tr. 9. q. 42. n. 44. 71. p. 251. & 257.*

In actibus inter vivos de futuro non cogitatur: *tr. 9. q. 59. n. 19. p. 341.*

Jus futurum quando in iudicium deduci queat? *tr. 9. q. 29. tot. à p. 160.*

G

Gabella non debetur ex venditione rerum, quæ pro piis causis exequendis venduntur: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 155. p. 486.*

Gabella ex divisione an debeatur? Sub distinctione resolutum videtur quæsitum in *tr. 2. l. 8. c. 23. tot. à p. 865.*

Gabella an debeatur ex subhastatione rei hæreditariæ? *tr. 3. l. 7. c. 17. num. 9. p. 274.*

Familiares non sunt exempti à gabellis: *tr. 7. c. 20. n. 138. p. 275.*

Officiales continui Sancti Officii non solvunt gabellam: *tr. 7. c. 20. n. 138. 139. p. 275.*; nisi causâ negotiationis emant, vel vendant: *ibi in dict. num. 139.*

Judices, & officiales fisci non solvunt gabellam: *tr. 7. c. 23. n. 18. p. 312.*

Gabella ex emptione censûs debetur: *tr. 9. q. 43. n. 2. p. 259.*; ita ex datione in solutum: *ibi n. 6. p. 260.*; ita ex cessione: *dict. n. 6.*; sed an debeatur ex donatione remuneratoria, vel facta cum onere dandi pecuniam? *q. 69. n. 18. p. 398.*

Gabellæ defectus contractum nullum reddit: *tr. 9. q. 31. n. 17. & 22. p. 187.*

& seq.; etiam post triginta annos allegari potest: *dict. n. 17.*; & à quo allegari possit defectus iste? *q. 43. n. 7. p. 260.*; & an subhastationem à Clerico factam reddat nullam? *q. 98. n. 12. & 31. à p. 510.*

Certitudo gabellæ solutæ inferi non est necesse in scripturâ privatâ quando per eam emptio probari potest: *tr. 9. q. 43. n. 4. p. 259.*

Contractus in fraudem gabellæ nullus est: *tr. 9. q. 37. n. 17. p. 187.*; quod idem est si gabella in uno numo deficiat: *q. 43. n. 3. p. 259.*

Quo tempore gabella fit solvenda? *tr. 9. q. 43. n. 5. p. 259.*

Gabella, vulgò *Dizima*, quomodo solvenda ex sententiis iudicis fisci? *tr. 7. cap. 25. Regim. judic. confiscat p. 395.*

Gabellam, vulgò *Siza*, an solvenda ex venditione à Fisco facta? *ibid. cap. 53. p. 406.*

Genealogia. In his parum scire melius est: *tr. 8. palestr. 2. lect. 9. p. 240. col. 2. in med.*

Generatio. Nunquid qui, quævè quinquagenarius, quinquagenariavè est, possit generare? Ille utique; ista neutiquam: *tr. 2. l. 6. c. 1. n. 122. p. 597.*

Genus perire nequit: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 37. p. 592.*

Quod genus in suo genere operatur, ita species in sua specie: *tr. 9. q. 21. n. 5. p. 100.*

Gestor negotiorum rationem reddere tenetur ei, cujus negotia gessit: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 2. p. 28.*; vel voluntarius, vel necessarius, vel quasi necessarius negotiorum gestor sit: *ibi n. 3. 4. 5. 6. p. 29.*; & quamvis mulieres sint: *n. 7.*; minores, & pupilli gerentes, si locupletiores facti sint ex administratione: *n. 8.*; gerentesque negotia existentium apud hostes: *n. 9.*; vel hæreditatis jacentis: *n. 10.*; pater filii emancipati res à se donatas administrans: *n. 11.*; negotium commune (suum scilicet, & alienum) gerens: *n. 12.*; & nil ad hoc refert, quod negotium

gotium ad aliquem principaliter, vel in consequentiam spectet: *n. 16. p. 29.*; nec quod per se, vel per alium administret: *n. 17. p. 30.*; sive in iudicio, sive extra: *n. 18.*; sive ex certa, sive ex erronea scientia gesserit: *à n. 19. ad 25.*; proprio nomine gerens negotium ad alium reverà spectans rationem reddere constringitur: *à n. 26. ad 30.*; nec non si per ratihabitionem negotium alterius fiat: *n. 31. 32. 33. à p. 30.*; sic similiter quando per obliquum, vel intermediam personam negotium geritur: *n. 34.*; pariformiter gestorum hæredes, qui tantum de dolo, & latâ culpâ obligantur: *n. 35.*; & an aliquando teneantur de levi? *n. 36.*; negotiorum autem gestor dolum, latam, & levem præstat culpam: *n. 37.*; gerens propter neglecta dolum, & culpam latam tantum: *n. 38.*; sed si alius foret diligentius administraturus, de levissimâ etiam tenetur: *n. 39.*; si speciali pacto casum fortuitum in se suscepit, de eo etiam tenetur: *n. 40.*; pariliter si novum, & prorsus absentis negotium gesserit, vel lucri sui causâ tanquam prædo administrationem suscepit: *n. 41.*; vel si culpâ gestoribus casus evenit, de quo exemplum affertur in frumento, aut vino combusto: *n. 42.*; pariliter de gestore pecuniam acceptam, ad creditoribus solvendum, sine justa causa reponente, illâ peremptâ, aut cum mora res domino non tradit; quia omnibus iis in casibus, de fortuito tenetur: *n. 43. 44. p. 32.*; & etiam de non gestis rationem reddit: *à n. 45.*; & de fructibus bonorum administratorum: *n. 50.*; nec non de omnibus gestis, & non gestis: *n. 51.*; & si nomina debitorum minus idonea contraxit, itidem obligatur: *n. 52.*; si pecuniam acceptam mihi non restituat: *n. 53.*; si rei venditæ pretium, vel ex negotio perceptum, non restituit: *n. 54.*; & in omnibus supradictis adstringitur etiam ad in-

teresse lucri cessantis, vel damni emergentis: *n. 55.* Quibus denique negotiorum gestor rationem reddere constringatur? *l. 6. c. 3. n. 56. p. 32.*; quando ejus hæres? *n. 57. p. 33.*; quando pater pro filio, dominus pro servo? *n. 58.*; quando ipse filius, ipse vè servus: *n. 59.*; quando ipse dominus rationes accipere cogitur, & gestori reliquatum restituere? *ex n. 60. p. 33.* Rationibus quoque non est locus si gestor ab eis præstandis est liberatus: *l. 6. c. 3. n. 84. p. 35.*; vel præscriptione triginta annorum: *n. 85.*; filius, vel servus negotiorum gestor patrem, aut dominum ad accipiendas rationes cogere nequeunt: *n. 86.*; ita quando gestor animo donandi gessit, vel pro alio quid impenderit: *n. 87.*; vel quando domino impensum legavit: *n. 88.*; vel quando domino invito prohibitionem, vel denuntiationem gessit, licet dominus locupletior factus sit: *n. 89.*; nisi in funus, vel studium filii, vel pro redimendo aliquo, conservandâ vitâ, libertate vè impensum fuerit: *n. 90.*; si unus ex sociis prohibeat, alter non, contra non prohibentem agere gestor potest: *n. 91. p. 35.*; de acquisitis nomine proprio gestor rationes reddit, licet cum pecunia domini, sed solum post moram de interesse damni emergentis, vel lucri cessantis tenetur: *n. 97. p. 36.*; & non finitâ administratione, adhuc ad rationes reddendas cogitur: *n. 99. p. 36.*

Negotiorum gestor sumptus necessarios, & probabiles repetit: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 13. p. 29.*; cautionem damni infecti præstans, quo se pro condomino exposuit, repetit: *ibi n. 14.*; vendens rem communem, si condominus ratam habuit venditionem, pretium solvere obligatur: *ibi n. 15.*; dominum enim ad negotium gestum ratificandum, vel improbandum, cogere potest: *n. 33. p. 31.*

Si negotiorum gestor sui lucri, vel do-

mini causâ negotia gessit, dominus eatenus tenetur, quatenus locupletior factus est: *tr. 4. l. 6. c. 3. n. 81. p. 34*; & si plures sint domini, quilibet pro sua parte adstringitur, estò aliquis solvendo non sit; & etiam lucrum cessans, & damnum emergens gestori debetur ex pecuniis pro domino expensis: *ibi n. 82. p. 34.*

Quinam sint voluntarii, necessarii, quasi necessarii negotiorum gestores? *tr. 4. l. 6. c. 3. de n. 3 ad 6. p. 29.*

Gradus non est quærendus nisi in linea: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 56. 58. p. 374. & tr. 9. q. 29. n. 40. p. 172.*

Fratres inter se secundum jus civile sunt in secundo gradu: *tr. 2. l. 4. c. 1. n. 3. p. 332.*; filii fratrum in tertio: *n. 40. p. 336.*

Ad successiones computantur gradus secundum jus civile, non verò secundum jus Canonicum: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 8. p. 370.*

Ultra decimum gradum neque agnati, neque cognati admittuntur ad successionem: *tr. 2. l. 4. c. 7. n. 108. p. 378.*; ast, si bona fuerint damnatorum, solum ad tertium usque gradum transmittuntur: *ibi n. 121. p. 379.*

Pares in gradu, pares in successione: *tr. 3. l. 2. c. 3. n. 28. p. 58.*

Gradus computatio in materia recusationum fit secundum jus Canonicum: *tr. 6. l. 4. c. 4. n. 8. 9. p. 151.*

In successione, & præcipue in maioribus, proximior remotiorem excludit: *tr. 9. q. 29. n. 25. p. 167.*

Masculus etiam remotior fœminam propinquiorem excludit in maiori agnationis: *tr. 9. q. 29. n. 14. 22. p. 165. & seq.*

Æquales in gradu fœminam, & masculum juniorem in maiori successione excludunt: *tr. 9. q. 29. n. 26. p. 167.*

Ex æqualibus in sexu senior præfertur: *tr. 9. q. 29. n. 31. p. 169.*

In successione attenditur proximitas succedere debentis, & non medium: *tr. 9. q. 93. n. 30. p. 486.* Et quan-

dò non obstet inhabilitas medii? *ibi n. 28. p. 486.*

Potior est successio descendantibus, quàm transversalibus debita: *tr. 9. q. 93. n. 29. p. 486.*

Nepos excludit patrum: *tr. 9. q. 29. n. 78. p. 181.*

Gratia Principis concessa semper intelligitur sine præjudicio tertii: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 31. p. 222.*

Gratia reo concessa, ut se liberet per procuratorem in criminalibus, prodest actori, ut per procuratorem quoque accuset: *tr. 6. l. 3. c. 5. n. 10. p. 72.*

Gratificatio definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 20. p. 104. col. 2.*; omnium virtutum maior reputatur: *ibid.*; beneficium sequi debet: *ibid.*; in verbis tantum sistere non debet: *dict. lect. 20. p. 105. col. 1. in fin.*; verum in verbis, & operibus infimul: *ibi col. 2. in princ.*; sat autem erit gratias agere, quando gratias referre nequit beneficiatus: *dict. col. 2. in fin. & p. 106. col. 1. in princ.*; & sufficit quandoque etiam exigua remuneratio, si maior fieri nequit: *dict. p. 106. col. 1. in med.*; ast Principum beneficia magnas grates exposcunt: *dict. col. 2. in fin.*

Quantotius gratificari debet beneficium: *tr. 8. palestr. 1. lect. 20. p. 107. col. 1. in med.*

Terra gratorum symbolum est: *dict. palestr. 1. lect. 21. p. 114. col. 2. in princ.*

Multi enumerantur, qui gratos se se exhibuere: *dict. lect. 20. p. 108. col. 1. & 2.*

Tandem in a'eam disquisitionis fluit; quis magis gratus esse debeat, qui amicorum, anve qui extraneorum beneficia recipit? Resolutum reperies in *tr. 8. palestr. 1. lect. 20. p. 107. col. 1. in fin.*

Gratitudo. Gratitudinem non habere, nihil ignominiosius homini probò: *tr. 6. l. 4. c. 9. n. 29. p. 191.*

Comercium aufert, qui gratitudinem tollit: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 2. p. 199.*

Gravamen omne rejicitur à legitima: *tr. 2. l. 5. c. 1. à n. 2. p. 431.*

Gravare potest Advocatus inimicus, si patrociniū præstet suum adversus inimicum: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 6. p. 60.*; se- cūs procurator: *dict. c. 19. n. 11. p. 61.*

Gravatus restituere fideicommissum: aspicias verb. *Fideicommissum.*

Grex ex quibus constituatur? *tr. 1. l. 3. c. 8. n. 46. p. 321.*

De grege dato ad certam partem lucri, de ejus sætibus, postfætibus, ac fructibus, & aliis multis deagitur in *tr. 4. l. 2. c. 10. à n. 37. à p. 130.*, & in verb. *Fructus.*

Gubernatio: *Gubernium*, tripliciter dividitur, in Monarchicum scilicet, Aristocraticum, & Democraticum: *tr. 8. palestr. 1. lect. 6. p. 19. col. 2.*, & ibidem amplectitur Monarchicum, ut melius; & in *lect. 6. p. 22.* enucleantur tres modi, quibus hoc gubernium fiebat, per sortes scilicet, per electionem, & per jura sanguinis; quod ultimum approbatur.

Gubernatio populi admodum periculosa: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 5. ad 11. p. 3.*; quamobrem arte tractandæ reipublicæ nulla difficilior: *ibi n. 14. 15. p. 4.*; & tùm potentia, tùm sapientia requiritur ad gubernandum: *ibi n. 54. p. 8.*; neque sola ratio naturalis ad rectam gubernationem sufficit: *rubr. part. 2. n. 10. p. 35.* Omnia hæc falciuntur in eo, quia, si gubernare se ipsum difficilius, alios quasi impossibile est: *rubr. part. 1. n. 18. p. 4.*; vulgo quippe nil inconstantius, ac mutabilius: *n. 19. p. 4.*

Ad rempublicam gubernandam qui potius sint assumendi? *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 1. & per tot. cap. à p. 1.*, ubi à n. 50 p. 8. calculum ejicitur pro nobilioribus; à n. 63 p. 9. pro divitibus; à n. 81. p. 11. pro expertis; à n. 100. p. 13. pro aptioribus; à n. 107 p. 14. pro sapientioribus; à n. 119. p. 16. pro tenioribus; à n. 137 p. 17. pro foraneis, seculis in eadem Civitate na-

tis; à n. 149. p. 19. pro constantibus; à n. 152 p. 19. pro eloquentibus: à n. 162. p. 20. pro Deum timentibus; & tandem à n. 179. p. 21. pro firmioribus in Religione.

Referuntur damna, quæ ex gubernio humilium resultant reipublicæ: *tr. 1. rubr. part. 1. à n. 50 ad 52. p. 8.*

Authoritas est gubernationis anima: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 173 p. 40.*

Tales sunt lubditi, quales Rectores: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 136. 137. p. 37.*

Væ hominibus, qui à mulieribus reguntur! *tr. 1. rubr. part. 3. n. 40. p. 57.*

Quomodò in mundo inciperet gubernium regnativum? *tr. 8. palestr. 1. lect. 6. p. 18.*

Væ Regno, in quo gubernant juvenes! *tr. 8. palestr. 2. lect. 21. p. 306. in fin. & 309. in princ.*

Ut Ministri tùm Politici, tùm Militares, tùm Ecclesiastici ritè gubernent, aliquæ exponuntur regulæ in *tr. 8. palestr. 2. lect. 25. tot. à p. 327.*

H

Habilitatio hæredum in judicio summario non requiritur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 46. p. 224.*; nisi hæres negaverit, se esse hæredem: *ibi n. 47.*; est tamen necessaria, ut conveniatur in executione adversus defunctum incepta: *n. 43. p. 224.* Ast

Habilitatio necessaria est in omnibus judiciis, ac litibus, tùm ordinariis, tùm summariis: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 43. p. 224. tr. 4. l. 8. c. 10. à n. 1. ad 8. p. 284. & tr. 9. q. 65. n. 7. 11. 12. p. 377. & seq.*; absque illà litis ingressus impeditur: *ibi in dict. tr. 9. q. 65. n. 8.*; & processus in quacumque parte suspenditur: *dict. n. 8.*; judexque ex officio partem non legitimatam repellere quit: *ibi n. 10. p. 378.*; mortuoque litigante, ejus ad id hæredes citari debent: *q. 96. n. 7. 10. p. 506.*

Habita fide de pretio vendere nequeunt

minores, aut eorum tutores, & curatores, Prælati, administratores, executores, & procuratores bona mobilia, aut immobilia, etsi iudicis decretum interveniat: *tr. 3. l. 7. c. 2. n. 49. p. 144.*; & si hoc faciant, ad damna, & interesse tenentur: *ibi n. 50. p. 144.*

Habitus an Collegium, Universitatem efficiat? *tr. 9. q. 55. n. 22. p. 316.*

Hæbrei. Videtis verb. *Christiani novi.*

Hæreditas nil aliud est, quam successio in universum jus defuncti: *tr. 1. l. 2. c. 8. n. 28. p. 213.*

Hæreditas alia est delata, alia deferenda: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 48. p. 108.*

Hæreditas non dicitur, nisi ære alieno deducto: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 19. p. 134.*

Hæreditas postquam est adita, patrimonium hæredis fit proprium: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 124. p. 232.*

Aditione hæreditatis deficientem corrumpentem legata? *tr. 1. l. 2. c. 8. n. 54. 55. p. 216.* Et de hæreditatis aditione sermo jam fuit in verb. *Aditio.*

Orta dissentione, an hæreditas sit opulenta, tunc hæres ostendere cogitur inventarium, & creditores opulentam esse probare: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 107. 108. p. 230.*

Hæreditas duobus delata peti poterit ab utroque? Quis ibi inficias? *tr. 1. l. 2. c. 12. n. 107. p. 270.* Tunc delata dicitur, quando adi potest: *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 4. p. 341.* Ast, pendente conditione institutionis, adiri nequit: *ibi proximè n. 3.*; neque adstringitur hæres inventarium conficere: *n. 5.*; secus est post purificatam conditionem; idem est in hærede partim pure, partim sub conditione instituto, nulloquæ cohærede, nec substituto dato: *n. 9. 10. p. 342.*

Jacens tunc dicitur hæreditas, quando non adsunt filii: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 6. p. 457.*; & itidem in toto tempore, quo inventarium conficitur: *n. 7.*; & dum est jacens, personam defuncti representat: *l. 4. c. 4. n. 3. 5. 44. p. 450. 455.*

dum autem hæreditas Clerici est jacens, poterit iudex sæcularis in eam se intromittere? *l. 4. c. 14. à n. 30. ad 34. ex p. 672.* Differentiam, si scire cupias, inter jacentem, & vacuam hæreditatem, videtis *l. 4. c. 5. num. 11. p. 458.*

Ab omnibus, quibus de jure testamentum facere non prohibetur, hæreditas ex testamento capi potest, & recipi: *tr. 2. l. 5. c. 5. à num. 2. p. 466.*; & omnes, qui non reperiuntur prohibiti, eam capere possunt: *ibi à n. 6. p. 466. & c. 6. à n. 1. à p. 472.*

Hæreditas, pendente conditione, non defertur: *tr. 2. l. 5. c. 10. n. 104. p. 520.* idèò quandiù hæres potest adire, non admittitur substitutus: *ibi num. 103. p. 520.*

Est dividenda in duodecim uncias: *tr. 2. l. 5. c. 20. n. 1. p. 581.*; sed testator eam dividere potest in quocumque voluerit: *ibi n. 2. 3.*; hinc est, quòd tripliciter institui valeant hæredes, sine partibus scilicet, aut partibus adscriptis, aut tandem quidam ex certis partibus, quidam verò sine partibus: *n. 4.* Inter hæredes institutos sine partibus hæreditas est æqualiter dividenda: *n. 5. 6.*; etiamsi instituti sint gradu differentes, & extraneis: *n. 7. p. 582.*; vel extranei, & consanguinei sint instituti: *n. 8.*; & in aliis enumeratis *in numer. seqq.*, ubi etiam à *n. 27. ad 36. p. 583.* limitationes adsunt. Inter hæredes institutos partibus adscriptis hæreditas dividitur secundum dispositionem testatoris: *n. 37. p. 584.*; quod procedit, licet testator in distributionem totum assem non expleverit, quia tunc in residuo unusquisque hæres habebit partem, juxta portionem sibi adscriptam: *n. 38.*, sub quo themate alia inferuntur *connexa usque ad n. 45.*; & pariter è contra, si testator in distributione assem excedat, singulis hæredibus decrescit secundum portiones sibi adscriptas à testatore: *à n. 46. ad 49. p. 585.*

585. Inter hæredes scriptos, quosdam scilicet ex certis partibus, quosdam verò sine partibus, hæreditas dividenda est tali modo, ut scripti cum partibus habeant solummodò, quæ ex asse defunt, ita ut, si nihil desit, nihil habeant: *n. 56. & seqq. p. 585.*

Hæreditas relicta indigno, vel incapaci, auferitur à fisco, vel ab intestato venientibus capitur: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 1. 7. 8. à p. 126.*; ast, si indignus, vel incapax repudient, nùm ad fiscum, ad substitutum, vel ad venientes ab intestato pertineat? *ibi num. 9. 10. p. 127.*

Hæreditati jacenti curator datur: *tr. 3. l. 8. c. 6. n. 48. p. 311.*

Hæreditas jacens habet pupillorum privilegium: *tr. 5. c. 3. n. 25. p. 18.*

Hæreditate non divisâ, possunt cohæredes uno, eodemque judicio conveniri: *tr. 6. l. 3. c. 3. n. 21. p. 73.*; secùs hæreditate divisâ: *dict. c. 3. num. 22. p. 73.*

Quandoque defunctum, quandoque hæredem hæreditas jacens repræsentat: *tr. 9. q. 28. n. 24. p. 148.* Ideò actiones activæ, & passivæ in hæredes transeunt: *q. 75. n. 2. p. 414.*; & hæredes proportionè hereditaria tenentur: *dict. q. 75. n. 1. p. 414.*; in obligationem defuncti succedunt: *q. 41. n. 6. p. 238.*; sed an defuncti factum impugnare valeant? *q. 50. n. 11. 13. p. 284.*; anque hæres patris alienationes ab isto factas queat impugnare? *dict. q. 50. n. 5. 13. 17. & seqq. 69. & seqq. à p. 283.*; & videas verb. *Filius.*

Debita contracta constante matrimonio in forma consuetudinis Regni, pro dimidio ad uxorem, ac pro virili ad heredes conjugis præ defuncti, adhucdum invitis creditoribus, spectant: *tr. 9. q. 32. n. 3. 4. 10. 14. p. 191.* & *seqq.*

Venditor hæreditatis ad debita respectu emptoris non tenetur: *tr. 9. q. 75. n. 3. p. 414.*; licet ita expresse cautum

non sit: *ibid. n. 4. p. 415.*; & si debita solvat, ab emptore repetit: *ibi n. 6. 7. p. 415.*; creditoresque hæreditatis adversus emptorem agere queunt: *ibi n. 5. p. 415.*

Hæreditas quando fisco, quando indigno, quando venienti ab intestato, quando substituto applicetur, quando ab istis auferatur? Videtis verb. *Incapax, Fiscus, Indignus, Occisor, & Successio*, vers. *Quò ad fiscum.*

Hæreditas adita, & non adita, quando transmittatur? Videtis verb. *Transmissio.*

De hæreditatis abstensione: vide verb. *Abstentio.*

De ejus renuntiatione: verb. *Renuntiationis*, vers. *Quò ad hæreditatem.*

Cætera sequuntur in verb. *Hæres.*

Hæres succedit cum omnibus vitiis, & qualitatibus, quibus defunctus possidebat: *tr. 1. l. 3. c. 12. n. 51. p. 384.*

Hæredis bona an censeantur obligata, & hypothecata pro defuncti debito, anve testator possit illa obligare? *tr. 1. l. 3. c. 12. à n. 1. p. 379.* & diximus in verb. *Bona*, vers. *Hæredis bona.*

Hæres institutus post mortem usufructuarii omnium bonorum, an sit purus, ut statim hæreditatem adire queat, sitve conditionalis? *tr. 1. l. 4. c. 2. à n. 34. ad 39. à p. 428.*

Nunquid conveniri valeat à creditoribus, legatariis, aliisve similibus, dum terminus ad deliberandum, vel ad conficiendum inventarium durat, vel alios convenire? Videtis verb. *Fus deliberandi*, vers. *Pendente termino.*

Nunne aliquando hæres conficiens inventarium tenebitur in solidum (tametsi hæreditatis vires excedat) creditoribus? Ne in foveam incidas, mente teneas: si hæres inventarium conficiens petit insinuat tempus ad deliberandum, tenetur in solidum, & falcidiam duntaxat detrahit, si non petit, inventarii beneficio tatus est: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 41. 42. p. 80.* Si autem

petivit terminum ad deliberandum, & postmodum hæreditatem sine inventario adiit, & tenetur in solidum creditoribus, ac legatariis, & falcidiam amittit: *ibid. n. 43. p. 80.*

Creditoribus ante, legatariis post sententiam tenetur in solidum hæres, si inventarium non faciat: *tr. I. l. 1. c. 5. n. 20. p. 95.*

Hæres subtrahens ab hæreditate aliquam rem, eam restituere cogitur juxta valorem, quem habebat tempore mortis defuncti: *tr. I. l. 1. c. 10. n. 86. p. 141.*

Quot modis institui potest hæres? Quatuor, de quibus dicemus in verb. *Institutio.*

Per quos actus quis dicatur hæres? Respicias verb. *Aditio.* Filius agendo, seve defendendo in judicio dicitur hæres? Si uti filius compareat, minime: *tr. I. l. 2. c. 8. n. 44. p. 216.*; si uti hæres, & hæredis nomine, utique: *ibi ex n. 45. ad 47. p. 216.*

Hæres an, & quando ad debita defuncti constringatur? *tr. I. l. 2. c. 9. à n. 3. p. 219.*, & videas verb. *Debitor.*

Hæres repræsentat personam defuncti in jure tempore mortis formato, activè, & passivè: *tr. I. l. 2. c. 9. n. 4. p. 220.*; qualitas siquidem defuncti ex persona hæredis nullatenus mutatur: *n. 5.*; imò in hæredem omnes, cum activæ, tum passivæ, actiones transeunt: *n. 6.*; nec contrarium quit testator disponere: *n. 7.*; succedit namque defuncto cum sua causa, & vitiis: *dict. c. 9. n. 45. p. 224.*

Hæres ad quænam defuncti onera, debita, aliavè hujus generis teneatur? *tr. I. l. 2. c. 9. à p. 215.*, & jam dedimus in verb. *Debitor.* Si pro parte tantum fuerit hæres, etiam pro parte tantum ad onera hæreditaria tenetur: *dict. c. 9. n. 63. p. 226.*

Quando in foro fori, quando vè in foro poli teneatur hæres ultra hæreditatis vires? *tr. I. l. 2. c. 11. à n. 5. ad 17. à p. 242.*, & dicemus in verb. *Inventarium.*

Hæres autoritate propriâ sibi rem aliquam hæreditariam applicare potest ad effectum lucrandi fructus: *tr. I. l. 2. c. 10. n. 23. p. 235.*; & in dubio sic præsumitur: *n. 24. p. 236.*; non tamen potest sibi ipse solvere: *de n. 18. usque 21. p. 235.*

Obligatio defuncti inter hæredes dividitur, ita, quod unusquisque eorum pro eâ tantum parte, pro quâ hæres est, agere, & conveniri queat: *tr. I. l. 2. c. 12. à n. 1. p. 262.* & *n. 98. p. 269.*, & latius diximus in verb. *Actio*, ubi etiam quando in solidum conveniri possit?

Dolosus ne præsumatur hæres non conficiens inventarium, & adversus eum in litem juret? *tr. I. l. 2. c. 11. n. 30. 31. p. 245.*, & videas verb. *Inventarium.*

Meliorisne conditionis erit hæres, quam defunctus, vel è contra? Neutiquam? *tr. I. l. 2. c. 9. n. 81. p. 227.* & *c. 11. n. 78. 79. p. 250.*

Hæres non conficiens inventarium debitum amittit suum: *tr. I. l. 3. c. 1. n. 6. pag. 278.*, & consulas verb. *Inventarium.*

Et an cogatur hæres gravatus inventarium conficere, debitaque persolvere? Responsum tibi dabit verb. *Fideicommissum.*

Nunquidnam hæres non faciens inventarium perdat Trebellianicam? *tr. I. l. 3. c. 3. à n. 3. ad 28. à p. 289.*; ubi post latissimam indaginem negativè resolvitur. Et an amittat Falcidiam? Quidni? *ibi n. 5. p. 289.*

Mulier mariti hæres creditoribus, ac legatariis, inventario non facto, adstringitur: *tr. I. l. 3. c. 4. num. 17. p. 301.*

Semel hæres non desinit esse hæres: *tr. I. l. 3. c. 7. n. 5. p. 309.* & *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 202. p. 353.*; etiam si hæreditatem vendat: *tr. I. l. 3. c. 7. n. 4. p. 309.*; igitur creditoribus hæreditatis semper obstrictus permanet: *ibi num. 1.*; eo, quod in sua potestate non sit per venditionem

ditionem hæreditatis actiones passivas fugere: *n. 2.*; sicut neque creditores tenentur personam hæredis debitoris mutare: *n. 3.*; & si hæres inventarium non conficiat, ultra vires obligatur: *n. 7. p. 310.*: verumtamen si faciat, & hæreditatem valentem 10. pro 100. vendat, intra 10. tenetur duntaxat: *n. 8. p. 310.*

Hæres debet intra breve tempus, decem nempe, vel quindecim dierum, deliberare, an velit esse hæres: *tr. 2. l. 3. c. 9. n. 20. p. 324.*

Hæredes triplici modo institui queunt, vel sine partibus, vel partibus adscriptis, vel quidam ex certis partibus, quidam verò sine partibus: *tr. 2. l. 5. c. 20. n. 4. p. 581.*

Hæredes instituere, & institui possunt omnes, qui non reperiuntur prohibiti: *tr. 2. l. 5. c. 5. § 6. à p. 466.*, ubi ampliationes, & limitationes adveniunt, & in verb. *Institutio.*

Hæredes sunt sui, & necessarii filii sub sacris paternis existentes: *tr. 2. l. 1. c. 12. n. 12. p. 104.*; ita, quod filius de jure antiquo, velit, nolitque, esse hæres: *n. 3.*; de jure autem Prætorio, & hodierno se se abstinere valet: *n. 4. 5. 6.*; verumtamen, cum differentia detur quò ad abstentionem inter filios suos, & emancipatos: videlicet à *n. 7. ad 11.*, & alia plura in verb. *Abstentio.*

Quum par cadit affectio circa institutos, hæredes simul, & non ordine successivo vocati videntur: *tr. 2. l. 5. c. 20. n. 10. p. 582.*, quod per duodecim casus exemplificatur usque ad *n. 22.*; nisi infimul in aliquo, aliquibusve concurrat necessitas instituendi, tunc namque ordine successivo censentur vocati: *num. 32. p. 584.*; sicut etiam si vocentur per particulas unitivas, *simul*, *una*, *cum*, & similes: *n. 33.*; vel si vocentur per alternativam: *num. 34.*; vel si vocentur unus proprio, cæteri colectivo nomine: *n. 35.*; vel si collectivum nomen com-

prehendit diversas personas, & gradus: *n. 36. p. 584.*

In hæredes transit omne jus activum, & passivum defuncti: *tr. 3. l. 6. c. 42. n. 2. p. 94.*

Ad hæredes tutoris, curatoris, socii, administratoris non transit tutela, cura, societas, administratio: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 12. 14. à p. 263.*; & *n. 15.* idem in hæredibus negotiorum gestorum.

An, & quando hæredes tutorum actione tutelæ conveniri queant? *tr. 4. l. 4. c. 7. tot. à p. 263.*

Sociorum hæredes rationem reddere obstringuntur: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 19. p. 264.*

Hæredes ignari, & de gestis defuncti parum instructi censentur: *tr. 4. l. 4. c. 7. n. 21. p. 275.*

Nullus, dum in vivis est, hæredem instituat, ei bona sua relinquendo in vita, nec quem filium post mortem instituturus est, patefaciat; institutum namque acquirit inimicum: *tr. 8. pælest. 1. lect. 13. p. 62. col. 2. § p. 63. col. 1.*

Hæresis. Quando quis ob hæresim à successione excludatur? *tr. 2. l. 3. c. 2. à n. 18. ad 20. à p. 270.*

Solvitur matrimonium in perpetuum (quò ad communicationem corporis, ac bonorum) propter delictum hæresis: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 50. 52. à p. 645.*; imò potest propria autoritate contra iux innocens recedere: *n. 51. p. 646.*

Hæreticus usque ad sententiam declaratoriam, criminis à possessione bonorum non deturbatur: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 9. p. 655.*

An simul, atque hæreticus vir, hæreticave uxor incarceratus, incarceratave fuit in Sancto Officio, possit alter (quin sententiam spectet) petere divisionem bonorum, ut sibi sua tradatur medietas? Vexillum negantium sequimur: *tr. 2. l. 6. c. 7. n. 37. 38. p. 644.*

Historia. Plurimum commendatur Politicis, ac Militaribus Historiarum delectio:

- Etio: *tr. 8. palestr. 1. lect. 3. pag. 10.*
- Homagium nobilibus, quos vocamus *Fidalgos de Cotta d'armas*, non conceditur: *tr. 3. l. 2. c. 2. n. 23. p. 39.*
- Homicidium qualificatum quid sit, & qui de eo agunt? *tr. 7. c. 13. num. 16. p. 109.*
- Homicidium qualificatum est crimen exceptum in privilegiis familiarium, officialiumque Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 13. n. 16. p. 109.*
- Quâ pœnâ Egyptii punirent patres occidentes filios? *tr. 8. palestr. 1. lect. 10. n. 45. col. 2.*
- Homo quid sit? *tr. 6. l. 3. c. 7. n. 46. p. 93.*
 & *tr. 8. palestr. 3. lect. 5. p. 375. in pr. p. 376. col. 1.*
- Homo inter omnia animalia varius, & diversus moribus: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 13. p. 4.*
- Homo præsumitur vivere usque ad 100. annos: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 3. p. 267.*
- Homines ad dissentiendum sunt faciles: *tr. 3. l. 3. c. 4. n. 18. p. 98.*
- Homo hominis mei meus non est homo: *tr. 7. c. 8. n. 17. p. 54.*
- Homo ratione eminentis dignitatis supra animalia est, & inter mobilia non venit: *tr. 7. c. 17. n. 27.*
- Phavorinus ad triplicem classem homines reducebat, ridiculos scilicet, odiosos, ac miserabiles: *tr. 8. palestr. 3. lect. 6. p. 383. col. 2. in pr.*
- Solitarius homo, vel Angelus, vel Bestia ab Aristotele nuncupabatur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 16. p. 78. col. 2. in pr.*
- Honestus. Natura nihil amat, quod ab honestate absit: *tr. 4. l. 5. c. 2. n. 5. p. 309.*
- Honor verus est propria, non parentum virtus: *tr. 1. rubr. part. 1. n. 59. ad 62. p. 9.*
- Honor, dum magis oppugnatur, magis in lucem progreditur: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 128. p. 234.*
- Honor divitiis præferendus: *tr. 8. palestr. 2. lect. 8. p. 221. in fin.*
- In quo consistat honoratum esse? *tr. 8. palestr. 2. lect. 17. p. 285. col. 1. in med.*
- Horreum publicum quot claves, & apud quem haberi, & quomodo aperiri debeat? *tr. 4. l. 6. c. 12. n. 3. 4. p. 108.*
- In horreo publico frumentum privatum sub pœnâ commissi recipi nequit: *tr. 4. l. 6. c. 12. n. 10. p. 109.*
- Multa per tot. dict. cap. 12. à p. 108. inveniunt de depositariis ejusmodi horreorum.
- Hospitale. Vide *Confraternitas.*
- Hospitium. Jus hospitandi de Regalibus est: *tr. 7. c. 10. n. 1. p. 79.*
- Familiares Principis tenentur subditi hospitare: *ibi n. 2. p. 79.*
- Magistratus, cæterosque milites militiæ thogata: *ibi n. 3. p. 79.*
- Magistratus possunt compellere subditos, ut sibi domos solitas locari, locent: *ibi n. 4. p. 79.*
- Quandò domos solitas locari non inveniunt, à quibuscumque personis pro suâ habitatione capere possunt: *tr. 7. c. 10. n. 5. p. 80.*; similiter cogere valent equos, mullos, curricula, & cætera sibi locari: *ibi n. 6.*; &, si locari solitos non invenerint, possunt cogere dominos ad ea sibi pretio locanda: *n. 7. p. 80.*
- Ad victum, & vestitum necessaria sibi vendere dominos cogere possunt: *ibi n. 8. p. 80.*
- Jus hospitalitatis competit Ministris in quocumque loco suæ jurisdictionis: *dict. tr. 7. c. 10. n. 12. p. 80.*; dummodò in regio servitio detineantur: *ibi n. 13. p. 81.*
- Militibus militiæ armatæ hospitium dandum est: *tr. 7. c. 10. n. 14. p. 81.*
- Qui hospitandi jus habent, suis sumptibus vivere debent: *dict. c. 10. n. 16. p. 81.*
- Ultra hospitium nil eis debetur: *dict. c. 10. n. 17.*; nec sponte donata accipere possunt: *n. 19.*; nec incolæ tenentur minori pretio illis vendere: *n. 20.*; etsi stipendia debito tempore eis non solvantur: *n. 22. p. 82.*
- Hospitandi jus tantum habent illi, quibus hoc à Principe fuerit concessum: *tr. 7. c. 10. n. 26. p. 82.*

Ad quod privilegium prius ostendere tenentur: *tr. 7. c. 10. n. 27. p. 82.*

Dantes hospitium id non habentibus, officia sua ipso jure amittunt: *ibid. n. 28. p. 82.*

Prohibitum est privilegium impetrare, ut aedes suæ ab onere hospitandi sint immunes: *tr. 7. c. 10. n. 29. p. 82.*

Exprimitur pœna, quâ hujusmodi coercerentur: *ibid. n. 30. p. 82.*

Ab onere hospitandi nullus etiam privilegiatus censetur immunis: *ibid. n. 31. p. 83.*

In generali immunitatis concessione non comprehenditur privilegium non hospitandi: *ibi n. 32. p. 83.*

Omnes Civitates, sive Oppida cujuscumque Domini sint ad hospitium tenentur: *ibid. n. 34.*; non tamen tenentur expressè à Principe privilegiatæ: *ibi n. 35. p. 83.*

Familiares Sanctæ Inquisitionis hospitari non tenentur: *tr. 7. c. 10. n. 36. p. 83.*; neque judices, sive ordinarii, sive delegati: *n. 37.*; neque Medici sacri Palatii, & officiales: *ibi n. 38.*; neque conductores, exactores, & executores rerum fiscalium: *num. 39. p. 83.*

Qui etiam à collectis pro onere hospitandi sunt immunes: *tr. 7. c. 10. n. 41. p. 84.*

Medici, & DD. similiter sunt immunes: *ibid. n. 42.*; pariliter & Clerici: *n. 43.*; nec non laici cum Clerico habitantes: *n. 44. p. 84.*

Laici à collectis non liberantur, quæ pro onere hospitandi imponuntur: *ibid. n. 45. p. 84.*

Milites trium Ordinum Militarium hospitari non tenentur: *ibid. n. 46. p. 84.*

Illustrissima Civitas Eborenensis virtute contractus onerosi hospitari non tenetur: *tr. 7. c. 10. n. 48. p. 84.*

Omnia supradicta limitantur in casu necessitatis: *ibid. à n. 49.*; & vide in verb. *Necessitas.*

Familiares, Officialesquæ Sanctæ Inquisitionis privilegium hospitalitatis a-

ctivum habent: *tr. 7. c. 10. n. 69. p. 85.*; & ad totam suam familiam: *num. 50. p. 84.*

Habitationem habere non dicitur, qui necessariam ad totam familiam non habet: *tr. 7. c. 10. n. 71.* Vide in verb. *Scholasticus*, & in *c. 21. à n. 85. usque ad 108. à p. 290.*, ubi pulchra in materia invenies.

Humilis exaltatus, superbus redditur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 24. p. 131. in med.*

Hypotheca, & pignus non tollitur, donec creditor solvatur: *tr. 1. l. 3. c. 6. n. 10. p. 307.*

Hypotheca, & dominium insimul in eadem re nullatenus compatiuntur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 17. p. 510.*

Hypothecam tacitam, qui habeant? Paterochus, & Rector Ecclesiæ: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 51. p. 638.* Ecclesia in administratoris bonis: *ibi n. 52.*; expendens in funere defuncti, vel in redemptione debitoris: *n. 53. 54.*; Magistratus, & judices: *n. 55.*; operarius circa conservationem bonorum: *n. 56. p. 639.*; famulus, & laborans, cujus industriâ patrimonium fuit auctum: *n. 57.*; sed an idem sit in his, qui dicuntur Factores? *n. 58.*; curator bonorum decoctoris pro expensis factis in conservationem bonorum: *n. 59.*; uxor in bonis mariti pro securitate dotis: *l. 3. c. 6. n. 8. p. 307.*; & an creditores defuncti in bonis hæredis? *l. 3. c. 12. à n. 1. p. 379.*; alimentandus in bonis alimentantis: *l. 4. c. 7. n. 49. p. 514.*; administrationis dominus in administratoris bonis à die susceptæ administrationis: *l. 4. c. 10. n. 71. 72. p. 598.*; etsi priorum annorum administrator liberationem consequutus esset, si perseveravit in officio, & in ulterioribus annis debitor sit factus: *dict. c. 10. n. 77. p. 599.*; fiscus ex suis contractibus: *l. 4. c. 12. n. 98. p. 645.*; tum in hypothecariâ, tum in personali: *ibi n. 105.*; & etiam in mercibus à debitore generaliter obligatis: *l. 4. c. 12. n. 121. p. 648.*; & hæc hypotheca facta-

- cultatem aufert alienandi: *ibi n. 122.*; & tandem qui meliorationes facit, tacitam etiam hypothecam habet: *n. 126. p. 649.*
- Creditorum quartæ speciei qui sint, quando expressam, quando tacitam hypothecam habeant? *tr. 1. l. 4. c. 12. à n. 123. ad 125. à p. 648.*
- A' quonam die hypotheca tacita incipiat? Paulisper; non enim omnibus unum convenit verbum. In bonis administratoris, à die susceptæ administrationis: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 72. p. 598.* In dote, à die promissionis matrimonio sequuto: *ibi n. 73.*; nisi promissionem inter, & matrimonium magna detur intercapedo, quæ ex natura contractûs non veniat: *n. 74. 75. p. 599.* In bonis administratoris filici, à die suscepti officii: *n. 76. p. 599.*
- Hypotheca privilegiata dotis non præfertur hypothecis expressis anterioribus: *tr. 1. l. 4. c. 12. n. 69. p. 641.*; nec hypothecæ etiam privilegiatæ anteriori: *ibi n. 70.*, & reliqua à verb. *Prælatio accipies.*
- Hypotheca an alienationem impediatur? Neutiquam; sed cum onere bona transeunt: *tr. 3. l. 6. c. 27. n. 48. p. 66.*
- Invecta, & illata ab inquilinis in domo locata sunt hypothecata pro pensione, vulgò *aluguer*: *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 117. p. 225.*; & quando hoc procedat si sint minoris, pupillivè bona in domum conductam invecta, & illata? *l. 4. c. 10. n. 57. p. 213.*
- Bona tutoris, curatoris, patris, & matris administrantium sunt tacite hypothecata pupillo, & minori pro gestis, & non gestis: *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 48. p. 212. l. 6. c. 27. tot. p. 61.*; quod procedit & in bonis post tutelæ susceptionem quæsitis: *dict. c. 27. n. 18. p. 64.* Et converso minorum bona tutoribus, & curatoribus pro expensis, & alimentis hypothecata non sunt: *ibi n. 43. p. 66.*; quod in *n. 44.* limitatur in curatore hæreditatis jacentis.
- Bona factorum, & infitorum electo-
- rum à tutoribus, vel à iudice quando sint minoribus hypothecata? *tr. 3. l. 6. c. 27. n. 13. 14. p. 64.*; & *n. 15.* quando bona fidejussorum, tutorum, & curatorum?
- Res communis nequit hypothecari, nisi pro portione, quam quis habet in eâ: *tr. 3. l. 5. c. 4. n. 32. p. 262.*
- Prælati, & cujuscumque administratoris bona, etiam censentur hypothecata Ecclesiæ, & præponenti: *tr. 3. l. 6. c. 27. n. 25. p. 65.*
- De hypothecis in bonis administratorum: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 90. p. 111.* & *c. 2. n. 77. p. 27.*; ubi quod administratoris bona à die susceptæ administrationis hypothecata manent domino: & ita similiter bona tutoris, & curatoris à die susceptæ tutelæ, vel curæ: *l. 4. c. 11. n. 11. p. 282.*
- Hypothecas, & pignora cedere non obstringitur creditor, quando ei pro alio obligata sunt debito: *tr. 4. l. 4. c. 4. n. 41. p. 253.*
- Actio hypothecaria, seu quasi Serviana, realis est: *tr. 9. q. 21. n. 37. p. 104.*; & contra tertium non datur, nisi principali prius excusso: *dict. q. 21. n. 2. 3. p. 99.*, intelligendo ut in *n. 8. p. 100.*; aliter agens, exceptione opposita, repellitur: *q. 21. n. 3. p. 100.*; licet contra specialem hypothecam agat: *ibi n. 4. p. 100.*, contrarium tamen in *n. 59. p. 107.*; ast quid in pignore Prætorio? *ibi n. 6. p. 100.*; quid jure Codicis? *n. 29. p. 102.*; quid jure novissimo? *ibi n. 30. p. 103.* Ad ista omnia videbis supr. verb. *Actio pag. 8.*
- Hypotheca specialis non tollit, quominus creditor agere possit adversus alia debitoris bona: *tr. 9. q. 21. n. 8. 9. 39. & seqq. & n. 61. à p. 100.*
- Ad rem, nisi personam excussam, deveniendum non est: *tr. 9. q. 21. n. 15. p. 101.*
- Ecclesia, mulier, minor tacite hypothecata habent bona mariti pro dotis restitutione; tutoris, curatoris, & administratoris pro rationibus administrationis reddendis: *tr. 9. q. 21. n. 21. p. 102.*

p. 102.; nequeunt autem tertios possessores convenire, nisi prius excusis bonis mariti, tutoris, curatoris, administratoris, suorumque hæredum: *ibid. n. 22. & 65. p. 102. & 109.*

Creditor, hypothecariâ agens, agere potest contra quemcumque bona possidentem, absque eo, quod omnes possessores convenire teneatur: *tr. 9. q. 32. n. 12. 20. p. 192. & seqq.*

Amittit hypothecam, qui alienationi rei hypothecatae consentit: *tr. 9. q. 21. n. 24. p. 102.*; per subhastationem, pretio rei subhastatae in iudicio consignato, an, & quando extinguitur? *tr. 9. q. 95. tot. à p. 336.*

Res hypothecata largo modo creditori debetur: *tr. 9. q. 21. n. 35. p. 103.*

De pignoribus, & hypothecis ad fideiussores, & è contra, argumentum valet: *tr. 9. q. 21. n. 16. p. 101.*

Fundi suppositio plus, quam hypotheca est: *tr. 9. q. 21. n. 50. p. 105.*

An creditor à debitore pensiones recipiens renuntiare censeatur hypothecae? *tr. 9. q. 21. n. 23. 67. p. 102. 109.*

Salvianum interdictum etiam competit ei, qui hypothecam habet: *tr. 9. q. 21. n. 27. p. 102.*; anque tunc principalis requiratur excussio? *ibid. n. 28.*

Tertius possessor an citari queat, ut bona principalis debitoris ostendat? *ibi n. 70. p. 109.*

I

Actare suum nemo præsumitur: *tr. 1. l. 2. c. 1. n. 27. p. 174 & l. 3. c. 11. n. 96. p. 372.*

Fejunare nemo cogitur, quin habeat 21. annum completum: *tr. 3. l. 5. c. 6. n. 26. p. 208. & n. 67. p. 283.*

Ignorantia triplex est; alia lata & supina, alia levis, alia levissima: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 75. p. 33.* Iterum est duplex; altera invincibilis, vincibilis altera; & utraque describitur in *tr. 1. rubr. part. 3. n. 61. 62. p. 59.*

In quo ab errore differat? *tr. 2. l. 8. c. 19. n. 18. 19. 20. p. 859.*

Ignorantia de eo, quod quis ratione officii scire tenetur, non admittitur, cum paria sint scire, vel scire debere: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 3. p. 77.*

Ignorantia juris, aut facti, quando excuset? *tr. 9. q. 3. à n. 6. p. 11. & q. 12. n. 7. & seqq. p. 49.*; quomodo probetur? *dict. q. 3. n. 26. p. 13.*; an excuset mulierem, minorem, rusticumve vocantes in iudicium sine venia? *ibid. n. 16. p. 12.*

Tum facti, tum juris ignorantia iudicem non excusat: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 4. p. 77.*; neminemque: *tr. 2. l. 8. c. 9. n. 24. p. 829.*; nisi sit factum, seu jus obscurum: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 5. p. 77.* Ita etiam juris ignorantia non prodest mulieri, nec rustico: *dict. tr. 1. l. 3. c. 5. n. 5. p. 303.*; maxime in his, quæ juris naturalis sunt: *ibid. n. 6.* Milites verò excusantur ignorantia juris: *dict. l. 3. c. 5. n. 25. p. 305.* Ita similiter ignorantia juris (nisi peritiores consuluisse constet) non excusat: *l. 3. c. 11. n. 88. p. 371.*, & ratio in *n. 86. 89.* Nec Clericos hæc juris ignorantia excusat: *n. 87.*

Ignorantia tamen juris dubii, & excusat, & præsumitur: *n. 92. p. 371.*

Sui mandati, seu regiminis ignorantia nemo excusatur: *tr. 4. l. 6. c. 11. n. 7. p. 99.*; siquidem ignorantia ejus, quod quis investigare tenetur, eum non liberat: *ibi n. 8. p. 99.*

Præsumiturne ignorantia? Quidni in muliere, præcipue puella? *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 66. in fin. p. 118.*; etiamque in minore, rustico, & similibus: *tr. 6. l. 4. c. 1. n. 16. p. 123.*; uxor tamen præsumitur scire facta mariti: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 67. & l. 3. c. 5. n. 27. 29. p. 305.*; sicut etiam præsumitur scire consanguinei, & affinis gesta: *ubi proxime n. 28. 30. p. 305.*

Ignorantia præsumitur: *tr. 4. l. 6. c. 2. n. 58. p. 18.*; ignari etiam, & parum instructi de gestis defuncti præsumuntur hæredes: *l. 4. c. 7. n. 21. p. 265.*; sci-

- entia, & ignorantia præsumptionibus probantur: *l. 4. c. 1. n. 44. p. 236.*
- Ignorantia non præsumitur in consanguineo, domestico, & vicino: *tr. 3. l. 7. c. 16. n. 8. p. 271.*
- Ignarus præsumitur succedens in alterius locum: *tr. 9. q. 31. n. 24. p. 189.*
- Ignorare non est vitium, sed natura: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 94. p. 372.*
- Quando ignorantia sit causa sufficiens ad obtinendam restitutionem in integrum? *tr. 1. l. 4. c. 7. à n. 171. à p. 529.*
- Generalis renuntiatio non extenditur ad incognita: *tr. 2. l. 8. c. 5. n. 35. p. 812.*; nec generalis quietatio: *n. 36.*; nec generale juramentum: *n. 37. p. 812.*
- Ignorans non dicitur negligere, nec delinquere, nec dolum committere: *tr. 3. l. 6. c. 32. n. 5. p. 75.* & *tr. 4. l. 2. c. 2. n. 8. p. 88.*; quapropter si ex ignorantia administrationis pecuniam tutor, vel alius administrator in eam rem, in qua erogare tenebatur, non erogavit, sed in utilitatem ejusdem administrationis expendit, non tenetur: *ibi n. 9. p. 89.*; nisi dolo, culpâ latâ, levivè ita faciat: *n. 10.*; idcirco in quo actu de sua natura dolus continetur, in culpa dicitur esse administrator: *à n. 11. p. 89.*, ubi exemplificatur.
- Ignorantis nullus est consensus: *tr. 4. l. 3. c. 8. n. 19. p. 197.*
- Apprimè reprehensibilis est ignorantia ejus, quod scire quis obstringitur: *tr. 8. palestr. 2. lect. 9. p. 237. col. 2. in med.*
- In quo sapiens ab ignorante discriminetur, quantumquæ alius ab alio distet? *dict. lect. 9. p. 234. col. 1. in princ.* & *col. 2. in princ.*
- Ignorantibus, & simplicibus parcendum est: *tr. 9. q. 58. n. 2. p. 335.*
- Dubitare nesciens, temerè resolvit: *tr. 9. q. 37. n. 3. p. 208.*
- Illatio. Qui ex duobus illatis unum negat, alterum affirmare censetur: *tr. 1. l. 3. c. 5. n. 3. p. 303.*
- Illiquidum. Vide Liquidum.
- Immunitas ecclesiastica minimè elargitur fugienti ad Ecclesiam, bona, rationumvè libros secum ferenti, ut rationes effugiat: *tr. 4. l. 1. c. 1. n. 26. p. 8.* & *c. 8. n. 21. p. 76.*; secùs si absque bonis, & libris aufugiat: *ibi n. 55. p. 80.*
- Immunitas generaliter concessa de personalibus, & non de realibus est intelligenda: *tr. 7. c. 10. n. 33. p. 83.*
- Immunitas à muneribus concessa ad extraordinaria non protrahitur: *tr. 7. c. 21. n. 75. p. 288.*
- Impedimenta de materia compensationis sterilitatis causâ probata intra tri-duum, suspendunt executionem pro mercede locationis: *tr. 1. l. 7. c. 11. n. 35. p. 239.*
- Idem in exceptione transactionis: *tr. 3. l. 7. c. 15. n. 68. p. 267.*
- Impedimenta secunda potest opponere minor, & similes beneficio restitutionis gaudentes: *tr. 3. l. 5. c. 11. n. 99. p. 341.*
- Impedimenta tertii possessoris, vel domini: videtis *tr. 4. l. 8. c. 12. tot. à p. 292.*
- Omnis sententia in cancellaria, vel in executione impediri potest: *tr. 4. l. 8. c. 5. n. 1. p. 236.*; quæ exceptiones opponi, vel non opponi valent in cancellaria, ipsæmet opponi, vel non opponi queunt in executione: *n. 2.*; discriminantur tamen hæ exceptiones, quia in cancellaria auditur excipiens in propriis actis; aliter impediens in executione: *ibi n. 3.*; aut sive in cancellaria, sive in executione impediri sententia potest exceptione erroris calculi: *n. 4. p. 236.*
- Impedimenta tertii, vel domini, vel possessoris, vel præjudicati. De omnibus distinctè, ac ordinatè dicemus in verb. *Exceptio, & Tertius.*
- Impeditus semper succurritur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 118. p. 522.*
- Imperitia triplex est; alia lata & supina, levis alia, levissima alia: *tr. 1. rubr. part. 2. n. 75. p. 33.*; & *num. seqq. quo-*

quomodo in his omnibus teneatur
iudex?

Siquidem ex imperitiâ tenetur iudex,
eo, quod obstringatur ea scire, quæ
ad suum officium spectant: *tr. 1. rubr.*
part. 2. ex n. 72. p. 33., intelligendo ut
in n. 82.

Utrum imperitus, peritos consulendo,
excusetur? *tr. 1. rubr. part. 2. n. 77.*
78. p. 33.

Recusari quando quis possit ex impe-
peritiâ? Videtis verb. *Recusatio*

Implementum. Ex parte sua non implens
contractum, vel ab eo recessit, vel
actionem remisit: *tr. 9. q. 41. n. 24.*
p. 240.

Implementum: Videtis verb. *Exceptio*,
vers. *Exceptio non implementi*.

Impossibilitas dicitur magna difficultas:
tr. 1. l. 4. c. 6. n. 185. 186 p. 489.

Impotentia. An casus voluntatis com-
prehendat impotentiae casum? *tr. 2.*
l. 5. c. 10. n. 31. p. 515.

Imprudencia definitur: *tr. 8. palestr. 1.*
lect. 29. p. 167. col. 1. in med

Imprudens ab astatu in quo differat? *dict.*
p. 167. col. 1. in fin.

Unusquisque usque ad ætatem vigin-
te quinque annorum præsumitur im-
prudens: *tr. 1. l. 4. c. 7. num. 190. p.*
531.

Impubes quid per se, vel per tutorem
facere queat validè, nec nè? *tr. 3.*
l. 5. c. 6. tot. à p. 273.

Impubes nec per procuratorem potest
esse in iudicio: *tr. 9. q. 65. n. 14. p. 378;*
an aliquis pro eo possit, præter tu-
torem, vel curatorem? *ibid. n. 15.*;
an administrator in testamento reli-
ctus? *ibid. n. 16.*

Impugnatio. An hæres possit contrave-
nire declarationi defuncti tempore
mortis asserentis talia habere bona,
vel quid aliud simile dicentis? Si ex
jure proprio, utique; si ex jure ei
competente à persona defuncti im-
pugnare velit, neutiquam potest: *tr.*
1. l. 1. c. 4. n. 34. 35. 36 p. 92. Pariliter
si testator quidpiam contra jus sta-

tuat, potest; si secundum jus, mini-
mè potest: *ibi n. 37. p. 92.*

Qui testamentum impugnat, nihil ex
eo consequi valet: *tr. 3. l. 6. c. 10. n.*
15. p. 18.; secus si nomine pupilli,
aliove modo coactus impugnet: *ibi*
n. 14. 16. p. 18.

Incapax. Incapaces sunt omnes, qui
lege, vel statuto succedere prohi-
bentur: *tr. 2. l. 2. c. 3. à n. 128. ad 135.*
exp. 147., ubi referuntur; & in quo
ab indignis discriminentur? *l. 2. c. 2.*
n. 6. 11. 12. à p. 126.

Incapax respectu successionis alicujus
testatoris gradum non facit, lineam
non constituit, & pro mortuo habe-
tur: *tr. 2. l. 2. c. 3. n. 34. p. 139;* quan-
tumvis superveniat capacitas post
acquisitionem alteri factam: *n. 35.*
36.; è contra, officiatnè incapacitas
supervenienti post acquisitionem? *n.*
37. 38.; & an filius incapax possit pa-
trem suum repræsentare? *n. 39. p. 140.*,
& vide verb. *Exclusio*.

Filii incapaces filiorum appellatione
non veniunt? *tr. 2. l. 2. c. 3. num. 136.*
p. 144.

Incapaces respectu successionis maiora-
tûs dicuntur nondum nati; quod de-
claratur: *ibi à n. 137. ad 147 p. 144.*

Hæreditas incapacibus relicta à venien-
tibus ab intestato capitur: *tr. 2. l. 2.*
c. 2. n. 7. p. 127. Cætera in verb. *Indi-*
gnus, & *Occisior*.

Incapaces vel sunt simpliciter, vel se-
cundum quid: *tr. 2. l. 2. c. 3. num. 1. p.*
136., ubi traduntur DD. de eis agen-
tes. Isti nequeant petere divisionem
bonorum ejus, respectu cujus sunt
incapaces, nec ex testamento, nec ab
intestato: *n. 2. p. 137.*; quod amplia-
tur in servo, dum pendet accusatio
adulterii illius cum domina, quippe
ab ea institui nequit, etsi possit ab
alio quocumque: *n. 3. 4.*; in contra-
hente incestas nuptias: *à n. 5. ad 12.*,
ubi intelligitur; in eorum filiis: *n. 6.*;
in spuris: *n. 13.*; in sibi adscribente
in testamento alterius: *à n. 14. ad 31.*
à p. 138.;

- à p. 138.; in iis, qui per testatorem ab ejus successione expelluntur: à n. 32. ad 55. à p. 139. Illi pariformiter nec ex testamento, nec ab intestato: l. 2. c. 3. n. 56. p. 141.; quod ampliatur in omnibus Religiosis professis in Religione, quæ nec in cõmuni bona possidère quit: à n. 58. ad 84.; ita in filiis hæreticorum, & reorum læsæ Majestatis humanæ: à n. 85. ad 95. à p. 143.; ita in deportatis, relegatis, servis pænæ, damnatis ad triremes, & condemnatis ad mortem: à n. 98. ad 108. à p. 144.; ubi invenies quid de jure nostro; & an ita in excommunicatis? n. 109. p. 145.; & an in captivis? n. 110. 111. p. 146.; an in banitis? n. 112. 113.; an in personis in certis? à n. 114. ad 117.; an in transfugis? n. 123. 124. p. 147.; & an denique in assassinis? à n. 125. ad 127.
- Incapaces judex ex officio repellit: tr. 2. l. 2. c. 2. n. 5. p. 126.
- Reliqua in verb. *Capacitas*.
- Incertitudo* vitiat nominationem executoris testamenti: tr. 1. l. 4. c. 6. n. 116. 123. p. 481. & seq.; dationem tutoris: ibi n. 117. p. 482.; institutionem, aut legatum: n. 118. & tr. 2. l. 5. c. 6. à n. 102. à p. 479.; libertatem: tr. 1. l. 4. c. 6. n. 119. p. 482.; nisi incertitudo talis sit, quæ postea certificanda veniat, tunc enim non officit: de n. 120. ad 122. p. 482.
- Incestus*. De contrahentibus incestas nuptias: tr. 2. l. 2. c. 3. à num. 5. ad 12. p. 137.
- Conjuges incestis nuptiis copulati sibi mutuò non succedunt: tr. 2. l. 2. c. 3. n. 8. p. 137.; nec habent filios in patria potestate: ibi n. 7.; nec illi succedunt filii ex talibus nuptiis progeneriti: n. 6.; nec successores extraneos habere possunt: n. 5. p. 137.
- Incidens* quæstio dirimenda est ab eodem judice, qui de quæstione principali cognoscit: tr. 3. l. 8. c. 4. à n. 14. p. 302.
- Incidens* non mutat naturam, & substantiam principalis: tr. 4. l. 8. c. 9. n. 14. p. 270.
- Incidenter* potest unusquisque judex cognoscere de iis, de quibus alias cognoscere nequibat: tr. 5. c. 1. à n. 23. p. 5. & c. 2. n. 10. p. 11.; & idem quoque procedit ratione individuitatis: dict. c. 1. n. 28. p. 5.
- Incipere* omne opus debet à nomine Dei: tr. 3. l. 1. c. 1. n. 1. p. 1.
- Inclinatio* cognoscitur ex loquella, & operibus: tr. 3. l. 5. c. 13. n. 7. p. 379.; & ex quo amplius cognoscatur? tr. 8. palestr. 1. lect. 15. p. 72. col. 1.
- Inclusio* unius est exclusio alterius: tr. 1. l. 3. c. 5. n. 4. p. 303.
- Incognita*. Vide *Ignorantia*.
- Incompatibilitas* non officit, quando non datur in actu; sed solum in habitu, seu in potentiâ: tr. 1. l. 4. c. 7. num. 89. p. 519.
- Incompetentia*. Judex sæcularis non est incompetens ad cognoscendum de bonis temporalibus Clericorum: tr. 1. l. 4. c. 14. n. 49. p. 675.
- Non opponens exceptionem incompetentiæ, sibi præjudicat prorogando jurisdictionem? tr. 5. c. 1. n. 34. p. 6.
- Incorporatio* in fiscum, vulgò *Encorporar nos Proprios*, quid sit, & quomodo fiat? tr. 1. l. 1. c. 1. n. 24. 25. p. 72. & seq.
- Indefinitum*. Indefinita à lege prolata, universali æquipollet: tr. 1. l. 3. c. 3. n. 7. p. 289.
- India*. Lusitanorum mirabiles progressus, atque facinora in eâ aspicias in tr. 8. palestr. 2. lect. 5. p. 206. col. 1.
- Indignus*. Quandò indigno hæreditas, legatumvè auferatur, & alia multa? tr. 1. l. 4. c. 19. n. 20. p. 564.
- Differentia inter indignos, & incapaces; sive quis indignus, quisvè incapax sit? tr. 2. l. 2. c. 2. num. 6. 11. 12. à p. 126.
- Indignus* quandò, quandovè non judicandus, qui controversiam movet super statu testatoris? tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 13. ad 21. à p. 127.

Hæreditas de indigno aufertur à fisco: *dict. c. 2. n. 1. p. 126.*; iudex tamen partitionum nequit ob indignitatem cohæredem repellere: *ibi n. 2.*; quoniam de indignitate solus excipit fiscus: *n. 3.*; incapaces verò iudex ex officio repellit: *ibid. n. 5. p. 126.*

Repudiante indigno, an ad fiscum, an vè ad substitutum, aut ad venientes ab intestato attineat hæreditas? *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 9. 10. p. 127.*

Qui Medicum, medicinamvè ægroto, cui ab intestato successurus erat, non adhibuit, indignus fit, & ab eo fiscus aufert hæreditatem: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 42. p. 130.*; quod venit intelligendum modò hoc culpâ latâ, aut levi, non verò levissimâ, omiserit: *ibi n. 43.*; vel si infirmitas gravis, & non levis erat: *ibi n. 44. p. 130.*

Prohibens aliquem testari, factum testamentum revocare, vel cogens aliquem, ut eum suum instituat hæredem, quandò efficiatur indignus, nec ne? *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 53. ad 80. ex p. 130.*

Indignus successione fit ille, qui occidit eum, cui ab intestato successurus erat: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 22. p. 128.*, & in numer. seqq. multa, & in verb. *Incapax*, & *Occisor*.

Indignus an fiat, qui de falso accusavit testamentum? *tr. 2. l. 2. c. 2. à n. 83. ad 91. à p. 133.*; an filius emancipatus, qui bonorum possessionem contra tabulas agnovit? *ibi n. 92. p. 134.*, ubi affirmativè; an uxor, quæ, ignorante marito, adulterium commisit? utique: *n. 93.*; ita similiter affirmativè in eo, qui post mortem mariti cum ejus uxore, filia, sorore, matre, nurravè rem habuit: *de n. 94. a d 96.*; an ita qui mortem testatoris non vindicat? *n. 97. 98.*; & an declaratio testatoris sufficiat, ut quis indignus fiat? *ibid. n. 99. p. 134.*

Fiscus non excludit substitutum, sed tantum in vita indigni suos facit hæreditatis fructus: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 100. p. 134.*

Ante sententiam non tenetur indignus bona fisco restituere: *tr. 2. l. 2. c. 2. n. 111. p. 136. p. 485.*

Filia minor nubens patre invito non succedit: *tr. 9. q. 93. n. 22. p. 485.*; an ex ea nepos? *ibid. n. 23.*

Filius, filia vè ex damnato coitu matri succedere nequit: *tr. 9. q. 93. n. 1. p. 479.*; etsi hodie punibilis non sit coitus ex parte matris: *ibid. num. 3. p. 480.*; matri verò non illustri sine dubio omnes filii, absque differentia succedunt: *ibid. num. 15. 16. p. 484.*; an autem nepos, neptisvè ex damnato coitu procedentis, succedat aviæ? *ibi n. 2. 4. 6. 7. & seqq. 33. à p. 480.*

Spurius à patre institui nequit: *dict. q. 93. n. 18. p. 485.*; an talis nepos ab avo? *ibid. n. 19. 33. p. 485. 487.*; & iste filius spurius patris beneficium obtinere non valet: *ibi n. 20. p. 485.*; secus verò nepos ex eo legitimus: *ibi n. 21. p. 485.*

Individuum quod est de sui natura, quomodò divisibile fiat? *tr. 2. l. 3. c. 6. tot. à p. 300.*

Materia de individuis est subtilissima, & de apicibus juris: *dict. c. 6. num. 1. p. 300.*

Quando res taliter est individua, ut corrumperetur, si divideretur; tota adjudicatur uni, qui aliis cohæredibus pretium refundit; vulgò *dá tornas aos mais herdeiros*: *dict. c. 6. n. 7. p. 301.*

Quandò ex contrahentium mente res dividua, individua fiat? *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 38. p. 235.*

Individua, dividuavè quandò dicatur causa? *tr. 6. l. 3. c. 3. n. 26. 27. p. 74.*

Conventio individua aliquando ex contrahentium voluntate fit dividua: *dict. n. 27. p. 74.*

Individuum est iudicium concursus creditorum: *dict. c. 3. n. 3. p. 72.*; idem familiæ eriscundæ, & finium regundorum: *ibi n. 4.*; idem ubi agitur de eligendo unum, duos, aut tres: *dict. c. 3. n. 5. p. 72.*

In causâ individua recusatio unius cæteris

- teris confortibus prodest: *dict. c. 3. n. 16. p. 73.*
- In causâ communi, sed individuâ, laicus est retinendus, Ecclesiasticus ad suum iudicem remittendus: *dict. c. 3. n. 18. p. 73.*; idem in Scholari, & non Scholari: *n. 19. p. 73.*; idem in Familiari Sanctæ Inquisitionis, quolibetvè alio privilegiato, & in non Familiari: *n. 20. p. 73.*
- Alia amplius dedimus in verb. *Dividuum.*
- Induciæ* non duplicantur minori (hic limitata *Ord. l. 3. tit. 35.*) plus tempore petenti: *tr. 3. l. 5. c. 5. n. 63. p. 272.*
- Curator an possit concedere inducias? *tr. 3. l. 4. c. 10. n. 81. p. 24.*
- Induciarum tempore finito, non videtur orta nova libelli incipiendi occasio, sed primam intermissum: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 46. p. 187.*
- Industria* definitur: *tr. 8. palestr. 2. lect. 18. p. 288. col. 2.*
- Exponitur illa, qua usus fuit Saphus, ut pro Deo haberetur: *tr. 8. palestr. 3. lect. 10. p. 408. col. 1.*
- Inæqualitas* est inimica legis: *tr. 2. l. 8. c. 21. n. 7. p. 862.*, & videlicet verb. *Æqualitas.*
- Infamia*, quæ juris, quæ facti? *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 27. p. 214.*
- Infamia*, magna est pœna: *tr. 3. l. 8. c. 5. n. 14. p. 304.*
- Ut aliquis infamis fiat culpa lata non sufficit, sed dolus requiritur: *dict. c. 5. n. 13. p. 304.*
- Infans*, seu pupillus, quis sit, quidvè agere possit, vel per se, vel per tutorem? *tr. 3. l. 5. c. 5. tot. p. 264.*; nec naturaliter quidem obligatur: *dict. c. 5. n. 30. p. 270.*; nisi (ex æquitate) factus sit locupletior: *ibi n. 42. p. 271.* & *c. 6. n. 43. p. 281.*; & quando ex re obligatio oritur: *dict. c. 6. n. 44. p. 281.*
- Inferior* privilegia concedere non potest, nisi a Principe hoc ei sit concessum: *tr. 7. c. 3. n. 3. & n. 7. p. 8.*
- In potestate inferioris non est legem superioris tollere: *tr. 7. c. 3. n. 6. p. 8.*
- Inferior* consentientibus subditis privilegia concedere valet: *tr. 7. c. 3. n. 6. p. 8.*
- Informatio* impediri nequit exceptione obreptionis, & subreptionis: *tr. 6. l. 1. c. 20. n. 8. p. 22.*; potest tamen pars recurrere ad informantis superiorem: *ibid. n. 9. p. 22.*
- Informantes iudices tenentur omnium curâ veritatem inquirere: *tr. 6. l. 4. c. 13. n. 57. p. 221.*
- Ingenium* definitur: *tr. 8. palestr. 2. lect. 10. p. 244. col. 1.*
- Dividitur in varias species: *ibi col. 2.*
- Faciliori qui pollet memoriâ, rudiori fruitur ingenio: *tr. 8. palestr. 2. lect. 10. p. 245. col. 2. in princ.*
- Ingratitudo* definitur: *tr. 8. palestr. 1. lect. 21. p. 111.*
- Dividitur in quatuor species: *dict. p. 111. col. 1. in med.*
- Ignis*, & anguis hyeroglificum, ac ingratorum symbolum sunt: *tr. 8. palestr. 1. lect. 21. p. 114. & 115.* Ingratitudinis exempla referuntur: *ibid. p. 112. col. 2. in princ.*
- Ingrato homine nil peius terra creat: *dict. lect. 21. p. 115. col. 2. in fin. & tr. 6. lect. 4. c. 12. n. 24. p. 203.*
- Quæstionis est, an nê ingratias beneficia frequentanda, & continuanda sint? *dict. lect. 21. p. 114. & 115.*
- Ingratitudo manifesta est beneficium accipere, & legem beneficii contemnere: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 125. p. 523.*
- Ingratitudo quando efficiat exheredationem, nec ne? Diximus in verb. *Exheredatio.*
- Utrum remitti valeat? Præterita, autumo; futura, inficias eo: *tr. 2. l. 1. c. 11. n. 110. 111. p. 103.*
- Ingratos adversus nulla lex est, omnes quippè non sufficerent: *tr. 3. l. 8. c. 9. n. 15. p. 322. & tr. 8. palestr. 1. lect. 21. p. 115. col. 1. in med.*
- Ingratitudo detestatur: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 10. p. 200.*
- Ingratus est, qui benefactori gratias non refundit: *dict. c. 12. n. 10. p. 200.*
- Apud Athenienses adversus ingratos actio

- actio constituta erat: *dict. c. 12. n. 23. p. 203.*
- Inhabilitas* medii, inhabilitatem influit extremorum: *tr. 6. l. 4. c. 13. num. 133. p. 235.*
- Inhibitio*. Judex privativus inhibere valet quibuscumque iudicibus, etiam maioribus: *tr. 1. l. 4. c. 14. num. 148. p. 688.*
- Inhibitio* sive justa, sive non, est custodienda, & causat attentatum: *tr. 7. c. 19. n. 92. p. 219.*
- Inimicitia* quando adimat, revocet, seu perimat legatum? *tr. 2. l. 5. c. 3. à n. 172. ad 182. p. 457. & seq.*
- Inimicitia* nulla gravior, quam habita à christianis novis adversus christianos veteres: *tr. 6. l. 2. c. 19. n. 18. p. 62.*
- Probatur conjecturis: *tr. 6. l. 4. c. 2. n. 26. p. 135.*; & per testes singulares: *ibi n. 27. p. 135.*
- Quæ sufficiat ad recusandum iudicem? Iudicis arbitro relinquitur: *dict. c. 2. n. 35. p. 136.*
- Inimicus* semper machinatur contra inimicum, & ejus consanguineos, & affines: *tr. 3. l. 5. c. 12. n. 31. 32. p. 368.*; & præsumptio est, quod semper velit incommodare inimico: *tr. 3. l. 8. c. 1. n. 22. 23. p. 288.*
- Inimicus* tutoris potest esse iudex in causâ pupilli: *tr. 6. l. 3. c. 5. num. 13. p. 81.*
- Inimicus* post pacem factam, non est integer iudex, nec testis: *tr. 6. l. 4. c. 5. n. 26. p. 156.*
- Injuria* definitur: *tr. 8. palestr. 3. lect. 16. p. 471. col. 1. in fin.*
- Audire injurias, & offensiones ferre placido convenit animo: *tr. 1. in rubr. part. 2. à n. 268. p. 48. & tr. 8. palestr. 3. lect. 16. tot. à p. 471.*; quoniam ultionis est genus maledicta spernere: *dict. rubr. part. 2. à n. 270. ad 272. p. 48.*, & latius in verb. *Vindicta*. Vel aliter: injurias proprias pati, ac contemnere debemus; officii verò punire, ac vindicare obstringimur: *tr. 1. in rubr. part. 2. à n. 273. ad 275. p. 49.*
- Injuriā* remittere, aut offensam, & pacem facere, an queant tutor, curator, aut pupillus, minorvè: *tr. 3. l. 6. c. 25. tot. à p. 56.*
- Injuria* ratione officii facta iudici, uxori, liberis, familiaribus, ac officialibus ab eodemmet iudice puniri valet: *tr. 6. l. 3. c. 15. n. 21. p. 106.* Et quando dicatur facta ratione officii? *dict. c. 15. n. 44. & seqq. p. 109.* Siquidem: *Injuria* facta uxori, filio, famulis, Officialibus iudicis, facta censetur marito, patri, domino, iudici, tum in causis civilibus, tum in criminalibus: *dict. c. 15. à num. 22. ad 26. p. 106.* Nec non:
- Injuria* facta iudici, Principi facta censetur: *dict. c. 15. n. 34. p. 108.*
- Iudici, vel Officiali ignominiosa, scandalosavè suspèctione recusato, competit actio injuriarum, si non probetur suspèctio: *tr. 6. l. 6. c. 21. à n. 1. p. 398.* Idem de excipiente contra testes, ipsos infamando, cum exceptionem non probat: *ibi n. 2.* Idem de iudice, cui in iudicio aliquod convicium infertur ad causam non perti-nens: *ibi n. 3. p. 398.*
- Tenetur etiam injuriarum actione Advocatus ex allegatione infamiae, si eam non probet, etiam si ad causam spectet: *tr. 6. l. 4. c. 14. n. 17. p. 241.*
- Injuriā* sibi ut privato factam potest punire iudex, si est notoria: *tr. 6. l. 3. c. 15. n. 53. p. 109.*; aliter secus: *ibi n. 54.*
- De jure Regio iudex, cum civilis, tum criminalis, potest punire eum injuriantes: *tr. 6. l. 3. c. 15. n. 27. & seqq. p. 106.*
- Vi, aut fraude fit injuria: *tr. 6. l. 4. c. 12. n. 20. p. 202.*
- Jure suo utens injuriā nemini facit: *tr. 9. q. 57. n. 4. p. 330. & q. 78. n. 6. 11. p. 424. & 426.*
- Injustitia* aliquorum quibus damnis punita exivit? *tr. 8. palestr. 2. lect. 1. p. 175. col. 1. & 2.*
- Inobedientia* aliquorum filiorum erga patres

- tres plorabiles produxit effectus: *tr. 8. palestr. 1. lect. 14. p. 68. col. 2.*
- Innocens* nil timet, etiam si accusatores habeat: *tr. 8. palestr. 3. lect. 4. p. 370. in fin.*
- Innovatio.* Lite, vel appellatione pendente, nihil est innovandum: *tr. 5. c. 20. n. 44. p. 44.*
- Inopia.* Si maritus ad eam vergat, potest uxor, constante matrimonio, dotem, ceteraque bona allodialia, paraphernalia, & donationem propter nuptias petere: *tr. 2. l. 6. c. 8. de n. 88. ad n. 104. p. 655. & l. 7. c. 2. à n. 111. usque 113. p. 700.*
- Vergere ad inopiam dicitur, qui se se pluribus immiscuit fidejussionibus: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 6. p. 655.*; vel si quis sit vagabundus, nulloque in loco sedem figat: *ibi n. 97.*; vel si plures habeat lites: *n. 98.*; vel si meretricando, ludendo, & in conviviis bona dissipet: *n. 99. p. 656.*
- Inquilinus* antiquus an, & quando præferatur novo? *tr. 3. l. 7. c. 10. n. 77. p. 223. & n. 148. p. 228.*
- Inquisitio*, per judicem suspectum formata, est nulla: *tr. 6. l. 3. c. 7. num. 1. p. 88.*
- Ad quam inquisitionem procedere debeat iudex fisci Sanctæ Inquisitionis omnibus annis? *tr. 7. c. 36. Regim. judic. confiscat. p. 400.*
- Inquisitores* Apostolici sunt viri gravissimi, prudentissimi, probatissimi, & æquissimi: *tr. 6. l. 1. c. 12. n. 2. p. 10.*; & in *n. 4.* quod, etsi de jure ita præsumantur, probatio in contrarium admittitur.
- Inquisitores* Apostolici possunt procedere contra iudices sæculares impediētes Familiares, Officialesque uti armis in servitio Sancti Officii: *tr. 7. c. 9. n. 20. p. 61.*
- Inquisitores* contra impediētes suam jurisdictionem, vel privilegia procedere possunt: *tr. 7. c. 9. n. 21. p. 61. & c. 19. n. 120. p. 223.*
- Inquisitores* sicut Episcopi familiam ar-
- matam habere possunt: *tr. 7. c. 9. n. 24. p. 62.*
- Inquisitores*, & iudices fisci, sunt iudices privati Familiarium, Officialiumque Sanctæ Inquisitionis: *tr. 7. c. 25. n. 11. p. 366.*
- Inquisitores*, quatenus Conservatores officialium, an sint iudices sæculares, aut Ecclesiastici: *tr. 7. c. 19. à n. 121. p. 223.*
- Inquisitorum* jurisdictio est privativa: *tr. 7. c. 4. n. 20. p. 27.*
- Non sunt minora privilegia Inquisitoribus concessa, quam Episcopis: *tr. 7. c. 15. n. 18. p. 101.*
- Inquisitores* Apostolici procedunt contra turbantes ministerium Sancti Officii: *tr. 7. c. 19. n. 127. p. 224.*
- Turbantes ipso jure manent excommunicati: *tr. 7. c. 19. n. 128. p. 225.*
- Inquisitores* Apostolici sunt Officiales Papæ, & Camerae Apostolicæ: *tr. 7. c. 23. n. 22. p. 313.*
- Apostolici *Inquisitores* quomodo procedere debeant contra mortuos, & absentes? *tr. 7. cap. 32. Regim. judic. confiscat. p. 398.*
- Insidiæ.* Mulier insidiatrix viri punitur pœnâ amissionis viri, id est, separationis thori, etiam si insidiæ effectum non sint consequutæ: *tr. 2. l. 6. c. 8. n. 41. p. 650.*; & ita quoque è contra: *n. 42. 43. p. 650.*
- Insinuatio.* Quando fit donatio certæ quantitatis singulis annis ad vitam donatarii insinuatio non requiritur: *tr. 9. q. 10. n. 1. 8. 12. à p. 44.*; nec in donationibus inter virum, & uxorem: *ibid. n. 2. p. 44.*; nec in donatione facta descendenti ab ascendente, vel è contra: *n. 3.*; nec in donatione gratuita fructuum: *n. 4.*; nec in donatione pensionis: *n. 14. p. 46.*; nec in pacto de non petendo: *ibi n. 15. p. 46.*; an in donatione, & matrimonio in genere? *tr. 9. q. 94. n. 21. 28. & seqq. à p. 493.*; an in donatione ob causam? *n. 31. p. 496.*; an in dote ab extraneo constituta? *n. 41. p. 498.*; an in do-
- na-

inatione foeminae facta, ut locupletior meliores, inveniat nuptias? *n. 42.*

p. 498.; an quando constat de deliberata voluntate donantis? *num. 43. p. 498.*

Donatio absque insinuatione nulla est: *tr. 9. q. 10. n. 13. p. 46.*

Insinuatio actioni, & obligationi non inest: *tr. 9. q. 94. n. 30. p. 496.*

Ex intervallo, & in perpetuum fieri potest insinuatio, cum sit quid separatum à donatione: *tr. 9. q. 94. n. 29. p. 495.*

An praesumatur? *dict. q. 94. num. 28. p. 495.*

Ejus defectus à parte solummodo, non à iudice, allegari potest: *dict. n. 28.*

Quando insinuatio requiritur, fructus non facit suos donatarius, donec interveniat: *tr. 9. q. 10. n. 5. p. 44.*

Inspectio ocularis, est valentioris generis probatio: *tr. 1. l. 1. c. 4. n. 14. 15. p. 90.*; omnesque alias probationes superat: *ibi n. 21. p. 91.*

Instantia nec in legatarium, nec in usufructuarium transit: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 27. 28. p. 427.*; nec in fiscum: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 4. p. 562.*

Author diversis instantiis molestandus non est: *tr. 5. c. 2. n. 9. p. 11.*

Institor quis sit, & in quo à factore differat, vel cum eo conveniat? *tr. 4. l. 5. d. 8. n. 74. 76. p. 381.*

Institor, ut non maneat obligatus in contrahendo, non sufficit, quod exprimat nomen ministerii, seu officii, sed requiritur expressio, quod uti institor contrahit: *tr. 1. l. 3. c. 11. n. 79. p. 370.*

Institores Capitulorum, Episcoporum, & Universitatum ad quid obligentur? *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 59. p. 183.*

Actio institoria ab institore dicitur, & in multis cum exercitoria convenit: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 3. p. 178.*

Uxor institrix de consensu mariti, maritum obligat: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 33. p. 180.*; filius fam. patrem obligat, si de ejus mandato administret: *n. 34.*

p. 181.; ita servus dominum praeposentem: *n. 35. p. 181.*

Finito officio institor non tenetur: *tr. 4. l. 7. c. 9. n. 10. p. 178.*; sicut similiter tutores, curatores, procuratores Reipublicae, & ad negotia: *num. 11. p. 179.*

Quaecumque de institoribus scribuntur, de quibuscumque aliis administrato-ribus praedicantur: *tr. 4. l. 4. c. 1. n. 50. p. 237.*

Institutio quatuor fieri valet modis, pure scilicet, sub conditione, in diem, & sub modo: *tr. 1. l. 2. c. 8. num. 1. p. 221.*

An collata in alterius voluntatem, & liberum arbitrium valeat? Neutiquam: *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 13. p. 342.*; nisi favore pie causa, & libertatis: *ibi n. 14.* Ast in arbitrium regulatum alterius, cum legatum, tum institutio fit valide: *ibi n. 79. p. 343.*

Institutus in quota bonorum, non legatarius, sed haeres dicitur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 62. p. 226.*

In re autem certa institutus, haeres non dicitur, verum legatarius appellatur: *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 64. p. 226.*; quamvis in testamento universalis haeres vocatus foret: *ibi n. 65.*; nisi ei nullus datus esset cohæres: *73. p. 227.*; vel nisi duo instituti fuissent in re certa, quia tunc inter eos dividitur haereditas: *n. 74.*; aliter, ut jam diximus, institutus in re certa legatario comparatur: *n. 68. p. 226.*; ac ideo ad defuncti debita non obstringitur: *n. 67. 69. p. 226.*

Tenebiturne inventarium conficere institutus, vel in re certa, vel in quota bonorum? Sub distinctione resolutum invenies in *tr. 1. l. 3. c. 9. d. n. 1. p. 334.*, & per tot. cap. non pauca utilia, & ad rem attentia aspicias.

Creditor institutus à debitore, qui alienationem prohibet, an detrahere queat quod sibi debetur, nec non ad id alienare? *tr. 1. l. 2. c. 10. d. n. 28. ad 36. 236.*

- Mulier, relicta bonorum omnium usufructuaria, censetur hæres instituta cum substituendi onere: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 146 p. 258.*
- Extraneus hæres institui valet sub conditione casuali, mixta, aut potestativa: *tr. 1. l. 3. c. 10. n. 1. p. 341.*; & conditione pendente, hæreditatem adire nequit: *ibi n. 3. p. 341.*
- De institutione ex die, vel ad diem: *tr. 1. l. 3. c. 10. ex n. 147. p. 357.*
- Institutio quandò dicatur intervenisse ex conjecturis, vel verbis perfectam non indacentibus institutionem? *tr. 2. l. 5. c. 6. à n. 53. p. 475.*
- Sine institutione non valet testamentum: *tr. 2. l. 3. c. 5. n. 145. 146. p. 291.* & *l. 5. c. 4. à n. 2. & à n. 10. à p. 459.*; etsi sit privilegiatum: *l. 5. c. 7. n. 141. p. 494.*; & an pro institutione sufficiat, quòd testator de tertia disponat, ex quo tacite inferitur, quòd filios in legitima instituit? *l. 5. c. 4. à n. 59. ad 61. p. 462.*; an sufficiat institutio in re certa? *ibi à n. 62. ad 67. p. 462.*; an sufficiat institutio per verbum *relinquo*? *n. 63. p. 462.*; & an testamentum pium maneat nullum per id, quòd in eo deficiat institutio hæredis? *l. 5. c. 9. n. 103. p. 510.*
- Instituere aliquem qui possint, nec ne? *tr. 2. l. 5. c. 5. tot. à p. 465.*
- Institui ab aliquo qui valeant, vel non? *tr. 2. l. 5. c. 6. tot. à p. 472.*
- In testamento nuncupativo palam fieri debet institutio: *tr. 2. l. 5. c. 6. n. 66. p. 476.*
- In còdicillis facta hæredis institutio non est inutilis, sed obliquatur, & valet jure fideicommissi: *tr. 2. l. 5. c. 18. n. 6. p. 568.*
- Triphariam institui possunt hæredes; vel sine partibus, vel partibus adscriptis; vel quidam ex certis partibus, quidam verò sine partibus: *tr. 2. l. 5. c. 20. n. 4. 581.*
- Deficiente institutione, ex substitutione capitur successio: *tr. 2. l. 5. c. 10. à n. 1. & 2. p. 513.*
- Per errorem, aut incertitudinem quando vitietur institutio? *tr. 2. l. 5. c. 6. à n. 102. à p. 479.*
- Verbis contumeliosis facta institutio non valet: *tr. 2. l. 5. c. 7. à n. 151. p. 495.*; sicut institutio in fraudem creditorum facta: *n. 159. p. 496.*
- De institutione personæ turpis, aut infamis agitur in *tr. 2. l. 4. c. 4. à n. 3. ad n. 60. p. 347.*
- An, tutâ conscientia, possit frater instituire extraneum, relicto fratre, aut sorore? *tr. 2. l. 4. c. 4. à n. 28. p. 349.*
- Institutionis, & investituræ forma, caput, basis, & fundamentum est: *tr. 9. q. 76. n. 2. p. 416.*; ejusque clausulæ per alteras clausulas conciliantur: *q. 29. n. 57. p. 175.*
- Institutio hæredis ad percontationem, seu interrogationem alterius, validane sit? *tr. 9. q. 54. n. 17. p. 301.*
- In dubio pro fratre, & ejus filia, contra extraneum hæredem institutum respondendum est: *tr. 9. q. 28. n. 62. p. 155.*
- Cætera huc spectantia invenies, si quæras, in verb. *Hereditas*, verf. *Est dividenda* p. 204.
- Institutor* facultatem de bonis ad libitum disponendi sibi reservare potest: *tr. 9. q. 33. n. 4. p. 196.*
- Et quando institutionis formam institutor alterare valeat? *tr. 9. q. 29. n. 61. xp. n. 63.*
- Instructio*. Quidquid facit iudex ad se se melius instruendum, non impugnatur, nec tunc ab eo datur provocatio: *tr. 3. l. 5. c. 3. n. 100. p. 255.*
- Instrumentum* publicum plene probat: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 119. p. 320. & n. 89. p. 337.*; quamvis Notarius solum subscribat, & tùm ille, tùm testes demortui sint: *n. 90.*; & ad instar legis omnem removet dubitationem: *ibi à n. 91.*; absque ullo examine veritas per id probatur: *n. 20. p. 321.*; vel ab actore, vel à reo proferatur, tùm favoris, tùm præjudicii causâ: *n. 21.*; ita,

ita, quod ubi sit casus instrumenti, vel legis, amplius disputandum non fit, & contra producentem probet in eo contenta: *n. 22. p. 321.*

Instrumentum privatum quandoque probat: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 29. p. 321.*; siquidem scriptura privata à parte recognita publicæ æquiparatur: *ibi n. 30.*; ad quod subscriptio duntaxat sufficit: *n. 31.*; sed facta memoriæ causâ, vel à parte non recognita, per se non probat: *n. 32. p. 321.*; nisi aliis adminiculis, conjecturis, vel testibus coadjuvetur: *n. 33. p. 322.*

Epistolæ missivæ appellatione scripturarum privatarum veniunt, & quando obligationem inducant, quandoque contractum faciant? *tr. 4. l. 5. c. 3. p. 322.*; absentis missæ per debitorem debitum consistentem eodem modo probant, quo extrajudicialis confessio parte præsentis: *ibi n. 35.*; secus si non creditori, sed tertio scribantur: *n. 36.*; per eas maioratus institui potest, ceu per aliam privatam scripturam: *n. 37.*; emptio, & venditio per eas celebrari potest: *n. 38.*; societas iniri: *n. 39.*; depositum: *n. 40.*; cessio jurium, & actionum, donatio inter vivos, & pactum: *n. 41.*; mandatum: *n. 42.*; constitutum: *n. 43.*; compromissum: *n. 44.*; contractus emphyteuticus: *n. 45.*; fœdum: *n. 46.*; hæreditas adi, & recusari valet: *n. 47.*; fideicommissum, & legatum relinquere: *n. 48.*; codicillus celebrari: *n. 49.*; libertas relinquere: *n. 50.*; presentatio fieri: *n. 51.*; jus patronatus, consensus, personalia celebrari: *n. 52.*; dotis contractus, & alia: *n. 53. p. 323.* Sed consanguinitas per epistolas non probatur: *n. 54. p. 323.*

Literæ cambi, & commissionem continententes in hoc eodem numero literæ missivæ sunt: *tr. 4. l. 5. c. 3. n. 34. p. 322.*

Instrumentum proferre non cogitur jurans id non habere: *tr. 4. l. 1. c. 2. n. 76. p. 27.*

Instrumentum habens, casum, ac legem pro se habet: *tr. 9. q. 14. n. 2. p. 57. & q. 49. n. 19. p. 279. & q. 41. n. 1. p. 338.*; quia instrumentum inter contrahentes, ut lex, observandum est: *dict. q. 14. n. 1. p. 57.*

Tantum credendum instrumento, quam voci ejus, cujus est: *tr. 9. q. 14. n. 3. p. 57.*; eiquè fides adhibetur, uti partium confessioni: *q. 49. n. 20. p. 279.*; pro eoque præsumitur, & tale censetur, quale in sui figura apparet: *q. 54. n. 15. p. 301.*

Omnia instrumenti capita examinanda, ut aliqua controversia decidatur; aliter incivilitas non abest: *tr. 9. q. 29. n. 7. p. 163 & seq.*

Contrà proprium instrumentum nemo auditur, sicuti, nec contrà legem, aut dotem à se factam: *tr. 9. q. 14. n. 4. p. 57.*; quamvis læsus inveniatur, modo sit maior, vel non daretur dolus: *ibid. n. 5. p. 57.*

Penes adversarium quando extare præsumatur instrumentum, ob idque amissionis causæ pœna puniatur? *tr. 9. q. 55. n. 10. p. 314.*

Intellectus humanus pervertitur cupiditate, timore, odio, & amore: *tr. 6. l. 4. c. 3. n. 2. p. 140. & c. 16 n. 1. p. 257.*

Intentio operantium non extenditur ad casum, de quo minimè cogitarunt: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 104. p. 480.*

Interdictum, Unde vi, competit uxori pro consequenda possessione bonorum allodialium, aut meliorationum, à quibus spoliata fuit, quod quidem spolium evitari nequit per meliorationum depositum: *tr. 4. l. 5. c. 10. ex n. 28. p. 395.*

Interdictum; videtis verb. *Spolium*, ac *Remedium*.

Interesse definitur: *tr. 4. l. 2. c. 11. num. 2. p. 142.* Dupliciter dividitur in interesse lucri cessantis, & damni emergentis: *ibi n. 3.*; nostrâ interest quantum nobis abest, quantumque lucrari potuimus: *n. 4.* Interesse lucri cessantis, & damni emergentis duplex est,

est, & exemplificatur quò ad secundum à n. 5. ad 14. à p. 142.; & tutor regulariter de damno emergenti tenetur in omnibus iis casibus, in quibus debitor de illo creditori teneretur: n. 15. p. 143.; & exemplificatur quò ad primum à n. 16. ad 20. à p. 143. Dividitur amplius interesse in intrinsecum, & extrinsecum: tr. 4. l. 2. c. 11. n. 23. p. 144.; de primo in n. 23. 24. 25.; de secundo in n. 26. 27. afferuntur exempla. In quo differat interesse damni emergentis à lucri cessantis interesse? *ibi* n. 28. p. 144. Ad interesse damni emergentis obtinendum mora debitoris, & damnum creditoris passum sufficit: n. 29. p. 144.: ast ad interesse lucri cessantis sex requisita necessaria sunt; 1. scilicet, quòd creditor sit solitus negotiari: n. 30. p. 145.; 2. quòd lucrum verè, & realiter cessaverit: à n. 31. ad 38. p. 145., intelligendo, ut à n. 99.; 3. quòd lucrum sit in potentia proxima: n. 39. p. 146.; 4. quòd lucrum cessaverit ex causà pecuniæ non habitæ ob moram debitoris: n. 40.; 5. quòd creditor integrum lucrum, quòd facere poterat, non exigat: n. 41.; 6. quòd probatio lucri fiat per testes, qui rationem sui dicti reddant: à n. 42. ad 46. p. 146. In quo conveniat interesse lucri cessantis, ac damni emergentis? n. 47. 48. p. 146. & seq.

Utrùm ex sola mora per lapsum temporis contracta interesse damni emergentis debeatur? Utiq̄ue in obligationibus facti: tr. 4. l. 2. c. 11. n. 61. p. 148.; neutiquàm in obligationibus dandi: n. 62.; nisi sit obligatio ad dandum tertio pro me: *ibi* n. 63.; in obligationibus, in quibus ultrà moram per lapsum temporis interpellatio adfit, estò unica, & extrajudicialis, utiq̄ue etiam: n. 65. 66. p. 148.; in obligationibus, in quibus ultrà moram dolus adversarii concurrat, utiq̄ue etiam: à n. 67. ad 70. à p. 148.; in obligationibus, in quibus à principio

damnum fuit provisum, vel in pactum deductum, utiq̄ue etiam: à n. 71. ad 74. p. 149.; in obligationibus in quibus creditor debitori damnum eminens denuntiavit, quòd postea contigit, utiq̄ue etiam: n. 75. p. 149. An quòdò debetur interesse lucri cessantis, primæ solummodò negotiationis, & non sequentium debeatur? Primæ quidem duntaxat: tr. 4. l. 2. c. 11. n. 76. 77. p. 149. Fallit tamen si petens interesse illud plurium annorum probat: *ibi* n. 78.; si interesse damni debeatur pro singulo anno durante mora: n. 79.; si petens ex pecunia debita empturus erat fundum, ex quo annuatim lucrum percepisset: n. 80. p. 149.

Numnè valebit pactum, per quòd fitur juramento creditoris super interesse? tr. 4. l. 2. c. 11. n. 81. 82. p. 150.; lucri prævisi interesse an pacisci possit etiam citrà moram: *ibi* n. 86. 87.; mutuans poteritnè aliquid ultrà sortem recipere causà periculi amittendi mutuum? à n. 88. ad 92. p. 151.: vel poterit à principio aliquid annuum loco interesse pacisci? à n. 93. 94.; & à n. 95. ad 97. quòd interesse lucri cessantis mutuanti non debetur.

Tutor pecuniis pupillaribus lucrans, lucrum præstabit, nec usuras solvendo liberatur, quùm lucrum ex administratione facere nequeat: tr. 4. l. 3. c. 1. n. 1. & per tot. à p. 164.

Interesse alterius interesse exigi poterit? tr. 4. l. 2. c. 11. n. 84. 85. p. 150.

Utrùm sufficiat oblatio, opusvè sit realitraditione, ut debitor ab interesse lucri cessantis, seu damni emergentis liber evadat? tr. 4. l. 2. c. 11. n. 98. p. 151.

Si tutores, curatores, cæterique administratores in mora reddendarum rationum sint, ad interesse subjiciuntur: tr. 4. l. 1. c. 8. n. 49. p. 80.

Interesse de interesse, seu lucrum de lucro, an debeatur? tr. 9. q. 16. n. 2. 5. 7. 12. 16. & 18. à p. 64., & videas *Usura*.

- Iniquum est, vel lucrum ultrà meritum recipere, vel ultrà stipulatum solvere: *tr. 9. q. 42. n. 74. p. 258.*
- De stylo inter mercatores circà lucrū, & damnum: consulas *tr. 9. q. 97. n. 2. & seqq. à p. 508.*
- Lucrum ex re mea absque ulla declaratione ad alium non pertinet: *tr. 9. q. 97. n. 4. 7. & seqq. à p. 508.*
- Interpellatio judicialis minorem constituit in dolo præsumpto: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 184. p. 530.*
- Interpellatus sine ostensione instrumenti haud dicitur in mora: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 157. p. 526.*
- Interpellatio procuratoris debitorem in mora non constituit, nisi ad exigendum, recipiendum, & quietandum mandatum ostendat: *tr. 4. l. 2. c. 10. n. 56. p. 132.*
- Quandò sine eà mora incurrat? *tr. 9. q. 15. n. 15. 16. p. 63 & q. 16. n. 7. p. 65.*
- Interpretatio mutiplex est, *tr. 7. c. 3. n. 11. p. 9.*; una probabilis, & non necessaria: *ibi n. 12.*; altera necessaria, sed non generalis: *n. 13.*; alia probabilis, necessaria, & generalis: *n. 14.*; denique probabilis, necessaria, & generalis in scriptis redacta: *ibid. n. 15. pag. 9.*
- Privilegia non tantùm ex verbis, sed ex mente sunt interpretanda: *tr. 7. c. 3. n. 18. p. 10.*
- Ejus est interpretare, cujus est concedere: *tr. 7. c. 3. n. 10. p. 9.*
- Judicum Conservatorum non est privilegia interpretare: *tr. 7. c. 25. n. 42. p. 379.*
- Privilegia quandò possint incidenter interpretare? *ibi à n. 43. p. 379.*
- Regalia interpretandi privilegia potest communicari: *dict. c. 25. num. 49. p. 380.*
- Solus Princeps beneficia sua, & rescripta interpretari valet: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 131. p. 686.*; & ubi legis intellectus non est vel lege, vel consuetudine interpretatus, Princeps est consulendus: *ibi n. 132.*; quandoquidem inferioribus iudicibus aliquibus in casibus Principem consulere licitum est: *n. 135. p. 687.*
- Interpretatio exclusiva delicti amplectenda est in dubio: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 77. p. 119.*
- Ut legum correctio vitetur, omnis interpretatio facienda: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 17. p. 291.*
- Interpretatio semper fit in obscuris, ut culpa excludatur: *tr. 4. l. 8. c. 15. n. 33. p. 318.*; potissimè si in non faciendo culpa consistat: *ibi n. 34. p. 318.*
- Generalitas sequens declaratur, interpretatur, ac restringitur secundùm præcedentia: *tr. 4. l. 3. c. 6. n. 39. p. 187.*; & juxtà mentem, & proferentium intentionem interpretatur: *ibid. n. 40.*; & ad casum cogitatum restringitur, ne ultrà agentium intentionem operetur: *ibi n. 41. p. 187.*
- Interpretatio fovens actui magis consentanea est, quàm ea, quæ eum destruit: *tr. 9. q. 63. n. 37. p. 369.*
- Strictè interpretandum diploma: *tr. 9. q. 22. n. 67. p. 111.*; & ita quæque privilegium: *ibid. n. 8. p. 111.*
- Reliqua in verb. *Verba.*
- Interrogatio. Execratur circumventio, ac deceptio, quacum iudices per vim à delinquentibus auferunt confessionem delicti: *tr. 1. l. 2. c. 6. num. 24. p. 203.*
- Intestatus mori quilibet in dubio præsumitur: *tr. 2. l. 3. c. 5. à n. 1. ad 4. p. 281.*; quatuorquè modis dicitur quis ab intestato decedere: *ibi à n. 5. ad 9.* Primus, quando quis testamentum non fecit, cum facere potuisset: *à n. 6. & à n. 10. ad n. 120. à p. 281.* Secundus, quando quis & potuit facere, & fecit testamentum, sed injustum, nullum, irritumve: *n. 7. & à n. 121. ad n. 180. à p. 289.* Tertius, quando quis cum testamento moritur, quod ex postfacto ruptum, irritumve factum est: *n. 8. p. 281. & à n. 181. ad 195. à p. 294.* Quartus, quando quis jure condidit testamentum, sed ex eo ne-

- mo hæres extitit, vel eum revocavit: *n. 9. p. 281. & à n. 196. ad n. 266. à p. 295.*
- Inventarium. DD. de eo agentes: tr. 1. l. 1. c. 1. n. 1. p. 70.*
- Inventarium in genere.*
- Dirivatur à verbo *Invenio*: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 2. p. 70.*; jure Codicis fuit inventum: *ibi n. 3.*; introductum ob quatuor rationes: *n. 4.*; prima scilicet, ne hæreditatis bona surriperentur: *ibid. n. 5. & l. 3. c. 3. n. 13. 58. p. 290. & 296.*; secunda, ne hæredes ultra vires hæreditatis adstringerentur: *dict. c. 1. n. 6. p. 70.*; tertia, ne hæredes, de hæreditatis viribus dubitantes, tempus ad deliberandum postularent: *dict. c. 1. n. 7. p. 71.*; quarta, ad probandas allegationes negativas: *dict. c. 1. n. 8. p. 71.*
- Definitur: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 13. 14. & seqq.*, ubi quod inventarium, ac descriptio discriminantur; & *n. 20. p. 72.* quid sit descriptio; & *n. 21.* in quo ab inventario differat annotatio; & *n. 23.* publicatio in quo ab inventario deviet; & *n. 24.* in quo ab inventario incorporatio differat.
- Inventarium est descriptio omnium bonorum etiam alienorum, quæ tempore mortis penes defunctum erant; hæc quippè descriptio ad divisionem non fit, sed ad custodiam, & restitutionem: tr. 2. l. 2. c. 9. n. 41. p. 200.*
- Dividitur in solemne, & simplex: *tr. 1. l. 1. c. 1. n. 12. p. 71.*
- Inventarium, & rationes à pari procedunt: tr. 1. l. 1. c. 1. n. 39. p. 74.*
- Inventarii factio est de jure positivo: tr. 1. l. 1. c. 5. n. 36. p. 97.*
- Sexaginta, & octo enumerantur inventarii effectus in *tr. 1. l. 4. c. 15. à n. 1. ad 71. à p. 691.*
- A decreto conficiendi inventarium an detur appellatio suspensiva? *tr. 1. l. 1. c. 1. à n. 26. à p. 73.*, & jam dedimus in verb. *Appellatio*, vers. *Quò ad effectus. p. 34.*
- Quid iudex inventarii animadvertere debeat? *tr. 2. l. 6. c. 13. à n. 1. p. 676.*
- Vidua transiens ad secunda, vel tertia vota, non factò primi, vel secundi mariti inventario, absque licentiâ mariti inventarium conficere quit; ad quod, nec non ad jurandum, mariti authoritate non eget: *tr. 4. l. 5. c. 10. n. 49. p. 399.*; ast tale inventarium marito non obest: *ibid. n. 50. p. 399.*
- Inventarium operatur, ut hæreditas jacens reputetur: tr. 9. q. 72. num. 5. p. 409.*, & ne confessio lequatur: *dict. n. 5.*; è contrario autem, sine eo præsumitur commixtio: *ibi n. 6. à p. 409.*
- Hæres se immiscens hæreditatis bonis, præsumptione juris dolosus iudicatur, & quòd bona occultasset: *dict. q. 72. n. 3. 4. p. 408.*, ubi quòd probatio in contrarium non admittitur.
- Qui teneantur conficere inventarium?*
- Quæ personæ ad inventarium conficiendum adstringantur? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 1. p. 219.*
- Hæres, gravatus de restituendo fideicommissum, tenetur inventarium conficere, & debita defuncti solvere: *tr. 1. l. 3. c. 2. num. 1. p. 282.*; potissime quando est gravatus restituere post mortem: *ibi n. 2.*; & hæres hæredis gravati tenetur ad defuncti debita, quæ ipse gravatus non solvit: *ibid. n. 3.*; quæ quidem obligatio conficiendi inventarium datur etiam in hærede gravato de restituendo fideicommissario universali: *tr. 1. l. 3. c. 3. n. 14. p. 290.*; hæres tamen cohæredi non tenetur inventarium facere: *ubi proximè n. 21. p. 291.*
- Hæres tenetur, quamvis hæreditatem vendat, quia adhuc creditoribus hæreditariis obligatur: *tr. 1. l. 3. c. 7. à n. 1. p. 309.*; &, si non faciat, ultra vires tenetur: *ibi n. 7. p. 310.*
- Cùm hæres in re certa, vel in bonorum quota institutus, non teneatur ad onera hæreditaria: *tr. 1. l. 3. c. 9. n. 2. p. 334.*

p. 334.; inquires forsitan, nùm teneatur conficere inventarium? Sub distinctione resolvitur *ibi à n. 1. ad 3.*; & per tot. cap. multa orientia ex institutione in re certa.

An, & quandò hæres extraneus sub conditione institutus ad factiorem inventarii teneatur, nec non ad hæreditaria debita solvenda? *tr. 1. l. 3. c. 10. tot. à p. 337.*

Administrator omnis, quocumque nomine dictus, tenetur inventarium conficere: *tr. 1. l. 4. c. 10. n. 1. p. 588.*; quia omnis administrator tenetur suæ administrationis rationes reddere: *ibi n. 2.*; & quicumque ad rationes adstringitur, ad inventarium conficiendum obligatur: *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 2. p. 507. & c. 10. n. 3. p. 589.*; & si in inventario omnia non descripserit, sed in proprios usus convertat, in dolo est, & criminaliter venit puniendus: *ibi n. 31. p. 591.*

Cohæres, volens conficere inventarium, est audiendus: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 95. p. 665.*

Curator, ubi primùm ingreditur administrationem, an teneatur etiam conficere inventarium? Si quæris de curatore dato ad unum effectum, seu certam litem, justè quidem dubitas: *tr. 1. l. 4. c. 5. n. 19. p. 459.* Si loqueris de omni alio curatore universali, nemo ambigit: *ibi n. 18. p. 458. & n. 34. 35. p. 460.*; & similiter loquendo de curatore dato prodigo, furioso, similè morbo laboranti: *ibid. num. 36. p. 461.*

Donatarius omnium bonorum an teneatur? *tr. 1. l. 4. c. 8. à n. 1. ad 3. p. 536.*, ubi negativa meliùs arridet sententia; nisi sit donatarius hæreditatis: *ibi n. 4. p. 536.*

Episcopi, sive regulares, sive sæculares in ingressu Episcopatus tenentur conficere inventarium: *tr. 1. l. 4. c. 3. n. 1. p. 440.*; & si non faciant, de nihilo testari valent: *ibi n. 26. p. 443.*; quippè semper præsumitur pro Ec-

clesia, & adversùs Episcopos inventarium non conficientes: *n. 28. p. 443.* Sed Episcopi facientes inventarium, non solum de bonis patrimonialibus, verùm etiam de illorum intuitu acquisitis testari possunt: *n. 37. p. 444.* Episcopus, qui inventarium fecit, non præsumitur ex bonis Ecclesiæ acquisivisse: *n. 41. p. 445.*; ideò Ecclesiæ incumbit onus probandi in tali casu: *n. 42.*; inventario autem non confecto, non cogitur hæres probare non fuisse acquisita intuitu Ecclesiæ: *n. 44.* Episcopi ultramarini, quia decimas non habent, inventarium conficere non debent: *n. 60. p. 448.* Episcopo mortuo etiam conficiendum est inventarium: *l. 4. c. 4. n. 1. p. 449.*; non ut bona vendantur, sed ut describantur, ne pereant, aut surripiantur: *ibi n. 6. p. 450.*; ita ut statim, ac Episcopus decedit, Præses provinciæ, vel in ejus defectu judex forensis, teneatur facere inventarium: *n. 8. p. 451.*; & illicò post confectiorem facere relationem per Senatum Palatinum, undè diploma dimanat ad vendenda bona corruptibilia, & solvenda salaria: *ibid. n. 9.*; caveant verò judices, ne ea vendant, quæ servando servari possunt: *ibid. n. 10.*, & ne vendant bona, aut salaria solvant absque dicto diplomate: *n. 11. p. 451.*

Executor universalis, testamentarius, & dativus inventarium conficere cogitur: *tr. 1. l. 4. c. 6. n. 1. p. 469.*; cum omnibus solemnitatibus, quibuscum hæres tenetur: *ibi n. 2.*; executor verò datus ad certam rem inventarium facere non tenetur: *ibi n. 27.*; nec ille, cui remissa fuit inventarii confectio: *num. 28. p. 472.*; nisi judex, non obstante remissione testatoris, aliter decreverit: *n. 29.*; quod si sint plures executores, sufficit, quòd unus inventarium conficiat: *n. 30.*; nec tenetur conficere quando de consuetudine fieri non solet: *n. 31.*;

- nec etiam quando penes executores nulla testatoris extant bona: *ibid. n. 32. p. 472.*
- Fiscus succedens ut successor inventarium conficere non cogitur: *tr. 1. l. 4. c. 9. n. 2. p. 562., & per tot. cap. multa, nec non in verb. Fiscus.*
- Maioratus successor inventarium conficere: tenetur *tr. 1. l. 4. c. 7. n. 1. p. 507.*; ita ut si non conficiat in solidum obligetur: *ibid. n. 3.*; & ideo procedit, quod vel sit successor infimul in maioratu, cæterisque bonis, vel in maioratu duntaxat, semper tenetur ad inventarium conficiendum: *n. 3. 4.*; & in *n. 5. p. 508.* describuntur damna, quæ ex eo sequuntur, quod successores maioratus non cogantur inventarium conficere.
- Pater, & mater tenentur etiam: *tr. 1. l. 4. c. 13. n. 17. p. 656.*; nisi ætate maiores filii eis hoc remiserint: *ibi n. 18. p. 658.*; utrum teneatur etiam pater, vel mater ad secunda convolans vota? De consensu filiorum utique; aliàs secus: *n. 15. p. 656.* Si pater, vel mater ob impedimentum non faciant inventarium, an liberentur à pœnis non conficientium? Quippini? *ibi n. 54. p. 661.*, ubi in *n. 55.* quod si fuerint minores, restituuntur.
- Regibus servientes inventarium conficere debent: *tr. 1. l. 4. c. 10 n. 98 p. 602.*
- Tutores itidem ante susceptam tutelam: *tr. 1. l. 4. c. 1. n. 1. p. 400.*; & antequam faciant, nec agere, nec conveniri possunt: *ibi n. 2.*; & sententia tunc contra eum lata pupillo non obest: *n. 3.*; & si suscipiant tutelam ante confectionem inventarii, creditoribus, & legatariis pupilli in solidum obligantur: *n. 4.*; & actus à tutoribus gesti ante confectionem inventarii sunt nulli: *n. 5. p. 401. & n. 135. p. 418.*; & si administrent, tanquam suspecti removeri possunt: *ibid. n. 6. p. 401.*; quia ea sola agere queunt, quæ inventarium præcedunt: *n. 7.*; & solum validi sunt præfati actus,
- quatenus pupillo utiles sunt: *ibi n. 8. p. 401.* In quo inventarium tutoris, differat ab inventario hæredis? *l. 4. c. 1. ex n. 130. p. 418.*
- Usufructuarius, sive universalis, sive particularis, pari modo tenetur inventarium conficere: *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 1. p. 423.*; & quibus solemnitatibus? *ibid. n. 2. p. 423.*
- Quisnam præferendus, si plures intendant bona inventario dare? *tr. 1. l. 2. c. 13. n. 24. p. 274.*; & licet unus præferatur, cæteri supplere queunt illud, in quo dans defecerit: *ibi n. 25. p. 274.*
- Hæres, qui fecit inventarium, iterum facere non tenetur de portione sibi postmodum accrescente: *tr. 1. l. 2. c. 11. n. 141. p. 257.*; nec etiam hæres hæreditatem de novo adiens, postquam primus hæres fuit restitutus adversus suam aditionem: *ibi n. 143. p. 258.*
- Inventarium bonorum filii tenetur facere (de jure nostro) pater ejus administrator; secus de jure communi: *tr. 3. l. 2. c. 1. n. 5. 6. p. 25.*; mater autem tenetur, utroque inspecto jure, cum est usufructuaria: *ibi n. 10. p. 25.*
- Inventarium confici non debet quando nihil est in hæreditate: *tr. 9. q. 72. n. 7. p. 409.*; & quid quando aliud præcederet inventarium? *ibid. n. 8. p. 409.*

Coram quo iudice faciendum?

- Judex orphanorum infra mensem à die obitus tenetur ex officio facere inventarium: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 1. p. 670.*; & de omnibus bonis personarum omnium sibi subjectarum: *ibi n. 2.*; sive defunctus sit pater, sive mater, aliussvè ascendens: *à n. 3. ad 5.*; & quotiescumque illis hæreditas, seu quota illius pertineat: *n. 6.*; sive sit filius legitimus, sive naturalis plebei, aut nepos: *n. 7. 8.*; & sufficit, quod minor sit substitutus, estò non sit institutus: *n. 9. p. 671.*; sive sit institutus in re certa sine cohærede, vel ex die, seu ad diem: *num. 10. 11. 12. p. 671.*

p. 671.; & sufficit, quòd sit omnium bonorum usufructuarius, vel testamenti executor, vel maioratùs successor: à n. 13. ad 15.; aut hæres gravatus ad restituendum fideicommissum: n. 16.; & etiam ubi pupillus, seu adultus, fuerit hæres Clerici, vel ab intestato, vel ex testamento, est à iudice orphanorum inventariù conficiendum: *ibid.* n. 17.; idem dicimus quando Episcopi fuerint hæredes, & taliter tenetur orphanorum iudex inventarium conficere, ut nequaquam noceat, quòd minores habeant litem: n. 77. p. 679.; ad eum pariliter spectat inventarium inter maiores, quando est dependentia alterius: n. 78. p. 679.

Admonentur iudices, ut inventaria conficiant: *tr. i. l. 4. c. 14. n. 166. p. 690.*; ita ut, si non conficiant, removendi veniant ab officio: *dict. c. 14. num. 94. p. 682.*; neque Princeps potest alio inventarium committere: *ibid.* n. 159. p. 689.

Provisor neque inventaria, neque partitiones potest facere: *tr. i. l. 4. c. 14. n. 67. 68. p. 678.*; licet in aliquibus sit superior iudicibus orphanorum: n. 69.; & reliqua in verb. *Provisor.*

Episcoporum inventarium ad quem pertineat iudicem? *tr. i. l. 4. c. 3. n. 58. p. 448. & c. 4. n. 8. p. 451. & c. 14. n. 19. 20. 40. p. 671. & 674.*; ad iudicem tamen istius inventarii non pertinent cause aliæ, quæ, vivo Episcopo, ad sæcularem iudicem non spectarent: *dict. c. 4. n. 44. p. 455.*

Clerici inventarium, cuius hæres est laicus, ad sæcularem iudicem spectat: *tr. i. l. 4. c. 14. n. 23. p. 672.*; & an inventarium laici, in quo laicus instituitur hæres? *ibi* n. 37. 38. p. 673.; quid quando Clerici alius Clericus est hæres? n. 39. p. 674.; quid quando Clericus, & laicus simul instituuntur? n. 41. 51. 52. è p. 674.; quid de bonis Clerici, quæ ad Ecclesiam attinent? n. 53. p. 676.; quid quando, pa-

tre mortuo, vel matre, manet solus novitius, novitiavè? n. 58. 59. p. 676.; quid quando bona ad capellam relinquuntur à laico? *ibid.* n. 60. p. 677.; quid quando sola anima hæres instituitur? n. 61.; quid quando personæ tantum Ecclesiasticæ instituuntur? n. 62.; quid piis institutis locis? *ibid.* n. 63. 64.; quid quando inventarium fit per dependentiam, seu additionem ad aliud? Responzionem accipies à verb. *Dependentia.* p. 119.

Decoëti inventarium, an, & quando ad orphanorum iudicem pertineat? *tr. i. l. 4. c. 14. n. 86. p. 680.*; qui iudex tenetur inventarium facere, ubi primum ei consiterit mercatorem esse decoëtum: *tr. i. l. 4. c. 12. n. 1. p. 632.*

Omnia inventaria spectant ad iudicem Ordinarium, quæ ex aperto iure ad iudicem Orphanorum non attinent: *tr. i. l. 4. c. 14. n. 106. p. 683.*

Minore instituto in hæreditatis parte, an ad iudicem Orphanorum pertineat inventarium? *tr. i. l. 4. c. 14. n. 152. p. 688.*

Bonorum absentium inventarium ad ordinarium spectat iudicem: *tr. i. l. 4. c. 5. n. 38. p. 461. & c. 14. n. 161. 162. p. 690.*

Bonorum vacantium, similiter: *tr. i. l. 4. c. 14. n. 164. p. 690.*

Inventarium, & divisiones bonorum orphanorum, minorum, prodigorum, furiosorum, & cæterorum simili morbo laborantium, ad orphanorum iudicem spectant: *tr. i. l. 4. c. 5. n. 37. p. 461. & c. 14. n. 164. p. 690. & tr. 3. l. 5. c. 10. n. 60. p. 325.*

Ad Quæstorem captivorum quando inventarium pertineat? *tr. i. l. 4. c. 14. n. 163. p. 690.*

Ecclesiastici executores testamentorum coram quo iudice inventarium facere debeant? *tr. i. l. 4. c. 6. à n. 23. ad 25. p. 471.*

Quonam in loco, & coram quo iudice faciendum veniat inventarium, & partitiones, vel sit ob mortem illius,

cujus bona dividuntur, vel ob separationem matrimonii quoad thorum? *tr. 2. l. 3. c. 4. tot. à p. 278.*

Utrum unicum divilorum iudicium sit sufficiens quando de diversis hæreditatibus in simul dividendis inter eosdem agitur? *tr. 2. l. 3. c. 4. n. 17. 18. 19. p. 279.*

Institutis hæredibus minoribus patrem, & matrem habentibus, an ad orphanorum, ad ordinariumvè iudicem inventarium spectet? *tr. 5. c. 2. à n. 57. ad 61. à p. 14.*

Inventaria eorum, qui de iurisdictione iudicis ordinarii sunt, ad ipsum pertinent: *tr. 5. c. 2. n. 58. p. 14.*

Inventarium bonorum carceratorum in Sancto Officio fit à iudice fiscali: *tr. 7. c. 2. Regim juaic. confiscat. p. 384;* verum si iudex iste deficiat, absens, impeditusvè maneat, tunc ad Præsidentem provinciæ, vel iudicem loci spectat: *ibid. cap. 3. § 13. p. 385 & 389.*

Finaliter, quando unum fit inventarium per additionem ad aliud, sive quando fit secundum per dependentiam primi inventarii, secundi debet esse iudex, qui fuit primi: *tr. 1. l. 4. c. 14. n. 83. p. 680.*

Cætera infra in vers. *Quonam in loco sit conficiendum?*

Quibus solemnitatibus faciendum?

In confectioe inventarii quâ formâ uti opus sit? *tr. 1. l. 2. c. 9. n. 2. p. 219.* Consuetudo servanda loci, ubi conficitur: *l. 1. c. 7. n. 8. 9. p. 102. l. 3. c. 8. n. 84. p. 325.* An in inventario apponendum necessariò sit venerabile Crucis signum? Videtis in verb. *Crux.* An citatio necessaria sit, vel non? Jam dedimus in verb. *Citatio.* An requiratur necessariò præsentia iudicis, nec nè? Gressus dirigas ad *tr. 1. l. 1. c. 8. à n. 1. p. 105.*, ubi pro negativa resolvitur in *n. 4. & 5;* fieri nihilominus valet coram Notario, auctoritate iudicis interveniente: *tr. 1. l. 1.*

c. 6. n. 11. p. 98.; sed iuramentum ad inventarium conficiendum, ab ipso met iudice est præstandum: *tr. 1. l. 1. c. 8. n. 6. 8. p. 106.*; ad æstimationem verò bonorum præsentia iudicis non exposcitur: *dict. c. 8. n. 16. 17. p. 106.*

Inventarium non facere, vel minus rectè facere, paria sunt: *tr. 1. l. 1. c. 9. n. 2. & 7. p. 112. & seq.*

De subscriptione inventarii ab inventariante facienda: sermo nobis erit in verb. *Scribere.*

Utrum bini Notarii ad inventarium conficiendum accedere debeant? De iure communi ita erat: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 1. p. 192.*; de praxi verò nostra unus sufficit: *n. 2.*, qui omnia per ordinem dirigere debet: *n. 3.* Inventaria orphanorum per Notarios illorum sunt præcisè scribenda: *l. 2. c. 5. n. 67. p. 198.*; & ubi fuerint plures, nequit unus scribere, quæ ad alterum spectant: *ibi n. 68.* An duorum scribarum manu fieri debeat inventarium, anquè possit unus aliam, alter aliam partem scribere? *dict. c. 5. n. 77. 78. p. 199.*

Opus non est, ut inventarium unico perficiatur contextu: *tr. 1. l. 2. c. 5. n. 79. p. 199.*; neque quòd in una fiat charta, potest etenim in pluribus fieri: *ibid. n. 80. p. 199.*

Testes de iure communi adhibendi sunt in inventario: *tr. 1. l. 2. c. 6. num. 1. p. 201.*; & si creditores erant absentes, tres alii adhibebantur testes: *ibi n. 2.*, qui quidem testes debebant hæredem cognoscere: *n. 3.*; & poterant esse sæminæ: *n. 5.*; debebant esse corporaliter, & intellectualiter præsentis: *n. 11. p. 202.*; idè cæcus testis esse nequibat: *n. 14.*; benè verum est, quòd non requirebatur, ut omnes viderint: *n. 15.*; modò in medium non esset paries, cortinavè: *ibid. n. 16. p. 202.* Usufructuarius universalis, particularisvè, quibus solemnitatibus conficere inventarium adstringatur? *tr. 1. l. 4. c. 2. n. 2. p. 423.*

Tutores, & curatores quibus? *tr. 1. l. 4. c. 1. à n. 10. p. 401.*

Hæredis, & tutoris inventarium in quo discriminetur? *tr. 1. l. 4. c. 1. à n. 130. p. 418.*

Quibus declarationibus faciendum inventarium bonorù carcerati in Sancta Inquisitione? *tr. 7. cap. 2 Regim. judic. confiscat. p. 384.*; potissimè circa jura, & actiones, debita, & credita: *ibid. cap. 5. p. 386.*

Quonam in loco sit conficiendum?

In loco domicilii defuncti: *tr. 1. l. 1. c. 3. n. 1. p. 84.*, & à n. 39 ad 41 à p. 87.; quod si ibi non sint omnes defuncti res, judex precatorium ad judices locorum mittet, ubi res sitæ fuerint, ut inventarientur, ac æstimentur, & transumptum inventarii ad judicem domicilii remittat: *dict. c. 3. n. 1. p. 84.*; & unicum fit inventarium: *ibi n. 41. p. 88.*; nisi hæres velit, quod tot sint inventaria, quot fuerint territoria: *n. 42 p. 88.*; neque Senator, Familiaris Sancti Officii, Monasteriusvè possunt illud ad suum judicem advocare: *n. 2. p. 84.*; licet defunctus decederet extrà domicilii locum: *n. 3 p. 85.* Neque provinciæ Præsides, Provisores, Auditores, Judices forenses, Scholastici, Minores, Viduæ: *ibi à n. 9. ad 13.* Beneficiati verò inventarium ad judicem loci, ubi est beneficium, spectat: *ibi n. 14.*; quamvis beneficium residentiam non esposcat: *n. 16.*; & quamvis duo beneficia beneficiatus habeat: *n. 17.* Mortua uxore, etiam à viro separata (modò separatio facta non sit à judicio Ecclesiæ) conficiendum est inventarium in domicilio viri: *n. 23. p. 86.*; etsi in jurisdictione alterius orphanorum judicis uxor à vivis exeat, cujus viri inventarium factum fuit in territorio alterius, uxoris inventarium ad hunc spectat: *dict. c. 3. n. 28. p. 86.*; quia secundum est dependentia pri-

mi: *n. 29. p. 87.* Mortuo habente (sub eodem Principe) duo domicilia, ad quem judicem inventarium attineat?

Ad judicem domicilii, in quo occubuit defunctus: *ibid. n. 24. p. 86.*; si autem extrà domicilii locum extremum claudat diem, tunc ad judicem unius, alteriusvè domicilii, qui prævenerit, & prius inventarii confessionem assummat: *ibi n. 25. p. 86.*

Ad quem judicem pertineat inventarium ejus, qui in confinio duorum districtorum domicilium habuit, disquiritur? *tr. 1. l. 1. c. 3. à n. 31. ad 38. p. 87.* Quando res hæreditariæ sunt in diversis locis, in loco domicilii fit inventarium: *ibid. n. 38. p. 87.*, & ratio in *n. 40. p. 88.*

Reliqua jam dedimus supr. in vers. *Coram quo judice faciendum?*

Intrà quodnam tempus sit conficiendum?

Intrà mensem post obitum defuncti: *tr. 1. l. 1. c. 2. à n. 1. p. 77.* Pater, aut mater superstes intrà duos menses; hæres intrà mensem: *n. 6. 9 p. 77. & 14. c. 13. n. 1. p. 654*; ast, si hæredes sint absentes, datur eis annus: *n. 10. p. 78.*; & non conficientes puniuntur, ut statim dicemus.

Tutores, cæterique administratores intrà mensem inchoare debent, & illud consummare ubi primùm potuerint: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 18. p. 78.*

Hæres intrà tempus legitimum: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 8. p. 77.*

Nulli tamen currit tempus conficiendi inventarium, nisi à die scientiæ, vel adeptæ hæreditatis: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 23. 24. 26. p. 79.*; nec dum transit tempus hæredi concessum ad deliberandum: *ibi n. 25 p. 79.*; nisi tale tempus malitiosè exoptulet: *n. 26. 39. 40. 41. à p. 87.*

Terminus conficiendi inventarium prorogari nequit à judice: *tr. 1. l. 1. c. 2. n. 11. p. 78.*; benè verò à Principe: *ibi n. 12.* Egroto, ac impedito currit:

n. 13., intelligendo ut in *n. 14.*; fidei-
 commissario ante restitutam hæredi-
 tatem non currit: *n. 15.*; nec litigan-
 ti non affectatè super bonis hæredi-
 tarius: *n. 16 17. p. 78.*

Quæ bona in inventario describenda sint?

Omnia, cum mobilia, tum immobilia, &
 non simpliciter, sed cum suis demon-
 strationibus, signis, ac finibus: *tr. 1.*
l. 1. c. 9. n. 1. p. 112. & c. 10. à n. 1. ad 6. à
p. 132.; semoventia: *dict. c. 10. n. 67.*
p. 139.; nomina debitorum: *ibid. n. 7.*
p. 133.; proprium hæredis debitum:
ibi n. 8.; sed tunc, quando probata
 extant per legitimas demonstratio-
 nes: *n. 9.*; secus verò si sint probata;
 nisi exacta sint: *n. 10.*; utiliùs tamen
 erit omnia scribere, si vè probatio-
 nem habeant, nec nè: *ibid. n. 11.*; &
 scribenda sunt, ut exigantur, non
 autem ut dividantur: *n. 12 p. 134.*
 Res litigiosæ cum qualitate litigii:
tr. 1. l. 1. c. 10. n. 13. p. 134. & n. 66. 67. p.
139.; alienæ penes defunctum extan-
 tes: *n. 14.*; (sed istæ statim sunt domi-
 nis restituendæ cum hæredes alienas
 esse consententur: *n. 15.*; secus si ali-
 quis saltem ex cohæredibus neget:
n. 16.; sicut etiam inventis rebus ali-
 enis tempore confectiois inventarii
 in casu confiscationis, illicò, præviâ
 summariâ informatione, restituendæ
 sunt: *n. 17.*, nisi procurator fiscalis,
 vel curator bonorum asseveret pro-
 prias esse rei confiscati: *n. 18.*) Debi-
 ta defuncti sunt etiam scribenda, ut
 creditores solvantur: *ibi n. 19.*, si per
 legales probationes constiterit vera
 esse: *n. 21. p. 135.*; antiqua verò debi-
 ta scribenda non sunt, quum præsu-
 mantur soluta: *n. 22.*; actiones con-
 ditionales de præterito, & præsentis:
n. 53. p. 137.; quæ confiscato pertinere
 possunt de præterito, vel de præsentis:
n. 55.; & omnia illa, quæ in extraneum
 transferri queunt: *n. 56.*; jura condi-
 tionalia ex contractu, non ex testa-

mento: *ibid. n. 57. 58.*; jus patronatûs,
 ecclesiasticæ pensio ad minores
 spectans, est enim scribenda, non ut
 dividatur, sed ut exigatur: *n. 59.*;
 bona maioratûs, ut dignoscatur quæ,
 & quanta sint: *n. 60. p. 138.*; fructus
 maioratûs, quippè, vitâ confiscati
 durante, ad fiscum pèrtinent: *n. 61.*,
 nisi clausula inveniatur in ipso maio-
 ratu, quâ caveatur, ne etiam fru-
 ctus ad fiscum pertinere possint: *n.*
62., at nec limitatio ista procedit
 quando in apertam fraudem fisci ab
 institutore apposita fuerit præfata
 clausula: *n. 63.*, quod intelliges ut in
n. 64.; debita possessoris maioratûs
 quandò scribenda? *num. 69. p. 139.*;
 hæreditates defuncto delatæ, quan-
 do transmissibiles fuerint: *num. 69.*;
 non autem hæreditates delatæ, non-
 dum tamen aditæ: *n. 71.*; ususfructus,
 & habitationes, ad minores spectan-
 tes, scribendæ veniunt: *ibi n. 73.*; bo-
 na donata inter vivos: *n. 78. p. 140.*;
 fructus maioratûs, meliorationes in
 eo factæ, & Commendæ fructus: *n.*
79.; redditus officii jam evicti: *n. 80.*;
 actio ad servitia Principi facta: *n.*
81.; jus substitutionis de futuro re-
 quaquam scribendum: *n. 82.*; scri-
 benda verò sunt bona, licet sint apud
 Indos: *n. 83.*; acquisita post mortem
 defuncti ex hæreditate illius: *ibi n.*
85. p. 141.

An sint describendæ in inventario res,
 quas alii hæredes negant, alii vè af-
 firmant esse hæreditatis? Dic: si no-
 toriè constat sine contradictione rem
 alienam esse, illicò domino restitui-
 tur: *tr. 1. l. 1. c. 10. n. 88. p. 141.*; aliter
 verò est quando in dubio laboratur:
n. 89.; si verò res inveniatur in hæ-
 reditate defuncti, quæ fuit ab eo
 tanquam propria possessa, scriben-
 da, & dividenda est: *ibi n. 90.*; quan-
 do autem unus ex cohæredibus sibi
 pertinere contendit, scribenda, sed
 non dividenda: *n. 91.*; quando deni-
 que nullo modo apparet, an res sit
 hæ-

hæreditaria, anve aliena, tunc etiam scribenda, & non dividenda: *n.* 93. *p.* 143.

Vestes preciosæ, & jocalia sunt scribenda: *tr.* 1. l. 1. c. 10. *num.* 94. *p.* 143.; & idem est in inventario confiscatorum: *ibi n.* 96. 99. *p.* 143.; præterquàm si confiterit donata fuisse: *n.* 97.

Matrimonio contracto secundum consuetudinem Regni absque dubio sunt omnia in inventario scribenda, & dividenda: *tr.* 1. l. 1. c. 10. *n.* 100. *p.* 143.: contracto verò secundum jus commune, si de animo sponsi non constat, donna parvi valoris mulieri reservantur: *n.* 101. *p.* 144.; & quæ ista sint, arbitrio judicis relinquuntur: *n.* 102.; cætera in amoris pignora à sponso sponsæ data, ut catena aurea, adamas, gemma, annulus, & reliqua scribenda, sed non dividenda: *n.* 107. *p.* 145.; nisi sint magni valoris: *n.* 108.; lectulus quotidianus scribendus, at non dividendus: *ibi n.* 109.; bona dotalia, & paraphernalia scribenda, ut restituantur, non ut dividantur: *n.* 117. *p.* 146.; & servi, & mancipia sunt in inventario scribenda: *n.* 122., & ita similiter in inventario fisci: *n.* 125.; servitia facta Principi: *num.* 126.; libri rationum, chyrographa, & instrumenta: *n.* 127.; non autem describuntur res, quas hæres habet ex jure proprio: *n.* 129.

p. 147.

Ratio hujusmodi omnimodæ descriptionis est, quia inventarium nil aliud est, quàm descriptio omnium earum rerum, quæ in hæreditate reperiuntur: *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 8. *p.* 113.; & hinc fluit disquirere, an si inventario non apponantur, & annotentur res omnes, amittatur illius beneficium? *n.* 3. *ad* 113. *à p.* 112., ubi pro negativa resolvitur. Afferenti omnia bona descripta fuisse incumbit onus probandi: *n.* 11. *p.* 113.; hujusmodi tamen probatio per conjecturas, & præsumptiones fieri valet: *ibidem n.* 12.

p. 147.

Occultantes bona inventario qua pœna puniantur?

Delictum est bona occultare: *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 49. *p.* 116.

Occultatio vera quandò committatur? *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 50. *p.* 116.

Hæres inventarium non conficiens an præsumatur dolosus, & adversus eum in litem juretur? Ultra dicenda in verb. *Juramentum in litem*, negativè resolvitur in *tr.* 1. l. 2. c. 11. *n.* 30. 31. *p.* 245.; dolosus etiam præsumitur hæres, & bona occultasse creditur, si non conficit inventarium intra tempus: *tr.* 1. l. 1. c. 2. *n.* 7. *p.* 77.; ceu aliàs ex confectione inventarii resultat præsumptio, quòd alia defuncti bona non sint: *tr.* 1. l. 1. c. 4. *n.* 30. *p.* 92.

An, & quandò omittens res in inventario describere ad rerum omissarum duplum, & ad amissionem Falcidiæ teneatur? *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 14. 15. 21. 22. 24. 129. *à p.* 114. Omissio ergo descriptionis bonorum si semper dolosa censetur, summoperè rigorosa est juris dispositio? Magis querulus extas; quia si omissio descriptionis est bonorum immobilium, non præsumitur ex dolo: *dict. c.* 9. *n.* 30. *p.* 115.; nec quando occultatio talis est rei, quod de facili detegi possit: *ibi n.* 31.; nec quando res parvi momenti est: *n.* 33.; imò ignorantia, quælibetve alia justa causa, à pœna occultationis excusat: *n.* 39. *p.* 116.; igitur mulier, rusticus, & minor denegantes bona inventario, quia errore ducti sua esse putabant, excusantur: *n.* 40. 41.; maiores etiam ex justa causa restituntur contra occultationem: *ibid. n.* 43. *p.* 116.

Ut locum habeat occultationis pœna requiritur, quòd probetur bona esse penes defunctum tempore illius mortis: *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 44. *p.* 116.; & hæc probatio facienda est ab eo, qui per-

Occultantes bona inventario qua pœna puniantur?

Delictum est bona occultare: *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 49. *p.* 116.

Occultatio vera quandò committatur? *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 50. *p.* 116.

Hæres inventarium non conficiens an præsumatur dolosus, & adversus eum in litem juretur? Ultra dicenda in verb. *Juramentum in litem*, negativè resolvitur in *tr.* 1. l. 2. c. 11. *n.* 30. 31. *p.* 245.; dolosus etiam præsumitur hæres, & bona occultasse creditur, si non conficit inventarium intra tempus: *tr.* 1. l. 1. c. 2. *n.* 7. *p.* 77.; ceu aliàs ex confectione inventarii resultat præsumptio, quòd alia defuncti bona non sint: *tr.* 1. l. 1. c. 4. *n.* 30. *p.* 92.

An, & quandò omittens res in inventario describere ad rerum omissarum duplum, & ad amissionem Falcidiæ teneatur? *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 14. 15. 21. 22. 24. 129. *à p.* 114. Omissio ergo descriptionis bonorum si semper dolosa censetur, summoperè rigorosa est juris dispositio? Magis querulus extas; quia si omissio descriptionis est bonorum immobilium, non præsumitur ex dolo: *dict. c.* 9. *n.* 30. *p.* 115.; nec quando occultatio talis est rei, quod de facili detegi possit: *ibi n.* 31.; nec quando res parvi momenti est: *n.* 33.; imò ignorantia, quælibetve alia justa causa, à pœna occultationis excusat: *n.* 39. *p.* 116.; igitur mulier, rusticus, & minor denegantes bona inventario, quia errore ducti sua esse putabant, excusantur: *n.* 40. 41.; maiores etiam ex justa causa restituntur contra occultationem: *ibid. n.* 43. *p.* 116.

Ut locum habeat occultationis pœna requiritur, quòd probetur bona esse penes defunctum tempore illius mortis: *tr.* 1. l. 1. c. 9. *n.* 44. *p.* 116.; & hæc probatio facienda est ab eo, qui per-

tendit

tendit bona esse occultata: *ibi n. 45.*; & non sufficit probare bona reperta fuisse penes hæredem parum post mortem defuncti: *n. 46.*; mente tamen tenendum, quòd bona inventa penes conjugem superstitem, Cafalis esse censentur: *n. 47.*; nisi adsit intervallum: *ibid. n. 48. p. 116.*

Per oblivionem quis descriptionem aliorum bonorum omittens excusatur: *tr. i. l. i. c. 9. n. 57. p. 116.*; pariformiter excusatur, qui dat bona inventario cum protestatione addendi: *ibi n. 36. p. 117.*; & quid in inventario captorum per Sanctam Inquisitionem? *n. 66. p. 118.*; occultans dolosè bona à pœna non liberatur, ea ante litis contestationem offerendo: *n. 81. p. 119.*; transactio circa bona occultata nihil efficit: *n. 83.*; dotatus, maliciosè occultans tempore collationis bona dotata, occultationis pœnam incurrit: *n. 85. p. 119.*, & bona occultata unà cum eorum fructibus sunt restituenda: *ibi num. 86. p. 119.*

Quando quis interpellatus est, ut specificè hæc, illavè bona det inventario, & omittit, incidit in pœnam occultationis, etiamsi sit minor: *tr. i. l. i. c. 9. n. 87. p. 120.*; quia minor in tali casu est in vero dolo constitutus: *ibi n. 88.*; & minor adversùs dolum verum non restituitur: *n. 89.*; leviores præsumptiones sufficiunt ad præsumendam occultationem contra Christianos novos dantes bona inventario in casu confiscationis: *n. 90.*; quia isti ut plurimum solent bona occultare: *n. 102. p. 121.*; contra occultantes bona in inventariis confiscatorum per Sanctum Officium adest lex novissima: *n. 107. p. 122.*

Probatio occultationis est difficilis: *tr. i. l. i. c. 9. n. 108. p. 122.*; quid autem si probetur occultatio, quantitas verò, pondus, aut numerus non probetur? *ibi n. 125. p. 123.*

Ex sola occultatione bonorum inven-

tarium nullum non redditur: *tr. i. l. i. c. 9. n. 128. p. 124.*

Tutor dolosè bona inventario dénégans, suspectus rémanet: *tr. i. l. i. c. 9. n. 130. p. 124.*; sed in pœnam duplici (de quâ *supr. hoc eod. cap. 9. n. 21. n. 22. 24. 129. p. 114. & 124.*) non incidit, si ad commodum pupilli occultet: *ibid. n. 131.* Si famulus sine consensu domini inventarium conficiat, & bona occultet, nec ideò dominus ipse ad pœnam occultationis obstringitur: *n. 136.* Idem dicendum de procuratore sine consensu domini: *num. 137.*; quia ut occultationis pœna incurratur, requiritur, quòd quis faciat inventarium uti hæres: *n. 138.*; ac ideò faciens inventarium uti possessor, & Cafalis caput, etsi bona occultet, ad duplum non tenetur: *n. 139. p. 125.*; nisi occultatio fiat in minorum damnum: *n. 149. p. 125.*

Occultationis pœna non incurritur ipso jure, sed sententiâ condemnatoriâ opus est: *tr. i. l. i. c. 9. n. 141. p. 125.*; cessatquè ubi quis bona inventario dare non tenetur: *tr. i. l. i. c. 10. n. 110. p. 145.*

Hæc actio ad occultata bona petenda, & eorum duplicem æstimationem, non præscribitur: *tr. i. l. i. c. 9. n. 143. ad 146. p. 125.*; an idem sit de occultatis in inventariis confiscatorum? *quæ n. 147. p. 125.*; bona occultata, & duplum, quomodò peti possint? *n. 161. p. 128.*; adversùs tertium possessorem, qui inventarium non fecit, actio ad duplum non porrigitur: *n. 162.*; ineptè hæc actio movetur sine incertitudine inventarii: *ibi num. 163. p. 128.*

Maritus non est detrudendus in carcerem ob occultationem: *tr. i. l. i. c. 9. n. 164. p. 125.*; sed ubi per summariam informationem constat, bona esse fisco occultata (non in aliis inventariis) sequestrantur bona, reusquè ordinariè auditur: *n. 165. p. 125.*

Officium judicis implorari valet, ut bona